

II

(Nezakonodajni akti)

SKLEPI

SKLEP KOMISIJE

z dne 20. novembra 2013

o državni pomoči SA.16237 (C58/02) (ex N118/02), ki jo je Francija dodelila družbi SNCM

(notificirano pod dokumentarno številko C(2013) 7066)

(Besedilo v francoskem jeziku je edino verodostojno)

(Besedilo velja za EGP)

(2014/882/EU)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti prvega pododstavka člena 108(2) Pogodbe ⁽¹⁾,

ob upoštevanju Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, zlasti člena 62(1)(a) Sporazuma,

po pozivu vsem zainteresiranim stranem, naj predložijo svoje pripombe v skladu z navedenima členoma ⁽²⁾, in ob upoštevanju teh pripomb,

ob upoštevanju naslednjega:

I. POSTOPEK

- (1) Francija je 18. februarja 2002 Komisijo z dopisom obvestila o načrtovani pomoči za prestrukturiranje za Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (v nadaljnjem besedilu: SNCM), dopis pa je bil dopolnjen 3. julija 2002 ⁽³⁾. Načrt prestrukturiranja je sledil obvestilu francoskih organov z dne 20. decembra 2001 o gotovinskem predplačilu v višini 22,5 milijona EUR, ki ga je družbi SNCM kot pomoč za reševanje dodelila družba Compagnie Générale Maritime et Financière (v nadaljnjem besedilu: CGMF) ⁽⁴⁾. Komisija je z odločbo z dne 17. julija 2002 ⁽⁵⁾ (v nadaljnjem besedilu: odločba iz leta 2002) odobrila pomoč za reševanje za SNCM na podlagi predhodnega postopka preučitve pomoči iz člena 88(3) Pogodbe ES. Sporočena pomoč za prestrukturiranje je obsegala dokapitalizacijo družbe SNCM v znesku 76 milijonov EUR, ki ga je zagotovila družba CGMF.

⁽¹⁾ Z učinkom od 1. decembra 2009 sta člena 87 in 88 Pogodbe ES postala člena 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije („PDEU“). Člena sta vsebinsko enaka prejšnjima členoma. V tem sklepu je treba sklicevanje na člena 107 in 108 PDEU razumeti kot sklicevanje na člen 87 oziroma člen 88 Pogodbe ES, kadar je to primerno. S PDEU so bile uvedene tudi nekatere spremembe terminologije, pri čemer je besedo „Skupnost“ na primer nadomestila beseda „Unija“, besedno zvezo „skupni trg“ „notranji trg“, besedno zvezo „Sodišče prve stopnje“ pa „Splošno sodišče“. V tem sklepu se uporablja terminologija PDEU.

⁽²⁾ UL C 303, 13.12.2006, str. 53.

⁽³⁾ Evidentirano pod številko TREN A/61846.

⁽⁴⁾ CGMF je finančni holding v stoddotni lasti francoske države in v njenem imenu opravlja vse dejavnosti v zvezi s pomorskim prevozom, opremljanjem ali zakupom ladij v Sredozemlju.

⁽⁵⁾ UL C 148, 25.6.2003, str. 7.

- (2) Komisija je z dopisom z dne 19. avgusta 2002 francoske organe obvestila o odločitvi, da bo začela formalni postopek preiskave ⁽⁶⁾ v skladu s členom 88(2) Pogodbe ES in členom 6 Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 ⁽⁷⁾.
- (3) Francoski organi so 8. oktobra 2002 ⁽⁸⁾ Komisiji sporočili svoje pripombe k odločbi z dne 19. avgusta 2002 ⁽⁹⁾.
- (4) Na zahtevo francoskih organov so bili 24. oktobra 2002, 3. decembra 2002 in 25. februarja 2003 organizirani sestanki s Komisijo.
- (5) Komisija je v okviru začetka postopka prejela pripombe dveh podjetij, in sicer podjetja Corsica Ferries France (v nadaljnjem besedilu: CFF) 8. januarja 2003 ⁽¹⁰⁾ in podjetja STIM d'Orbigny skupine Stef-TFE (v nadaljnjem besedilu: STIM) 7. januarja 2003, ter več francoskih regionalnih in lokalnih organov 18. decembra 2002 ter 9. in 10. januarja 2003. Navedene pripombe je z dopisi z dne 13. in 16. januarja ter 5. in 21. februarja 2003 poslala Franciji, da bi ta izrazila svoja stališča.
- (6) Francoski organi so svoja stališča o pripombah družb CFF in STIM predložili 13. februarja ⁽¹¹⁾ in 27. maja 2003 ⁽¹²⁾.
- (7) Komisija je 16. januarja 2003 poslala zahtevo za dodatne informacije, na katero so se francoski organi odzvali 21. februarja 2003.
- (8) Francoski organi so z dopisom z dne 10. februarja 2003 ⁽¹³⁾ okrepili svoje trditve, da je načrtovana pomoč popolnoma v skladu s smernicami Skupnosti o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah ⁽¹⁴⁾ (v nadaljnjem besedilu: smernice iz leta 1999).
- (9) Francoski organi so na zahtevo Komisije 25. februarja 2003 ⁽¹⁵⁾ poslali kopijo delničarskega sporazuma, ki povezuje družbi SNCM in STIM.
- (10) Komisija je z Odločbo 2004/166/ES ⁽¹⁶⁾ (v nadaljnjem besedilu: odločba iz leta 2003) pod določenimi pogoji odobrila dodelitev pomoči za prestrukturiranje družbi SNCM, plačljive v dveh obrokih, prvem v višini 66 milijonov EUR in drugem v višini največ 10 milijonov EUR, ki se bo določil glede na neto prihodke od prodaje sredstev, opravljene po sprejetju odločbe iz leta 2003. Plačilo prvega obroka je bilo odobreno z odločbo iz leta 2003.
- (11) Družba CFF je 13. oktobra 2003 vložila tožbo na Splošno sodišče za razveljavitev odločbe iz leta 2003 (zadeva T-349/03).

⁽⁶⁾ UL C 308, 11.12.2002, str. 29.

⁽⁷⁾ Uredba Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 83, 27.3.1999, str. 1). Ker so francoski organi 11. septembra 2002 zahtevali popravek nekaterih stvarnih napak v odločbi z dne 19. avgusta 2002, je Komisija 27. novembra 2002 sprejela odločbo o spremembi odločbe z dne 19. avgusta 2002 (objavljena v UL C 308, 11.12.2002, str. 29). Zainteresirane strani so bile pozvane, naj od navedenega datuma predložijo pripombe o načrtovani pomoči.

⁽⁸⁾ Francoski organi so 11. septembra 2002 zaprosili za dodaten rok za predložitev pripomb na odločbo z dne 19. avgusta 2002. Komisija je rok odobrila 17. septembra 2002.

⁽⁹⁾ Evidentirana pod številko SG(2002) A/10050.

⁽¹⁰⁾ Evidentirano 15. januarja 2003 pod številko DG TREN A/10962.

⁽¹¹⁾ Evidentirana pod številko SG(2003) A/1691.

⁽¹²⁾ Evidentirano pod številko TREN A/21531.

⁽¹³⁾ Evidentirana pod številko SG(2003) A/1546.

⁽¹⁴⁾ UL C 288, 9.10.1999, str. 2.

⁽¹⁵⁾ Evidentirano pod številko TREN A/21701.

⁽¹⁶⁾ Odločba Komisije 2004/166/ES z dne 9. julija 2003 o pomoči za prestrukturiranje, ki jo bo Francija namenila družbi Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (SNCM) (UL L 61, 27.2.2004, str. 13).

- (12) Komisija je z Odločbo 2005/36/ES ⁽¹⁷⁾ (v nadaljnjem besedilu: odločba iz leta 2004) odločila, da spremembe, ki jih je Francija zahtevala 23. junija 2004, tj. zamenjava ladje *Aliso* z ladjo *Asco* na seznamu ladij, ki jih je SNCM lahko uporabljala na podlagi odločbe iz leta 2003, in prodaja ladje *Aliso* namesto ladje *Asco*, niso take, da bi izpodbijale združljivost pomoči za prestrukturiranje, odobrene z odločbo iz leta 2003, z notranjim trgov.
- (13) Komisija je z odločbo z dne 16. marca 2005 (v nadaljnjem besedilu: odločba iz leta 2005) ⁽¹⁸⁾ odobrila izplačilo drugega obroka pomoči za prestrukturiranje v višini 3,3 milijona EUR, s čimer se je skupni znesek odobrene pomoči za prestrukturiranje povišal na 69,3 milijona EUR.
- (14) Splošno sodišče je 15. junija 2005 v zadevi T-349/03 ⁽¹⁹⁾ razveljavilo odločbo iz leta 2003 zaradi napačne presoje omejenosti pomoči na najnižjo vsoto.
- (15) Francoski organi so 25. oktobra 2005 ⁽²⁰⁾ Komisiji poslali informacije v zvezi s finančnim položajem družbe od obvestila o načrtovani pomoči za prestrukturiranje z dne 18. februarja 2002.
- (16) Francoski organi so 17. novembra 2005 ⁽²¹⁾ predložili informacije o posodobitvi načrta prestrukturiranja iz leta 2002 in obnovitvi lastnega kapitala družbe SNCM ⁽²²⁾.
- (17) Francoski organi so 15. marca 2006 Komisiji poslali kratko obvestilo o trgu, poslovni načrt (dohodkovni del) in izkaz predvidenega poslovnega izida ⁽²³⁾. Drugi dokumenti so bili Komisiji predloženi 28. marca 2006 in 7. aprila 2006 ⁽²⁴⁾. Francoski organi so v dopisu z dne 7. aprila 2006 Komisijo pozvali, naj del pomoči za prestrukturiranje iz leta 2002, zlasti znesek v višini 53,48 milijona EUR, opredeli kot nepomoč v skladu s sodno prakso v zadevi *Altmark* ⁽²⁵⁾ ali kot samostojen ukrep, neodvisen od načrta prestrukturiranja, v skladu s členom 86(2) Pogodbe ES, in ne kot ukrep, sprejet v okviru načrta prestrukturiranja, saj pomeni „nadomestilo za opravljanje javne službe“.
- (18) Komisija je bila 21. aprila 2006 obveščena o načrtovani združitvi, s katero sta podjetji Veolia Transport (v nadaljnjem besedilu: VT) ⁽²⁶⁾ in Butler Capital Partners (v nadaljnjem besedilu: BCP) pridobili skupni nadzor nad družbo SNCM ⁽²⁷⁾, in sicer z dopisom, predloženim v skladu s členom 4 Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 ⁽²⁸⁾. Komisija je 29. maja 2006 ⁽²⁹⁾ sprejela odločitev, da ne bo nasprotovala združitvi in jo bo razglasila za združljivo z notranjim trgov.
- (19) Francoski organi so 21. junija 2006 ⁽³⁰⁾ Komisiji poslali odlok ministrstva za gospodarstvo, finance in industrijo z dne 26. maja 2006 o odobritvi finančnih poslov, o katerih je odločala Société nationale des chemins de fer français (v nadaljnjem besedilu: SNCF), in odredbo št. 2006-606 z dne 26. maja 2006 o prenosu družbe SNCM v zasebni sektor.
- (20) Komisija je 7. junija 2006 ⁽³¹⁾ prejela informacije o prenosu pooblastil javne službe in pomoči socialne narave v zvezi s povezavami s Korziko.

⁽¹⁷⁾ Odločba Komisije 2005/36/ES z dne 8. septembra 2004 o spremembi Sklepa 2004/166/ES o pomoči za prestrukturiranje, ki jo bo Francija namenila družbi Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (SNCM) (UL L 19, 21.1.2005, str. 70).

⁽¹⁸⁾ UL C 16, 21.1.2006, str. 20.

⁽¹⁹⁾ Glej sodbo Splošnega sodišča z dne 15. junija 2005 v zadevi T-349/03, *Corsica Ferries France SAS proti Komisiji*, ZOdl. 2005, str. II-2197.

⁽²⁰⁾ Evidentirano pod številko TREN A/27546.

⁽²¹⁾ Evidentirano pod številko TREN A/30842.

⁽²²⁾ Dodatne informacije so bile po pošti poslane 30. novembra 2005 (SG(2005) A/10782), 14. decembra 2005 (SG(2005) A/11122) in 30. decembra 2005 (TREN A/10016).

⁽²³⁾ Evidentirano pod številko TREN A/16904.

⁽²⁴⁾ Evidentirano pod številko TREN A/19105.

⁽²⁵⁾ Sodba Sodišča z dne 24. julija 2003 v zadevi C-280/00 *Altmark Trans GmbH proti Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH*, ZOdl. 2003, str. 7747.

⁽²⁶⁾ Veolia Transport je bila hčerinska družba v stoddstotni lasti družbe Veolia Entertainment. Dejavnosti je opravljala pod imenom *Connex des services de voyageurs pour le compte de collectivités publiques* (sistemi primestnega, medmestnega in regionalnega javnega prevoza) in je v tem smislu upravljala cestna in železniška omrežja ter v manjši meri storitve pomorskega prevoza.

⁽²⁷⁾ UL C 103, 29.4.2006, str. 28.

⁽²⁸⁾ Uredba Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (Uredba ES o združitvah) (UL L 24, 29.1.2004, str. 1).

⁽²⁹⁾ UL C 148, 24.6.2006, str. 42.

⁽³⁰⁾ Evidentirano pod številko TREN A/25295.

⁽³¹⁾ Evidentirano pod številko TREN A/24111.

- (21) Komisija je z dopisom z dne 13. septembra 2006 francoske organe obvestila o svoji odločitvi, da bo v zvezi z novimi ukrepi, izvedenimi v korist družbe SNCM, in načrtom prestrukturiranja, ki je bil predložen leta 2002 ⁽³²⁾, začela formalni postopek preiskave na podlagi člena 88(2) Pogodbe ES in člena 6 Uredbe (ES) št. 659/1999 (v nadaljnjem besedilu: odločba iz leta 2006).
- (22) Francija je 16. novembra 2006 Komisiji poslala svoje pripombe v zvezi z odločbo iz leta 2006 ⁽³³⁾.
- (23) Ker so številne zainteresirane strani predložile zahteve za enomesečno podaljšanje roka za predložitev pripomb ⁽³⁴⁾, se je Komisija odločila, da bo dodatni rok odobrila vsem zainteresiranim stranem ⁽³⁵⁾.
- (24) Komisija je prejela pripombe družb CFF ⁽³⁶⁾ in STIM ⁽³⁷⁾ in jih francoskim organom posredovala z dopisom z dne 20. februarja 2007. Tudi tretja stranka je poslala pripombe, ki so bile prav tako posredovane francoskim organom, vendar jih je navedena stranka umaknila 28. maja 2008.
- (25) Francoski organi so 30. aprila 2007 ⁽³⁸⁾ poslali svoja stališča glede pripomb zainteresiranih tretjih strani.
- (26) Družba CFF je 20. decembra 2007 zoper družbo SNCM vložila pritožbo na Komisijo, s katero je dopolnila informacije, poslane 15. junija 2007 in 30. novembra 2007. Navedena pritožba se nanaša na člen 3 nove pogodbe o prenosu pooblastil javne službe, sklenjene junija 2007 med regionalnimi organi Korzike in skupnim podjetjem Compagnie Méridionale de Navigation – SNCM za obdobje 2007–2013. Po navedbah družbe CFF bi izvajanje te določbe sprostilo nova finančna sredstva za družbo SNCM v višini približno 10 milijonov EUR za leto 2007. Poleg tega naj bi bilo nadomestilo, izplačano družbi SNCM iz naslova obveznosti javne službe, državna pomoč, ki naj bi bila povrh še nezakonita, ker Komisija o njej ni bila obveščena.
- (27) Komisija je zainteresirane strani obvestila o svoji odločitvi, da rok za predložitev pripomb podaljša do 14. marca 2008.
- (28) Komisija je 26. marca 2008 Franciji poslala pripombe zainteresiranih tretjih strani, Francija pa je svoja stališča sporočila 28. marca, 10. aprila in 28. aprila 2008.
- (29) Komisija je z odločbo z dne 8. julija 2008 izrazila mnenje, da novi ukrepi iz leta 2006 ne pomenijo državne pomoči v smislu člena 87(1) Pogodbe ES in da so ukrepi, predloženi leta 2002, pomoč, ki je združljiva z notranjim trgov.
- (30) Splošno sodišče je 11. septembra 2012 ⁽³⁹⁾ deloma razveljavilo to odločbo, saj je ugotovilo, da so sklepi Komisije glede ukrepov, izvedenih leta 2006, neustrezni zaradi očitnih napak pri presoji. Menilo je, da bi bilo treba analizo pomoči za prestrukturiranje iz leta 2002, ki jo je opravila Komisija, pregledati, saj je odločba temeljila na dejstvu, da ukrepi iz leta 2006 niso vključevali pomoči.
- (31) Edina pomoč, v zvezi s katero ni bila razveljavljena ugotovitev združljivosti, je nadomestilo v višini 53,4 milijona EUR, izplačano družbi SNCM iz naslova obveznosti javne službe za obdobje 1991–2001. Zato se to vprašanje ne obravnava v tem sklepu.

⁽³²⁾ Glej opombo 2.

⁽³³⁾ Evidentirano pod številko TREN A/37907.

⁽³⁴⁾ Skupina STEF-TFE 28. decembra 2007 (A/20313) in Corsica Ferries 27. decembra 2006 (A/20056).

⁽³⁵⁾ Dopisa z dne 4. januarja 2007, poslana skupini STEF-TFE (D 2007 300067) in skupini Corsica Ferries (D 2007 3000689).

⁽³⁶⁾ 11. januarja, 16. januarja in 9. februarja 2007, evidentirane pod številkami TREN/A/21142, A/21669 in A/23798.

⁽³⁷⁾ 13. februarja 2007, evidentirane pod številkami TREN/A/24473 in TREN/A/23981.

⁽³⁸⁾ Komisija jih je evidentirala pod številko TREN/A/30979. Francoski organi so z dopisoma z dne 15. marca 2007 in 19. aprila 2007, evidentiranimi pod številkami TREN/A/27002 in A/29928, zaprosili za dva dodatna enomesečna roka za predložitev pripomb, ki sta jim bila odobrena.

⁽³⁹⁾ Glej sodbo Splošnega sodišča z dne 11. septembra 2012 v zadevi T-565/08, *Corsica Ferries France SAS proti Komisiji*, še neobjavljena (v nadaljnjem besedilu: sodba z dne 11. septembra 2012).

- (32) Komisija mora zato sprejeti nov končni sklep. Dejstev iz obdobja po datumu sprejetja razveljavljene odločbe ni treba preučiti. Komisija mora po razveljavitvi najprej presoditi, ali so nekateri zadevni ukrepi skladni z ravnanjem zasebnega vlagatelja v tržnem gospodarstvu in nato še, če preučeni ukrepi pomenijo državno pomoč, ali so izpolnjeni pogoji za združljivost, določeni v smernicah. Komisija lahko v skladu s sodno prakso Splošnega sodišča ⁽⁴⁰⁾ pri vsaki od obeh ponovnih preučitev upošteva samo informacije, ki jih je imela na voljo na dan sprejetja razveljavljene odločbe, tj. 8. julija 2008 ⁽⁴¹⁾.
- (33) Komisija, francoski organi in predstavniki SNCM so se sestali 13. novembra 2012.
- (34) Francoski organi so z dopisoma z dne 6. decembra 2012 in 5. februarja 2013 dvakrat zaprosili za odločbo za obnovitev postopka, saj naj bi Splošno sodišče z določitvijo meril za preizkus preudarnega vlagatelja v tržnem gospodarstvu izreklo inovativno sodbo, ki zahteva obnovitev kontradiktornega postopka. Komisija je z dopisoma z dne 15. januarja in 13. februarja 2013 zavrnila ti prošnji, pri čemer je poudarila, da je postopek mogoče obnoviti na točno tisti točki, v zvezi s katero je nastala nezakonitost, in da odločba iz leta 2006 o začetku postopka ni bila v ničemer nezakonita. Ob tem je francoske organe obvestila tudi, da lahko predložijo kakršne koli dodatne informacije za razpravo ali analizo ali kakršen koli dokument, ki se jim zdi ustrezen.
- (35) Francoski organi so 16. maja 2013 Komisiji poslali informativno gradivo.
- (36) Tudi družba SNCM je z dopisom z dne 19. junija 2013 zahtevala odločbo za obnovitev formalnega postopka preiskave zaradi podobnih razlogov, kot so jih navedli francoski organi. Komisija je to zahtevo zavrnila z dopisom z dne 10. julija 2013. Ob tem je družbo SNCM obvestila še, da lahko predloži kakršne koli dodatne informacije za razpravo ali analizo ali kakršen koli dokument, ki se ji zdi ustrezen.
- (37) Družba SNCM je 27. avgusta 2013 poslala informativno gradivo in novo poročilo o prodaji družbe SNCM.

II. OPIS

2.1 UPRAVIČENEC UKREPOV, KI SO OBRAVNAVANI V TEM SKLEPU

- (38) Upravičenec ukrepov, ki so obravnavani v tem sklepu, je družba SNCM, ki združuje več hčerinskih družb v pomorskem sektorju in opravlja pomorski prevoz potnikov, avtomobilov in tovornjakov na povezavah med celinsko Francijo in Korziko, Italijo (Sardinijo) in Magrebom (Alžirijo in Tunizijo).
- (39) Družba SNCM je delniška družba, ki je nastala leta 1969 z združitvijo Compagnie Générale Transatlantique in Compagnie de Navigation Mixte, ki sta bili ustanovljeni leta 1850. Družba se je sprva imenovala Compagnie Générale Transméditerranéenne, leta 1976 pa se je, potem ko je družba SNCF pridobila delež v njenem kapitalu, preimenovala v Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée. Francoska vlada je družbo izbrala za izvajanje načela ozemeljske kontinuitete s Korziko, pri čemer je uskladila cene pomorskega prevoza s cenami družbe SNCF za železniški prevoz na podlagi pogodbe, sklenjene 31. marca 1976 za 25 let. Francoska vlada je Compagnie Générale Transatlantique že naložila nalogo zagotavljanja povezav s Korziko na podlagi predhodne pogodbe, sklenjene 23. decembra 1948.
- (40) Ko je bila leta 2002 sporočena dokapitalizacija, je bila SNCM v 20-odstotni lasti družbe SNCF in 80-odstotni lasti družbe CGMF. Zaradi prodaje lastniškega kapitala družbe SNCM 30. maja 2006 (glej uvodno izjavo 18 tega sklepa) imata BCP in VT 38 % oziroma 28 % kapitala družbe SNCM, družba CGMF pa ga je ohranila 25 % (9 % kapitala je rezerviranega za zaposlene).

⁽⁴⁰⁾ Glej sodbo Splošnega sodišča z dne 9. julija 2008 v zadevi T-301/01, *Alitalia proti Komisiji*, ZOdl. 2008, str. II-01753, zlasti točki 137 in 146.

⁽⁴¹⁾ Glej tudi sodbo Sodišča z dne 5. junija 2012 v zadevi C-124/10 P, *Komisija proti EDF*, še neobjavljena, točke 83–85 in 104–105 v zvezi z informacijami, ki jih je treba upoštevati pri ugotavljanju, ali je država ravnala kot preudaren zasebni vlagatelj v tržnem gospodarstvu.

- (41) Glavne hčerinske družbe družbe SNCM so bile leta 2008 Compagnie Méridionale de Navigation (v nadaljnjem besedilu: CMN) ⁽⁴²⁾, Compagnie Générale de Tourisme et d'Hôtellerie (v nadaljnjem besedilu: CGTH) ⁽⁴³⁾, Aliso Voyage ⁽⁴⁴⁾, Sud-Cargos ⁽⁴⁵⁾, Société Aubagnaise de Restauration et d'Approvisionnement (v nadaljnjem besedilu: SARA) ⁽⁴⁶⁾, Ferrytour ⁽⁴⁷⁾ in Les Comptoirs du Sud ⁽⁴⁸⁾.
- (42) Po prodaji visokohitrostnih ladij *Aliso* septembra 2004 in *Asco* ⁽⁴⁹⁾ maja 2005 ladje družbe SNCM šteje deset ladij (pet trajektov ⁽⁵⁰⁾, štiri ladje za kombinirani prevoz (tovor in potniki) ⁽⁵¹⁾ in eno visokohitrostno ladjo, ki pluje predvsem iz Nice ⁽⁵²⁾), od katerih je sama lastnica sedmih ⁽⁵³⁾.
- (43) Zaradi izčrpnosti bi bilo treba opozoriti, da se redne storitve pomorskega prevoza med pristanišči celinske Francije in Korzike od leta 1948 zagotavljajo v obliki javne službe. Družbi SNCM in CMN sta imeli med letoma 1976 in 2001 koncesijo, in to na podlagi okvirne pogodbe, sprva sklenjene za 25 let. Družbi SNCM in CMN sta v skladu z veljavnimi pravili Skupnosti ⁽⁵⁴⁾ in po evropskem javnem razpisu ⁽⁵⁵⁾, ki so ga organizirali regionalni organi Korzike ⁽⁵⁶⁾, skupaj dobili dovoljenje za prenos pooblastil javne službe, ki se nanaša na povezave s Korziko iz Marseille, v zameno za finančna nadomestila v obdobju 2002–2006.
- (44) Ker je prenos pooblastil javne službe konec leta 2006 potekel, je bila zgoraj navedena pomorska javna služba, ki je bila predmet novega javnega razpisa na evropski ravni ⁽⁵⁷⁾, dodeljena skupnemu podjetju SNCM-CMN za obdobje od 1. maja 2007 do 31. decembra 2013 in subvencijo v višini približno 100 milijonov EUR na leto.
- (45) Vzporedno so za vse prevoznike, ki opravljajo povezave z otokom iz Toulona in Nice, določene obveznosti glede pogostosti povezav. Na teh linijah so bili prebivalci Korzike in druge kategorije potnikov med letoma 2002 in 2013 upravičeni do socialne pomoči, uvedene v skladu z odločbama Komisije z dne 2. julija 2002 ⁽⁵⁸⁾ in 24. aprila 2007 ⁽⁵⁹⁾.

2.2 KONKURENČNO OKOLJE

- (46) Družba SNCM opravlja dejavnosti v glavnem na dveh trgih, in sicer na trgu potniškega in trgu tovarnega prometa. Zagotavlja povezave s Korziko in Magrebom iz Francije, v manjši meri pa tudi z Italijo in Španijo.

⁽⁴²⁾ SNCM ima v družbi CMN 45-odstotni neposredni manjšinski delež in posredni manjšinski delež prek Compagnie Générale de Tourisme et d'Hôtellerie (CGTH) v višini 24,1 %. Skupina STEF-TFE ima dejanski nadzor od leta 1992 na podlagi svojega 49-odstotnega deleža v družbi Compagnie Méridionale de Participations (CMP). Družbi SNCM in CMN sta bili partnerici v okviru prenosa pooblastil javne službe za obdobje 2001–2006 in sta skupaj dobili novo pogodbo o prenosu pooblastil javne službe za obdobje 2007–2012/2013.

⁽⁴³⁾ CGTH je finančni holding v stoddotni lasti družbe SNCM.

⁽⁴⁴⁾ Aliso Voyage je distribucijski kanal v lasti družbe SNCM. Družba, ki jo sestavlja 17 agencij, razpršenih po vsej Franciji, vodi prodajo vozovnic za pomorski prevoz, katere 49,9-odstotni delež se izvaja v prodajnih enotah družbe SNCM.

⁽⁴⁵⁾ Ob sprejetju odločbe iz leta 2003 je imela SNCM skupaj s skupino za prevoz Delmas enakovreden delež v francoski pomorski družbi za prevoz blaga Sud-Cargos, specializirani za povezave z Marokom. Kot je razvidno iz naložbenega načrta za leto 2005, ki so ga francoski organi predložili 28. marca 2006, je navedeni delež prodala na koncu leta 2005 za 3,3 milijona EUR.

⁽⁴⁶⁾ SNCM je stoddotna lastnica navedene družbe, ki zagotavlja oskrbo ladij družbe SNCM.

⁽⁴⁷⁾ Partnerstvo Ferrytour opravlja dejavnosti v zvezi z organizacijo potovanj in je v stoddotni lasti družbe SNCM. Ponuja potovanja po morju na Korziko, Sardinijo in v Tunizijo ter lete v več krajev. Poleg tega ponuja mini križarjenja in storitve poslovnih potovanj.

⁽⁴⁸⁾ Comptoirs du Sud je hčerinska družba v stoddotni lasti družbe SNCM, ustanovljena leta 1996, ki upravlja vse trgovine na ladjah.

⁽⁴⁹⁾ Glej opombo 16.

⁽⁵⁰⁾ *Napoléon Bonaparte* (zmogljivost 2 150 potnikov in 708 avtomobilov, moč 43 MW, hitrost 23,8 vozla), velik trajekt visokega standarda, novi *Danielle Casanova*, dobavljen maja 2002 (zmogljivost 2 204 potnikov in 700 avtomobilov, moč 37,8 MW, hitrost 23,8 vozla), prav tako velik trajekt visokega standarda, *Ile de Beauté* (zmogljivost 1 554 potnikov in 520 avtomobilov, moč 37,8 MW, hitrost 21,5 vozla), začel delovati leta 1979, obnovljen leta 1989/1990, *Méditerranée* (zmogljivost 2 254 potnikov in 800 avtomobilov, moč 35,8 MW, hitrost 24 vozlov) in *Corse* (zmogljivost 2 150 potnikov in 600 avtomobilov, moč 27,56 MW, hitrost 23,5 vozla).

⁽⁵¹⁾ *Paglia Orba* (zmogljivost 500 potnikov, 2 000 linearnih metrov za tovor in 120 avtomobilov, moč 19,7 MW, hitrost 19 vozlov), *Monte d'Oro* (zmogljivost 508 potnikov, 1 615 metrov za tovor in 130 avtomobilov, moč 14,8 MW, hitrost 19,5 vozla), *Monte Cinto* (zmogljivost 111 potnikov, 1 200 metrov za tovor, moč 8,8 MW, hitrost 18 vozlov), od maja 2003 *Pascal Paoli* (zmogljivost 594 potnikov, 2 300 metrov za tovor in 130 avtomobilov, moč 37,8 MW, hitrost 23 vozlov).

⁽⁵²⁾ Visokohitrostna ladja *Liamone* (zmogljivost 1 116 potnikov in 250 avtomobilov, moč 65 MW, hitrost 42 vozlov), ki opravlja prevoze iz Toulona.

⁽⁵³⁾ Vse so v zakupu, razen ladij *Danielle Casanova*, *Pascal Paoli* in *Liamone*.

⁽⁵⁴⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 3577/92 z dne 7. decembra 1992 o uporabi načela prostega pretoka storitev v pomorskem prometu med državami članicami (pomorska kabotaža) (UL L 364, 12.12.1992, str. 7).

⁽⁵⁵⁾ UL S 2001/10 – 007-005.

⁽⁵⁶⁾ Organ, ki od leta 1991 podeljuje koncesije za obveznosti javne službe na podlagi francoskega zakona št. 91-428 z dne 13. maja 1991.

⁽⁵⁷⁾ UL 2006/S 100-107350.

⁽⁵⁸⁾ Državna pomoč N 781/2001, odobrena z odločbo Komisije z dne 2. julija 2002 (UL C 186, 6.8.2002, str. 3).

⁽⁵⁹⁾ Državna pomoč N 13/2007, odobrena z odločbo Komisije z dne 24. aprila 2007, objavljeno na spletni strani Komisije: http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/transport_2007.htm

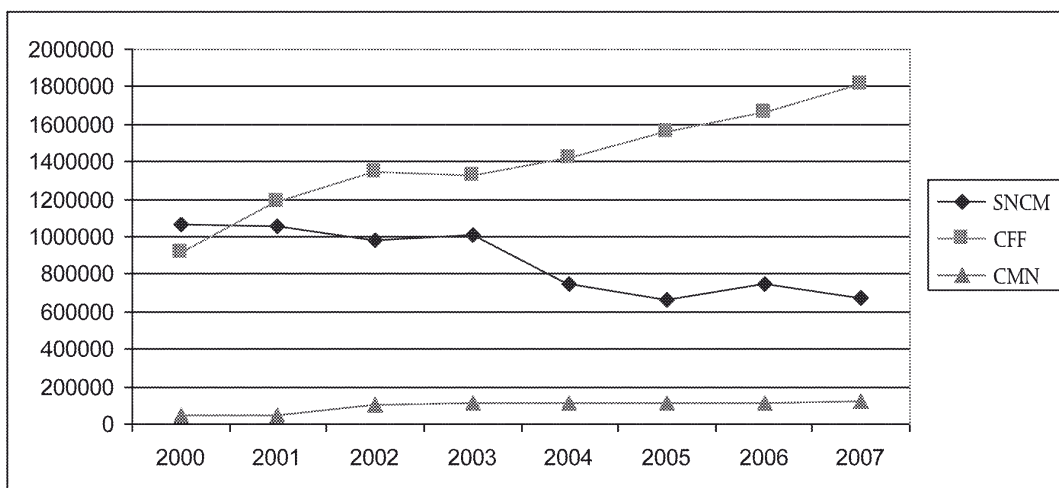
2.2.1 Povezave s Korziko

2.2.1.1 Prevoz potnikov

- (47) Povezave s Korziko za prevoz potnikov so trg, za katerega je značilna velika odvisnost od sezone. Zanj so namreč značilni viški sezonskega obiska, ki so lahko desetkrat večji od obiska v mesecu z najmanjšim obiskom, kar od prevoznikov zahteva ladjeve z zadostno zmogljivostjo za odziv na te konice. Polovica vsega prometa se ustvari julija in avgusta. Poleg tega obstaja neravnotežje glede na smer potovanja tudi v obdobju konic: julija, na primer, so odhodi s celine polni, medtem ko so ladje ob vrnitvi z otoka skoraj prazne. Zato so faktorji povprečne letne zasedenosti ladij sorazmerno nizki.
- (48) Družba SNCM je prvotni prevoznik na povezavi med Korziko in celinsko Francijo. Na splošno se dve tretjini njenih dejavnosti izvajata med Marseillem in Korziko na podlagi prenosa pooblastil javne službe, preostala tretjina dejavnosti zajema linije z drugimi izhodišči ali cilji (Nica–Korzika, Toulon–Korzika, mednarodne povezave s Sardinijo in Magrebom).
- (49) Družba SNCM je vedno imela monopol v svoji glavni dejavnosti. Od leta 1996 pa se srečuje s hitro razvijajočo se konkurenco. Danes je prevladujoči izvajalec storitev pomorskega prevoza med celino in Korziko družba CFF, katere tržni delež se stalno povečuje. Čeprav CFF na navedenem trgu deluje šele od leta 1996, se je njen potniški promet med letoma 2000 in 2005 povečal za 44 % in se še naprej povečuje. Tako je leta 2008 skoraj [...] (*) % potnikov, ki so potovali po morju med celino in Korziko, potovalo z ladjo družbe CFF, medtem ko jih je samo [...] (*) % potovalo z družbo SNCM, preostali del ali [...] (*) % pa jih je prepeljala družba CMN.
- (50) Položaj, ki ga je CFF dosegla na zadevnem trgu od leta 2000, se kaže tudi v številu potnikov, prepeljanih v sezoni med Korziko in celinsko Francijo. Spodnji graf kaže, da se je tržni delež družbe CFF povečal s 45 % leta 2000 na 70 % leta 2007, medtem ko se je tržni delež SNCM v tem obdobju zmanjšal s 53 % na 26 %, pri čemer je razlika več kot milijon prepeljanih potnikov.

Graf

Število potnikov, prepeljanih v posamezni sezoni (maj–september) med celinsko Francijo in Korziko: sezone od leta 2000 do leta 2007

Vir: Observatoire régional des transports de la Corse.

- (51) Drugi manjši konkurenti družbe SNCM pri povezavah s Korziko so Compagnie Méridionale de Navigation (CMN), Moby Lines, Happy Lines in TRIS.

(*) Zaupen podatek.

- (52) Od leta 2006 so se ponudba družbe SNCM in njeni tržni deleži za povezave s Korziko zmanjšali, pri čemer se je ponudba mest zmanjšala za 8 % (–20 % za povezave iz Nice in –3 % za povezave iz Marseilla).
- (53) Vendar nadaljevanje upadanja tržnih deležev kaže, da se zaupanje potnikov, ki je bilo zelo omajano zaradi stavk in motenj, nastalih zaradi delavskih sporov v letih 2004 in 2005, zlasti ob privatizaciji podjetja, vrača zelo počasi.
- (54) Od leta 1993 se je trg pomorskega prevoza potnikov med celino in Korziko v povprečju povečal za 4 % na leto, ta rast naj bi se nadaljevala, pri čemer je za leto 2008 napovedana [...]odstotna rast (pomembno ob času preučitve dejstev), za naslednja leta pa zmerna rast. Kljub temu se zdi, da si novi prevozniki ne prizadevajo vstopiti na navedeni trg. Na javni razpis, ki ga je objavil Office des Transports de Corse za dodelitev prenosa pooblastil javne službe za opravljanje pomorskih povezav z nekaterimi pristanišči na Korziki v obdobju 2007–2013, sta prispeli samo ponudbi družb CFF in SNCM-CMN, čeprav so bili mogoči delni odgovori za dano linijo.
- (55) Družba CFF, glavna konkurentka družbe SNCM, je svoje zmogljivosti za prevoz potnikov med letoma 1999 in 2007 povečala s 500 000 na 4,5 milijona (vključno s 30-odstotnim povečanjem med letoma 2006 in 2007), kar ji je omogočilo povečanje prometa (z 1,3 milijona na 1,6 milijona med letoma 2005 in 2007) in tržnega deleža. Zaradi strukturnih razlogov ta politika vseeno vodi v nižji faktor zasedenosti pri CFF kot pri SNCM, pri čemer je bila leta 2007 razlika približno deset odstotnih točk. Leta 2007 je bil povprečni faktor zasedenosti pri družbi SNCM 48 %, kar je običajno glede na odvisnost trga od sezone (glej besedilo zgoraj).

2.2.1.2 Prevoz tovora

- (56) V zvezi s tovarnim prometom s Korziko je imela družba SNCM leta 2005 približno 45-odstotni delež na trgu povezav med Marseillem ali Toulonom in Korziko.
- (57) V splošnem tovarnem prometu (brez spremstva) imata družbi SNCM in CMN dejansko skorajšnji monopol. Na podlagi pogodbe o prenosu pooblastil javne službe družbi zagotavljata pogoste povezave iz Marseilla v vsa pristanišča na Korziki.
- (58) Pri prikolicah s spremstvom, naloženih na trajekte, ki pomenijo skupaj 24-odstotni delež splošnega tovarnega prometa, merjenega v linearnih metrih, obstaja konkurenca med vsemi prevozniki potnikov. Družbi SNCM in CMN imata večino tudi v tem prometu s spremstvom. Drugi prevozniki, zlasti družba CFF, imajo 10-odstotni delež tega prometa ali 2 % celotnega trga.
- (59) Družbi SNCM in CMN imata večinski delež zadevnega trga tudi pri vozilih na lastni pogon s spremstvom⁽⁶⁰⁾, naloženih na trajekte (približno 24-odstotni delež celotnega tovarnega prometa leta 2003). Vendar družba CFF od leta 2002 razvija svoje storitve in ima približno 15-odstotni delež trga.

2.2.2 Povezave z Magrebom

- (60) Tunizija in Alžirija sta s približno petimi milijoni potnikov pomemben trg, na katerem prevladuje zračni prevoz. V tem smislu pomorski prevoz pomeni približno 15-odstotni delež prometa. Alžirija je s približno 560 000 potniki pomemben pomorski trg, Tunizija pa je s približno 250 000 potniki manjši trg.
- (61) Trg pomorskega prevoza iz Francije v Magreb se je med letoma 2001 in 2005 stalno povečeval za približno 13 %. Ob upoštevanju napovedi rasti turizma v tej regiji je bila pričakovana letna stopnja rasti pomorskega prevoza (pomembna ob času preučitve dejstev) do leta 2010 približno 4 %.
- (62) Družba SNCM je drugi največji prevoznik na alžirskem trgu, za alžirskim javnim podjetjem Nationale de Transport Maritime de Voyageurs (v nadaljnjem besedilu: ENTMV). Njen tržni delež se je med letoma 2001 in 2005 povečal s 24 % na 35 %.

⁽⁶⁰⁾ Voznik spremlja tovarnjak s prikolico med prevozom. V nekaterih primerih en voznik naloži vozilo pred odhodom, ob prihodu pa ga raztovori drug voznik. To se vknjiži kot promet s spremstvom v nasprotju s prevozom ro-ro, pri katerem prikolica potuje brez vlečnega vozila.

- (63) Na trgu povezav s Tunizijo je družba SNCM drugi največji prevoznik, za podjetjem Compagnie tunisienne de navigation (v nadaljnjem besedilu: CTN). Čeprav se je tržni delež družbe SNCM med letoma 2001 in 2004 zmanjšal s 44 % na 39 %, tržni delež družbe CTN pa se je povečal, je SNCM leta 2005 dosegla izboljšanje (povečanje na 40 %).

2.3 OPIS UKREPOV, KI SO OBRAVNAVANI V TEM SKLEPU

2.3.1 Dokapitalizacija družbe SNCM iz leta 2002

- (64) Po odločbi Komisije z dne 17. julija 2002 o odobritvi pomoči za reševanje družbi SNCM ⁽⁶¹⁾ so francoski organi 18. februarja 2002 Komisijo obvestili o načrtovani pomoči za prestrukturiranje za SNCM. Navedeni ukrep je obsegal dokapitalizacijo družbe SNCM prek matične družbe CGMF v višini 76 milijonov EUR, pri čemer so stroški prestrukturiranja znašali 46 milijonov EUR ⁽⁶²⁾. Cilj povečanja kapitala je bil povečati lastni kapital družbe SNCM s 30 milijonov EUR na 106 milijonov EUR.
- (65) Francoski organi so v skladu s smernicami iz leta 1999 Komisiji predložili načrt prestrukturiranja ⁽⁶³⁾ družbe SNCM, ki se je nanašal na pet točk:
- (i) zmanjšanje števila prevozov in prerazporeditev ladij med različnimi linijami (zmanjšanje povezav s Korziko in okrepitev povezav z Magrebom). V načrtu prestrukturiranja je bilo določeno zmanjšanje števila prevozov s 4 138 (3 835 za SNCM in 303 za njeno hčerinsko družbo Corsica Marittima) na 3 410 leta 2003 z naslednjimi spremembami povezav:
 - s spremembo povezav med Marseillem in Korziko v skladu s pogoji pogodbe o javni službi za obdobje 2001–2006,
 - s skoraj popolno ukinitvijo povezav med Toulonom in Korziko,
 - z zmanjšanjem števila povezav med Nico in Korziko,
 - z zaprtjem linije Livorno–Bastia z namensko opremo, dejansko zaprto leta 2003,
 - z okrepitvijo povezav z Alžirijo in Tunizijo z ladjami *Méditerranée*, *Ile de Beauté* in *Corse* ter ukinitvijo povezave Genova–Tunis;
 - (ii) zmanjšanje ladjevja za štiri ladje, kar bi morale prinesiti 21 milijonov EUR likvidnih sredstev;
 - (iii) odprodajo nekaterih nepremičnin;
 - (iv) zmanjšanje števila zaposlenih ⁽⁶⁴⁾ za približno 12 %, kar bi skupaj z razumno politiko plač morale zagotoviti zmanjšanje stroškov posadke z 61,8 milijona EUR leta 2001 na povprečno 54,8 milijona EUR od leta 2003 do leta 2006 ter stroškov osebja na kopnem s 50,3 milijona EUR leta 2001 na 45,8 milijona EUR v istem obdobju;
 - (v) zaprtje hčerinskih družb Compagnie Maritime Toulonnaise in Corsica Marittima, pri čemer bi njune preostale dejavnosti prevzela družba SNCM.
- (66) Po pripombah, ki jih je Komisija navedla v svoji odločbi z dne 19. avgusta 2002, so francoski organi v dopisu z dne 31. januarja 2003 navedli izboljšave načrta prestrukturiranja v zvezi z naslednjimi točkami:
- zaveze in pojasnila glede plačne politike,

⁽⁶¹⁾ Glej opombo 5.

⁽⁶²⁾ Navedeni znesek je vključeval: 20,4 milijona EUR za načrt prestrukturiranja, 1,8 milijona EUR za stroške razpreme ladij v prodaji, 14,8 milijona EUR za amortizacijo ladje *Liamone* in 9 milijonov EUR za stroške prerazporeditve povezav z Magrebom.

⁽⁶³⁾ Upravni odbor družbe SNCM je načrt sprejel 17. decembra 2001.

⁽⁶⁴⁾ Število zaposlenih se zmanjšuje na podlagi naravnih prekinitev delovnih razmerij in predčasnih upokojitev v skladu s starostnimi merili (predčasno prenehanje dela), dopustov za mobilnost in nenadomestitev pogodb za določen čas. Vendar za družbo SNCM zmanjšanje pomeni strošek, ki po ocenah znaša 20,4 milijona EUR.

— načrt znižanja stroškov pri vmesnih nakupih,

— zaveza, da SNCM ne bo začela cenovne vojne s konkurenti na povezavah s Korziko.

- (67) V zvezi z zadnjo točko francoski organi pojasnjujejo, da „SNCM to zavezo sprejema brez zadržkov, ker meni, da cenovna vojna ne bi bila v skladu niti z njenim strateškim položajem niti z njenim interesom (ker bi povzročila zmanjšanje prihodkov), njeno običajno prakso ali znanjem in izkušnjami“.
- (68) Francoski organi so v svojem načrtu prestrukturiranja Komisiji predložili podroben finančni model za obdobje 2002–2007 na podlagi srednjih predpostavk v zvezi z vrsto spremenljivk ⁽⁶⁵⁾. Finančne napovedi med drugim kažejo vrnitev dobička iz poslovanja od leta 2003.

Tabela 1

Finančni model za obdobje 2002–2007

(v milijonih EUR)	2000 Dejanski	2001 Dejanski	2002 Načrto- vani	2002 Dejanski	2003 Načrto- vani	2004 Načrto- vani	2005 Načrto- vani	2006 Načrto- vani	2007 Načrto- vani
Promet	204,9	204,1	178	205,8	190,4	192,9	195,2	197,1	193,9
Subvencije za poslo- vanje	85,4	86,7	74,5	77,7	69,9	68,8	68,4	67	68,5
Izid iz poslovanja	– 14,7	– 5,1	1,2	– 5,8	6,8	10,6	10,7	8,1	9
Čisti rezultat	– 6,2	– 40,4	23	4,2	12	14	1	3	3
Kapital	67,5	29,7	119	33,8	124	134	145	160	169
Neto finančni dolgovi (brez zakupa)	135,8	134,5	67,7	144,8	55,2	38,2	57,1	115,7	228,1
Finančni kazalniki									
Izid iz poslovanja/ promet + subvencije	– 5 %	– 2 %	0 %	– 2 %	3 %	4 %	4 %	3 %	3 %
Lastna sredstva/za- dolženost v bilanci	50 %	22 %	176 %	23 %	225 %	351 %	254 %	138 %	74 %

Podatki za leta 2000, 2001 in 2002 so povzeti iz letnih poročil družbe SNCM za leti 2001 in 2002.

- (69) Po mnenju francoskih organov bi morala kapitalski vložek v višini 76 milijonov EUR in vrnitev poslovnih dobičkov, predvidena od leta 2003, omogočiti povečanje kapitala družbe s približno 30 milijonov EUR ob koncu leta 2001 na 120 milijonov EUR v kratkem roku (2003) in nato na 160–170 milijonov EUR ob koncu obdobja, ki ga zajema načrt (2006–2007). To bi morale zagotoviti zmanjšanje dolga s 145 milijonov EUR leta 2002 na raven od 40 milijonov EUR do 55 milijonov EUR med letoma 2003 in 2005. Za zadnja leta načrta je družba napovedala povečanje dolga zaradi zamenjave ene ali dveh ladij (stoodstotno lastništvo).

⁽⁶⁵⁾ Kot so promet, predvidena rast bruto domačega proizvoda (1,5 %), posojilna obrestna mera (5,5 %), stopnja donosa finančnih produktov (4,5 %) in stopnja kratkoročnih dolgov (5 %).

- (70) Francoski organi so predložili tudi analizo občutljivosti pričakovanih rezultatov v zvezi z delovnimi predpostavkami glede prometa na različnih linijah. Na podlagi tega simulacije kažejo, da bi morala družba SNCM v zadevnih scenarijih znova doseči donosnost.
- (71) Francoski organi so prvotno opisali dve alternativni metodi, ki so ju zavrnili, ker sta bili predragi.
- (i) Prva metoda vrednotenja je temeljila na seštevanju stroškov vseh ukrepov prestrukturiranja. Rezultat je bila potreba po financiranju v višini 90,9 milijona EUR na podlagi:
- skupne izgube, nastale med letoma 1991 in 2001, tj. 41,7 milijona EUR (29 milijonov EUR – številka, potrjena z Odločbo 2002/149/ES z dne 30. oktobra 2001 (UL L 50, 21.2.2002, str. 66), 6,1 milijona EUR za leto 2000 in 6,6 milijona EUR, pred stroški prestrukturiranja, za leto 2001),
 - znižanja sredstev zaradi presežne davčne amortizacije v istem obdobju, tj. 24 milijonov EUR (postavka v bilanci se za to obdobje zmanjša s 86 na 62 milijonov EUR, kar izraža podaljšanje amortizacijske dobe z 12 na 20 let, manjšo uporabo teh sredstev in uporabo zakupa za zadnje dobavljene enote),
 - kapitalskega dobička od prodaje med prestrukturiranjem, tj. 21 milijonov EUR, odštetega od potrebe po financiranju, in
 - kumulativnega učinka stroškov prestrukturiranja v višini 46,2 milijona EUR (glej opombo 58).
- (ii) Druga metoda je temeljila na določitvi zneska kapitala, ki bi ga banke zahtevale za celotno ladjevje, ob upoštevanju, da banke za financiranje nakupa ladje na splošno zahtevajo lastna sredstva, ki ustrezajo od 20 % do 25 % vrednosti ladje. Francoski organi so na podlagi preteklih stroškov nakupa ladjevja v višini 843 milijonov EUR izračunali kapitalsko zahtevo v znesku med 157 milijonov EUR in 196 milijonov EUR. Po odštetju kapitala s konca leta 2001 je bil rezultat te metode potreba po dokapitalizaciji v višini med 101 milijon EUR in 140 milijonov EUR.
- (72) Metoda, ki so jo francoski organi na koncu izbrali za določitev zneska dokapitalizacije, je vključevala izračun potrebe po financiranju na podlagi povprečnega razmerja med kapitalom in dolgom petih evropskih pomorskih družb iz leta 2000. Kljub razlikam v bilancah stanja med navedenimi družbami je povprečje, ki so ga izračunali francoski organi, 79 %. Francoski organi trdijo, da je na podlagi finančnih napovedi za obdobje 2002–2007 povprečno razmerje med kapitalom in dolgom 77 %, pri čemer bo kapital leta 2007 znašal 169 milijonov EUR. Takšno raven lastnega kapitala bi morali doseči z dokapitalizacijo v višini 76 milijonov EUR in uspešno izvedenimi ukrepi iz načrta prestrukturiranja.

2.3.2 Ukrepi po dokapitalizaciji iz leta 2002

2.3.2.1 Uvodna opomba

- (73) Dokapitalizacija in načrt prestrukturiranja iz leta 2002 nista zagotovila pričakovanih rezultatov, od leta 2004 pa se je gospodarski in finančni položaj družbe SNCM zelo poslabšal. Poslabšanje so povzročili notranji dejavniki (delavski spori, nezadostno in prepozno uresničevanje ciljev produktivnosti, izguba tržnih deležev), zunanji dejavniki (manjša privlačnost Korzike kot destinacije, povečanje tržnih deležev družbe CFF, napake, ki jih je pri upravljanju storila država ⁽⁶⁶⁾) in rast stroškov goriva.
- (74) Tako so bili izidi iz poslovanja družbe SNCM leta 2004 – 32,6 milijona EUR, leta 2005 pa – 25,8 milijona EUR. Čisti rezultat je bil leta 2004 – 29,7 milijona EUR, leta 2005 pa – 28,8 milijona EUR.
- (75) Francoski organi so zaradi poslabšanja gospodarskega in finančnega položaja družbe SNCM prodali več sredstev, kot je bilo predvideno v načrtu prestrukturiranja iz leta 2002 in določeno v odločbi iz leta 2003, in začeli postopek iskanja zasebnih partnerjev.

⁽⁶⁶⁾ Glej spodaj.

Tabela 2

Seznam sredstev, ki jih je SNCM prodala od leta 2002

	Neto prihodki	Datum
Prodaje, predlagane v obvestilu iz leta 2002 (v tisočih EUR)	25 165	
Aliso (namesto ladje Asco v skladu z odločbo Komisije z dne 8. 9. 2004)	(315)	30.9.2004
Napoléon	6 396	6.5.2002
Monte Rotondo	591	31.7.2002
Liberté	10 088	27.1.2003
Nepremičninski sklop Schuman	8 405	20.1.2003
Dodatne prodaje, ki jih je Komisija zahtevala z odločbo z dne 9.7.2003 (v tisočih EUR)	5 022	
SCI Espace Schuman	765,7	24.6.2003
Southern Trader	2 153	22.7.2003
Someca	1 423,9	30.4.2004
Amadeus	680	12.10.2004
CCM	— ⁽¹⁾	—
Dodatne prodaje po odločbi iz julija 2003 (v tisočih EUR)	12 600	
Asco	7 100	24.5.2005
Sud-Cargos	4 300	15.9.2005
Prodaja stanovanj iz stavbnega fonda SNCM (v katerih je prej stanovalo osebje družbe SNCM)	1 200	september 2003 do 2006
SKUPAJ (v tisočih EUR)	42 385	

⁽¹⁾ SNCM ni našla kupca za svoj delež v družbi CCM.

2.3.2.2 Ukrepi po dokapitalizaciji iz leta 2002

- (76) Postopek izbire zasebnih partnerjev je potekal od 26. januarja 2005 do konca septembra 2005.
- (77) Francoska vlada je 26. januarja in 17. februarja 2005 napovedala, da bo začela iskati zasebnega partnerja za vstop v kapital družbe SNCM, da bi okrepil njeno finančno strukturo in jo podprl pri spremembah, potrebnih za njen razvoj.
- (78) Agence des Participations de l'État (v nadaljnjem besedilu: APE) je imenovala neodvisnega nadzornika postopka iskanja in svetovalni banki (HSBC) naročila, naj vzpostavi stik z morebitnimi kupci.

- (79) V okviru tega je bil z 72 industrijskimi in finančnimi vlagatelji vzpostavljen stik, da se določijo finančni pogoji predloga za podporo industrijskemu načrtu podjetja in ohranitvi delovnih mest ter učinkovitega izvajanja javne službe. Od teh jih je 23 izrazilo interes, podpisanih je bilo 15 sporazumov o zaupnosti in poslanih 15 informativnih dopisov. V prvem krogu 5. aprila 2005 je ponudbo predložilo šest podjetij, v drugem krogu 17. junija 2005 pa so bile prejete tri ponudbe (družb Connex – zdaj Veolia Transdev (VT), Caravelle in BCP) in izraz zanimanja za manjšinski delež (družbe Comanav). V tretjem krogu 28. julija 2005 so bile prejete tri ponudbe.
- (80) Vse družbe so bile 14. septembra 2005 pozvane, naj svoje trdne in dokončne predloge predložijo do 15. septembra 2005. Na ta datum se je družba Connex umaknila, država pa je od skupin BCP in Caravelle prejela dva trdna predloga kapitalskega vloška in nakupa celotnega kapitala.
- (81) Francija je 27. septembra 2005 objavila sporočilo za medije, v katerem je navedla, da je bil na podlagi poglobljene preučitve obeh predlogov izbran predlog skupine BCP, ker je bil najsprejemljivejši s finančnega vidika in najprimernejši za zaščito interesov družbe, javne službe in delovnih mest. V prvotni ponudbi skupine BCP je bila ponujena negativna cena v višini 113 milijonov EUR in je pomenila najnižjo oceno negativne cene.
- (82) V navedeni prvotni ponudbi morebitnih kupcev je bila izrecno predvidena možnost, da se njihova prvotna ponudba prilagodi po opravljenih revizijah. Francoski organi so navedli, da je bila prvotna negativna cena po revizijah, predstavljenih 16. decembra 2005, popravljena navzgor, in sicer zaradi objektivnih elementov, ki vplivajo na regulativni in gospodarski okvir, v katerem deluje SNCM, in so nastali po oddaji predloga 15. septembra 2005. Negativna cena je tako bila popravljena na 200 milijonov EUR.
- (83) Pogajanja med francoskimi organi in prihodnjimi kupci, tj. BCP skupaj s skupino Connex – zdaj Veolia Transdev, hčerinska družba Veolia – so omogočila znižanje navedene številke na 142,5 milijona EUR, povečano za upoštevanje dela izdatkov v zvezi z zdravstvenim zavarovanjem upokojujencev družbe SNCM (15,5 milijona EUR).
- (84) Po tem odprtem, preglednem in nediskriminacijskem izbirnem postopku je bil 13. oktobra 2005 dosežen dogovor med državo, BCP in VT v zelo težavnih poslovnih in finančnih razmerah. VT je industrijski operater družbe SNCM (28-odstotni delež), medtem ko je BCP večinski delničar z 38-odstotnim deležem. Država se je zlasti glede zaposlenih obvezala, da bo ohranila 25-odstotni⁽⁶⁷⁾ delež družbe. Družbi BCP in VT sta za družbo SNCM pripravili poslovni načrt in ga Evropski komisiji predložili 7. aprila 2006.
- (a) Vsebina memoranduma o soglasju
- (85) Memorandum o soglasju, v skladu s katerim se 75 % kapitala družbe SNCM proda zasebnim kupcem, so stranke (BCP, VT in CGMF) podpisale 16. maja 2006.
- (86) V oddelku II memoranduma o soglasju je določeno, da se družba CGMF obvezuje, da bo odobrila, vpisala in v celoti sprostila povečanje kapitala družbe SNCM v skupnem znesku 142,5 milijona EUR.
- (87) Poleg povečanja kapitala se CGMF obvezuje, da bo družbi SNCM dala na voljo 38,5 milijona EUR v obliki predplačila na tekoči račun. Navedeno predplačilo, ki ga bo družba SNCM plačala skrbniku (banki CIC), je namenjeno financiranju prostovoljnega dela stroškov, ki bi nastali poleg zneskov, plačljivih v skladu z zakonodajo in pogodbami v primeru načrta zmanjšanja števila zaposlenih, ki bi ga izvedli kupci. Izplačilo nadomestil poleg plačil, prejetih v skladu z zakonodajo in pogodbami, se opravi za vsak posamezni primer in poimensko ter ustreza zaposlenim, ki so zapustili podjetje in katerih pogodba o zaposlitvi je bila prekinjena.

⁽⁶⁷⁾ Notranji postopek družbe SNCM v zvezi z izvedbo dokapitalizacije in privatizacije se je uradno začel 12. aprila 2006 in končal 31. maja 2006. Poudariti je treba, da 27. novembra 2007 uvedba udeležbe zaposlenih v kapitalu ni bila izvedena.

- (88) Ta mehanizem je določen v členu II.2 pogodbe o prodaji z dne 16. maja 2006, ki določa, da je navedeni račun namenjen „financiranju dela stroškov morebitnih prostovoljnih odhodov ali prekinitev pogodb o zaposlitvi [...], ki bi nastali poleg kakršnih koli zneskov, ki jih mora delodajalec plačati v skladu z zakonodajo in pogodbami“. Naloga skrbnika je, da „sprosti sredstva takoj, ko zadevni zaposleni, ki niso bili prerazporejeni v okviru skupine SNCM, dejansko zapustijo podjetje, in da preostanek deponiranega zneska sprostijo ob koncu skrbništva“. Upravljanje tega računa je predmet pogodbe o skrbništvu, priložene memorandumu o soglasju. Da se omogoči uporaba depozitnega računa, mora družba SNCM predsedniku družbe CGMF predložiti seznam imen zaposlenih, katerih pogodba o zaposlitvi je bila prekinjena in za katere se zahteva uporaba depozitnega računa, ter mesečni izkaz neto odhodkov, v katerem so podrobno razčlenjeni vsi nadomestila in stroški, izplačani zadevnim zaposlenim. Družba SNCM hkrati obvesti skrbnika o „dodatnih dejanskih mesečnih stroških“ na zaposleno osebo, ki pomenijo znesek, nastal poleg kakršnih koli zneskov, ki jih mora delodajalec plačati v skladu z zakonodajo in pogodbami. Skupni znesek dodatnih prostovoljnih ukrepov države ne sme v nobenem primeru presegati 38,5 milijona EUR in če ti dodatni socialni ukrepi v treh letih po prodaji ne dosežejo tega praga, se preostanek vrne državi.
- (89) V oddelku III memorandumu o soglasju je določeno, da družba CGMF po teh transakcijah zasebnim kupcem proda svoje delnice, te zajemajo 75 % delnic, ki sestavljajo delniški kapital podjetja in depozitni račun, namenjen za financiranje dela socialnega načrta, ki presega vse pogodbene ali zakonske obveznosti.
- (90) V oddelku III memorandumu o soglasju je še določeno, da BCP/VT družbi SNCM zagotovita dodatno povečanje kapitala v višini 8,75 milijona EUR glede na njene denarne potrebe. V točki III.2.7 memorandumu o soglasju je določeno, da je vrednost delnic družbe CGMF vedno enaka njihovi začetni nominalni vrednosti, povečani za [...] (*) % njene vplačane nominalne vrednosti, pomnožene z D/365, pri čemer je D število dni od datuma prodaje, odšteje pa se kakršen koli prejeti znesek (na primer dividende). Ta pravila se ne uporabljajo v primeru stečaja ali sodne likvidacije družbe.
- (91) Memorandum o soglasju (oddelek III.5) vključuje razvezno klavzulo, s katero se zagotovi pravica do prodaje družbe SNCM, ki jo lahko kupci uveljavljajo sočasno z nastopom enega izmed naslednjih dogodkov, saj bi se v teh primerih pojavil dvom o verodostojnosti njihovega poslovnega načrta in obnovitvi sposobnosti preživetja družbe:
- nedodelitev pogodbe o prenosu pooblastil javne službe za pomorske povezave s Korziko za obdobje z začetkom 1. januarja 2007 ali dodelitev navedene pogodbe pod precej slabšimi pogoji,
 - kakršna koli negativna odločba Evropske komisije ali sodba Splošnega sodišča ali Sodišča, kot je zavrnitev transakcije ali določitev pogojev, ki pomembno vplivajo na vrednost družbe, ki bi bila izrečena v šestih letih od datuma, ko partnerji pridobijo pravice v zvezi z družbo.
- (92) V oddelku VII memorandumu o soglasju je določeno, da družba CGMF prevzame del obveznosti socialnega varstva družbe SNCM iz naslova stroškov zdravstvenega zavarovanja njenih upokojencev v znesku, ocenjenem na 15,5 milijona EUR, od dneva prenosa lastništva podjetja.
- (93) Podrobna pravila o upravljanju podjetja so določena v oddelku IV memorandumu o soglasju. Spremenil se bo način upravljanja družbe SNCM, ki bo preoblikovana v delniško družbo z upravo in nadzornim svetom. Nadzorni svet bo sprva imel deset članov, pozneje pa 14. Začasno mu bo predsedoval predstavnik države. Če bo družbi SNCM dodeljen prenos pooblastil javne službe, bo predsednika nadzornega sveta zamenjal predstavnik skupine BCP. Naloga uprave je zagotavljati operativno vodenje družbe SNCM.
- (94) Francoska vlada je 26. maja 2006 potrdila prodajo družbe SNCM in zgoraj navedene ukrepe.

(b) Ukrepi

- (95) Glede na navedeno memorandum o soglasju vsebuje tri vrste državnih ukrepov, ki upravičujejo preučitev na podlagi pravil Unije o državni pomoči:

- prodajo 75-odstotnega deleža družbe SNCM po negativni ceni 158 milijonov EUR (kapitalski vložek v višini 142,5 milijona EUR in prevzem stroškov zdravstvenega zavarovanja v višini 15,5 milijona EUR),
- predplačilo na tekoči račun, ki ga zagotovi družba CGMF, v znesku 38,5 milijona EUR v korist odpuščenega osebja družbe SNCM,
- povečanje kapitala za 8,75 milijona EUR, ki ga je vpisala CGMF skupaj in sočasno z vložkom v višini 26,25 milijona EUR, ki sta ga opravili podjetji VT in BCP,
- razvezno klavzulo o prodaji ⁽⁶⁸⁾.

2.4 PREDMET TEGA SKLEPA

- (96) Ta dokončni sklep se nanaša na ukrepe, ki jih je izvedla Francija v korist družbe SNCM od 18. februarja 2002, in sicer:
- preostanek kapitalskega vložka v višini 76 milijonov EUR, ki ga je družba CGMF zagotovila družbi SNCM leta 2002, tj. 15,81 milijona EUR,
 - negativno ceno 158 milijonov EUR, ki jo je CGMF dobila od prodaje družbe SNCM,
 - predplačilo na tekoči račun, ki ga je opravila družba CGMF, v znesku 38,5 milijona EUR v korist odpuščenega osebja družbe SNCM,
 - povečanje kapitala za 8,75 milijona EUR, ki ga je vpisala CGMF.
- (97) Ta sklep se ne nanaša na nadomestilo, izplačano družbi SNCM iz naslova obveznosti javne službe za obdobje 1991–2001, za katero je Splošno sodišče s sodbo z dne 11. septembra 2012 ⁽⁶⁹⁾ potrdilo, da je združljivo z notranjim trgov.
- (98) Ta sklep se prav tako ne nanaša na preučitev finančnih nadomestil, ki jih je družba SNCM prejela ali jih bo prejela iz naslova obveznosti javne službe za obdobje 2007–2013 in so predmet ločenega postopka ⁽⁷⁰⁾.
- (99) Treba bi bilo še navesti, da je bila sodba z dne 11. novembra 2012 predmet dveh pritožb, ki sta ju vložili družba SNCM in Francija in ki ju je Sodišče obravnavalo v združenih zadevah C-533/12 P in C-536/12 P. Ta sklep je bil sprejet za izpolnjevanje izpodbijane sodbe, ker se je s sodbo razveljavila odločba z dne 8. julija 2008. V teh okoliščinah bi, če bi obravnavala pritožb vodila v delno ali popolno razveljavitev sodbe z dne 11. novembra 2012 in ponovno uvedbo nekaterih delov odločbe z dne 8. julija 2008, ta sklep postal ničen in neveljaven na podlagi izidov pritožb, kolikor bi se ta sklep nanašal na ponovno uvedene ukrepe.

2.5 VZROKI ZA ZAČETEK FORMALNEGA POSTOPKA PREISKAVE LETA 2002 IN NJEGOVE RAZŠIRITVE LETA 2006

2.5.1 Začetek formalnega postopka preiskave leta 2002

- (100) Komisija je v svoji odločbi z dne 19. avgusta 2002 o začetku postopka sicer priznala, da je SNCM podjetje v težavah, vendar je izrazila dvom o združljivosti sporočenega ukrepa z merili iz točke 3.2.2 takrat veljavnih smernic iz leta 1999.
- (101) Komisija je izrazila nekatere dvome o načrtu prestrukturiranja, glede na to, da vzroki za izgube podjetja niso bili analizirani. Zlasti je postavila vprašanja glede povezave med izgubami in obveznostmi javne službe, vpliva politike družbe SNCM v zvezi z nakupom ladij na njene izkaze poslovnega izida in ukrepov, načrtovanih za povečanje produktivnosti podjetja.

⁽⁶⁸⁾ Ta klavzula, ki ima sama po sebi pglavitno vrednost, bo analizirana v okviru preučitve povečanja kapitala.

⁽⁶⁹⁾ Zadeva T-565/08, *Corsica Ferries France SAS proti Evropski komisiji*, še neobjavljena.

⁽⁷⁰⁾ Sklep C(2013) 1926 final z dne 2. maja 2013.

- (102) Komisija je poleg tega poudarila nekatere vrzeli v načrtu prestrukturiranja, zlasti pomanjkanje konkretnih ukrepov za zmanjšanje zneska vmesnih porab in podatkov o prihodnji cenovni politiki družbe SNCM.
- (103) Komisija je postavila vprašanja tudi v zvezi z ustreznostjo metode izračuna, ki so jo uporabili francoski organi za določitev zneska dokapitalizacije, in nekaterimi predpostavkami, uporabljenimi za izdelavo finančnih simulacij.

2.5.2 Razširitev formalnega postopka preiskave leta 2006

- (104) Komisija je s svojo odločbo z dne 13. septembra 2006 sprejela odločitev, da formalni postopek preiskave iz leta 2002 razširi na ukrepe, načrtovane v zvezi s prodajo družbe SNCM zasebnemu sektorju.
- (105) Komisija je menila, da bi bilo treba v primeru opredelitve tega zneska kot državne pomoči, združljive s členom 86(2) Pogodbe ES, navedeni znesek oceniti v smislu smernic Skupnosti o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah (v nadaljnjem besedilu: smernice iz leta 2004) ⁽⁷¹⁾. Komisija je izrazila dvome glede ustreznosti ohranitve vseh izravnalnih ukrepov, naloženih družbi SNCM z odločbo iz leta 2003, če je znesek pomoči za prestrukturiranje precej nižji od tistega, ki je bil sporočen leta 2002 in odobren leta 2003.
- (106) Komisija je izrazila tudi dvome glede upoštevanja pogojev, določenih z odločbo iz leta 2003, in sicer načela narekovanja cen in pogostosti storitev povezav s Korzikom.
- (107) V zvezi z negativno prodajno ceno družbe SNCM je Komisija izrazila dvom glede skladnosti dokapitalizacije, ki jo je zagotovila država pred prodajo SNCM, z načelom zasebnega vlagatelja v tržnem gospodarstvu. Zlasti je izrazila dvome o veljavnosti izračuna stroškov likvidacije, ki bi jih država kot delničarka morala plačati v primeru likvidacije družbe SNCM.
- (108) Komisija je izrazila dvom glede tega, ali je mogoče finančne ukrepe upravičiti na podlagi smernic iz leta 2004.
- (109) Prav tako je izrazila dvome glede druge dokapitalizacije v višini 8,75 milijona EUR, kar zadeva upoštevanje načel sočasnosti zasebnih in javnih naložb ter podobnost pogojev vpisa v smislu sodne prakse.
- (110) Nazadnje, Komisija je izrazila dvome glede tega, ali lahko dodatni socialni ukrepi v višini 38,5 milijona EUR pomoči za osebe pomenijo posredno prednost za podjetje. Poudarila je tudi tveganje protislovja s tem, da se dodatne odpravnine upoštevajo kot del tveganj, ki jih nosi preudarni vlagatelj.

III. PRIPOMBE FRANCOSKIH ORGANOV GLEDE ODLOČBE O ZAČETKU POSTOPKA

3.1 O DOKAPITALIZACIJI IZ LETA 2002

- (111) Načrt prestrukturiranja, predložen leta 2002, je vključeval kapitalski vložek v višini 76 milijonov EUR, od katerega je 53,48 milijona EUR pomenilo nadomestilo za opravljanje javne službe. Ob upoštevanju prodaje delnic, ki jo je opravila družba SNCM ⁽⁷²⁾, je dejanski znesek plačane pomoči 69 292 400 EUR. Francoski organi menijo, da je treba kot pomoč za prestrukturiranje v okviru obvestila iz leta 2002 obravnavati znesek pomoči v višini 15,81 milijona EUR, če znesek v višini 53,48 milijona EUR pomeni združljivo pomoč.

3.2 O UKREPIH PO DOKAPITALIZACIJI IZ LETA 2002

- (112) Prvič, Francija opozarja, da je država delničarka zaradi resnosti delavskih sporov leta 2004 in 2005 ter poslabšanja gospodarskega in finančnega položaja družbe SNCM januarja 2005 začela postopek izbire zasebnih vlagateljev in izvedla nujne ukrepe (zlasti prodajo ladje *Asco* in deleža v družbi *Sud Cargos* ⁽⁷³⁾).

⁽⁷¹⁾ UL C 244, 1.10.2004, str. 2.

⁽⁷²⁾ Glej tabelo 2.

⁽⁷³⁾ Francoski organi so leta 2002 zagovarjali strateško naravo deleža družbe SNCM v družbi *Sud-Cargos*. Razvoj blagovnega prometa (razvoj zabojnikov v škodo prometa ro-ro), odkup družbe *Delmas*, druge delničarke družbe *Sud-Cargos*, ki ga je opravila skupina *CMA CGM*, in gospodarske težave družbe *Sud-Cargos* so dejavniki, ki pojasnjujejo, zakaj ta delež ni več veljal za strateškega in ga je družba SNCM leta 2005 lahko prodala.

3.2.1 O negativni prodajni ceni družbe SNCM

- (113) Francoski organi na podlagi takrat ustrezne sodne prakse Komisijo pozivajo k ugotovitvi, da negativna prodajna cena družbe SNCM v višini 158 milijonov EUR ne vsebuje nobenega ukrepa, ki bi ga bilo mogoče opredeliti kot pomoč v smislu člena 87(1) Pogodbe ES, ker je francoska država ravnala kot zasebni vlagatelj v tržnem gospodarstvu.
- (114) Prvič, Francija ugotavlja, da je končna cena 158 milijonov EUR, ki je nižja od negativne cene, ki so jo sprva zahtevali kupci po koncu svoje revizije družbe SNCM, rezultat pogajanja o prenosu nadzora, opravljenem na podlagi odprtega, preglednega in nediskriminacijskega razpisnega postopka, in zato dejansko pomeni tržno ceno.
- (115) Francija meni, da je prodajna cena tržna cena, ker je bilo iskanje zasebnega partnerja za družbo SNCM opravljeno na podlagi odprtega, preglednega in nediskriminacijskega razpisnega postopka, po koncu katerega je bila izbrana najboljša ponudba.
- (116) Po mnenju francoskih organov je prodaja po negativni ceni v višini 158 milijonov EUR potekala pod najugodnejšimi pogoji za državo ter v skladu s takratno sodno prakso Skupnosti in prakso odločanja Komisije, zato ne vsebuje nobenega elementa pomoči. Francija meni, da je navedena negativna cena nižja od stroškov likvidacije, ki bi jih v primeru likvidacije podjetja morala prevzeti država.
- (117) Po mnenju Francije je to edini možen sklep, ne glede na to, ali se uporabi pristop, ki izhaja iz sodne prakse Sodišča (v nadaljnjem besedilu: sodna praksa *Gröditzer* ⁽⁷⁴⁾), ali pristop, ki temelji na analizi dejanskih stroškov likvidacije družbe SNCM (odločba ABX ⁽⁷⁵⁾).
- (118) Kar zadeva prvo metodo na podlagi sodne prakse *Gröditzer*, Francija trdi, da je bila z navedeno sodbo potrjena ocena Komisije v odločbi z dne 8. julija 1999, v skladu s katero „stroški likvidacije vključujejo samo likvidacijsko vrednost sredstev“ ⁽⁷⁶⁾.
- (119) V zvezi s tem je v poročilih CGMF ⁽⁷⁷⁾ in Oddo-Hastings ⁽⁷⁸⁾ likvidacijska vrednost sredstev na dan 30. septembra 2005 ⁽⁷⁹⁾ ocenjena na najmanj 190,3 milijona EUR.
- (120) V skladu s tem Francija trdi, da je, glede na to, da je država kot lastnica in delničarka družbe odgovorna za njene dolgove samo v višini likvidacijske vrednosti njenih sredstev (sodna praksa *Hytasa* ⁽⁸⁰⁾), likvidacijska vrednost sredstev družbe, ocenjena na najmanj 190,3 milijona EUR, precej višja od negativne prodajne cene v višini 158 milijonov EUR.
- (121) Francija v zvezi z drugo metodo navaja, da izhaja iz odločbe Komisije o državni pomoči Belgije za ABX Logistics, v kateri je Komisija preučila negativno prodajno ceno, ki ima, kot v obravnavanem primeru, naravo tržne cene, tako da jo je primerjala s stroški, ki bi jih država delničarka dejansko imela pri prostovoljni ali prisilni likvidaciji, kot jih je ocenila neodvisna tretja oseba. Po mnenju Francije Komisija zlasti v navedeni odločbi priznava veljavnost nekaterih stroškov, ki lahko izhajajo iz tožbe upnikov za poravnavo dolgov (*action en comblement de passif*) ali likvidacije v drugih enotah skupine, ki likvidira svojo hčerinsko družbo.

⁽⁷⁴⁾ Zadeva C-334/99, *Zvezna republika Nemčija proti Komisiji*, Recueil 2003, str. I-1139.

⁽⁷⁵⁾ Odločba Komisije z dne 7. decembra 2005 o državni pomoči Belgije za ABX Logistics (št. C 53/2003 (ex NN 62/2003)) (UL L 383, 28.12.2006, str. 21).

⁽⁷⁶⁾ Odločba Komisije z dne 8. julija 1999 o državni pomoči Nemčije za *Gröditzer Stahlwerke GmbH* in njeno hčerinsko družbo *Walzwerk Burg GmbH* (UL L 292, 13.11.1999, str. 27).

⁽⁷⁷⁾ Družba CGMF je poročilo, ki je bilo Komisiji poslano marca 2006, pripravila ob pomoči družbe Ernst & Young, zakonitega revizorja družbe SNCM (v nadaljnjem besedilu: poročilo CGMF).

⁽⁷⁸⁾ Poročilo, ki sta ga 29. marca 2006 pripravili družba Oddo Corporate Finance in odvetniška pisarna Paul Hastings (v nadaljnjem besedilu: poročilo Oddo-Hastings), je bilo Komisiji poslano 7. aprila 2006. V skladu z zahtevami APE vsebuje kritičen pregled poročil CGMF in pristop, temelječ na stroških likvidacije, ki veljajo za sprejemljive na ravni Skupnosti.

⁽⁷⁹⁾ Ob upoštevanju opredmetenih osnovnih sredstev (161,9 milijona EUR) in naložb (32,7 milijona EUR), terjatev (0,8 milijona EUR), drugih dolžnikov (9,4 milijona EUR) in denarnega primanjkljaja v višini 14,5 milijona EUR. Francija je navedla, da je ob upoštevanju poznejših finančnih informacij navedena vrednost bolj realistično ocenjena na 330 milijonov EUR.

⁽⁸⁰⁾ Sodba Sodišča z dne 14. septembra 1994 v združenih zadevah C-278/92, C-279/92 in C-280/92, *Španija proti Komisiji*, Recueil 1994, str. I-4103.

- (122) Francoski organi na podlagi navedenih poročil CGMF in Oddo-Hastings trdijo, da je znesek dejanskih stroškov, ki bi jih Francoska republika kot delničarka morala prevzeti, na dan 30. septembra 2005 med 312,1 milijona EUR in 361 milijonov EUR, sestavljajo pa ga naslednji zneski:
- [70–80] (*) milijonov EUR v okviru socialnega načrta, ki je predmet kolektivne pogodbe in zajema vse stroške, ki so povezani s prekinitvijo pogodbe o zaposlitvi in jih mora v skladu s pogodbo plačati podjetje,
 - [30–40] (*) milijonov EUR v okviru socialnega načrta, ki ni predmet kolektivne pogodbe in zajema vse stroške, povezane s spremnimi ukrepi v zvezi z zakonskimi in regulativnimi obveznostmi družbe SNCM v primeru odpuščanj, ter posredne stroške socialnega načrta, ki je predmet kolektivne pogodbe,
 - Med [200–210] (*) milijonov EUR in [250–260] (*) milijonov EUR za plačilo dodatnih odpravnin, za katere bi sodišče na podlagi sodbe pritožbenega sodišča v Rouenu z dne 22. marca 2005 v zadevi *Aspocomp Group Oyj* določilo, da jih mora plačati država poleg nadomestil, izplačanih na podlagi socialnega načrta, ki je predmet kolektivne pogodbe, in socialnega načrta, ki ni predmet kolektivne pogodbe.
- (123) Pri navedeni metodi se upošteva zlasti tveganje, da bi Francija morala poravnati dolgove, če bi jo sodišče obravnavalo kot dejanskega upravitelja družbe SNCM. Po mnenju francoskih organov ni mogoče izločiti tveganja tožbe za poravnavo dolgov, zlasti glede na precdenčni primer, o katerem je odločalo kasacijsko sodišče v Franciji ⁽⁸¹⁾. Tako so francoski organi v več dopisih Komisiji trdili, da je predpostavka, da bo nacionalno sodišče državi naložilo poravnavo dolgov podjetja, ki ga vodi, več kot verjeten scenarij in da jo je bilo treba upoštevati pri izračunu dejanskih stroškov morebitne likvidacije družbe SNCM.
- (124) Preostala vrednost sredstev družbe SNCM (190,3 milijona EUR) je 30. septembra 2005 po plačilu prednostnih dolgov znašala 36,5 milijona EUR. Drugi elementi stroškov, upoštevani na podlagi tožbe za poravnavo dolgov zoper državo, med drugim vključujejo stroške prekinitve glavnih pogodb o poslovanju, stroške, povezane z razveljavitvijo pogojev zakupa ladij z možnostjo nakupa, in plačilo nezavarovanih dolgov, kar bi pripeljalo do primanjkljaja sredstev v višini 134,4 milijona EUR. Francoski organi menijo, da bi država morala plačati 85–100 % navedenega zneska.
- (125) Poleg tega francoski organi menijo, da bi lahko sodišče zaradi odvisnosti družbe SNCM od države in v skladu z drugo zadevo, ki jo je obravnavalo francosko sodišče ⁽⁸²⁾, pri likvidaciji podjetja odredilo izplačilo odškodnine zaposlenim. Na podlagi navedene sodne prakse francoski organi menijo, da bi sodišče po vsej verjetnosti določilo znesek dodatnih odpravnin na podlagi odpravnin, ki bi bile izplačane v okviru socialnega načrta, predloženega pred likvidacijo.
- (126) V skladu z navedenim pristopom analiza dejanskih stroškov, ki bi jih morala plačati država kot delničarka, kaže, da je za državo strošek prodaje družbe SNCM po negativni ceni 158 milijonov EUR nižji od dejanskega stroška, ki bi ga morala nositi v primeru prisilne likvidacije podjetja.
- (127) Francoski organi zato menijo, da tega zneska ni mogoče opredeliti kot državno pomoč.

3.2.2 O skupnem kapitalskem vložku delničarjev

- (128) Francija meni, da je prek navedenega deleža ravnala kot preudaren vlagatelj, saj je po eni strani kot manjšinska delničarka posredovala sočasno z BCP in VT, po drugi pa navedeni delež zagotavlja plačilo v fiksnem kapitalu v višini [...] (*) % na leto, kar štiti državo pred tveganji, povezanimi z izvajanjem poslovnega načrta. Francija trdi, da je navedena stopnja donosa zelo zadovoljiva za zasebnega vlagatelja ⁽⁸³⁾. Vendar poudarja, da v primeru stečaja ali prisilne likvidacije družbe SNCM ali če bi kupci uveljavili razvezno klavzulo, ne bi bilo treba izvršiti nobenih plačil.

⁽⁸¹⁾ Sodba kasacijskega sodišča št. 98-15129 z dne 6. februarja 2001. Navedena zadeva se nanaša na javno ustanovo BRGM (Bureau de Recherches Géologiques et Minières), ki ji je bilo naloženo plačilo celotnih dolgov njene hčerinske družbe Mines de Salsignes, ker je BRGM, dejanska upraviteljica, kljub seznanjenosti z vse slabšimi razmerami v dejavnosti in opozorilom ravnala krivdno, ko je pustila, da se dejavnost nadaljuje.

⁽⁸²⁾ Zadeva *Aspocomp Group Oyj*, sodba pritožbenega sodišča v Rouenu z dne 22. marca 2005.

⁽⁸³⁾ Za primerjavo, stopnja donosa francoskih državnih obveznic (*Obligation Assimilable du Trésor* – OAT) z zapadlostjo 30 let, deset let, pet let in dve leti je bila na dan 31. oktobra 2006 3,95 %, 3,82 %, 3,75 % oziroma 3,72 %.

3.2.3 O dodatnih socialnih ukrepih (pomoč osebam)

- (129) Na podlagi prakse Komisije pri preteklih odločbah, zlasti zadevi *SFP (Société française de production)* ⁽⁸⁴⁾, Francija meni, da to financiranje pomeni pomoč za osebe in ne koristi podjetju. Zato je izvedba dodatnih socialnih ukrepov v korist odpuščenih oseb, za katere se uporabijo javna sredstva in ki delodajalca ne razbremenijo njegovih običajnih obveznosti, del socialne politike držav članic in ne pomeni državne pomoči.

3.2.4 O odpravi omejitev, določenih z razveljavljeno odločbo iz leta 2003

- (130) Francoski organi po eni strani poudarjajo, da so bili vsi pogoji, določeni z odločbo iz leta 2003, upoštevani in izpolnjeni med letoma 2003 in 2006. Po drugi strani menijo, da navedeni ukrepi niso več potrebni za preprečevanje izkrivljanja konkurence in da bi bila njihova ohranitev v nasprotju z načelom sorazmernosti glede na omejitev zneska pomoči za prestrukturiranje, odslej znižanega na 15,81 milijona EUR. Francoski organi menijo predvsem, da je treba odpraviti pogoje, ki bi se še lahko uporabljali, in sicer tiste v zvezi s prepovedjo posodobitve ladjevja družbe SNCM, upoštevanjem načela narekovanja cen pri zadevah, povezanih s tarifami, in ohranjanjem pogostosti storitev.

3.3 SKLEP

- (131) Če bi Komisija vseeno vse nove ukrepe ali del teh ukrepov opredelila kot državno pomoč, bi Francija Komisijo opozorila, da novi ukrepi z zagotavljanjem obnove sposobnosti preživetja družbe SNCM omogočajo ohranitev konkurenčnosti na zadevnih trgih, zlasti na trgu povezav s Korziko. Po mnenju Francije je ta element eno izmed načel smernic pri reševanju podjetja v težavah, kot sta v obravnavanem primeru na to opozorila Komisija (uvodna izjava 283 razveljavljene odločbe) in Splošno sodišče v svoji sodbi z dne 15. junija 2005 v zadevi T-349/03 (točka 117). Sodišče je poudarilo zlasti, da lahko Komisija pri izvajanju svoje široke diskrecijske pravice presodi, da je bila prisotnost podjetja potrebna za preprečitev okrepljene oligopolne strukture zadevnih trgov.
- (132) Francija v zvezi z določitvijo kakršnih koli izravnalnih ukrepov, ki se bodo naložili družbi SNCM, predlaga, naj Komisija upošteva strukturo trga. Tako bi zmanjšanje zmogljivosti družbe SNCM okrepilo položaj družbe CFF na trgu povezav s Korziko, s tem pa bi ta pridobila prevladujoči položaj ⁽⁸⁵⁾.
- (133) Po mnenju francoskih organov je posodobljena različica načrta prestrukturiranja v skladu z merili združljivosti, ki jih je Komisija določila v svojih smernicah iz leta 1999 in leta 2004. Francoski organi trdijo, da bi morali tudi vsi ukrepi, določeni v okviru privatizacije družbe SNCM, zagotoviti obnovo dolgoročne sposobnosti preživetja SNCM od konca leta 2009 in so omejeni na najmanj, kar je potrebno za to obnovo sposobnosti preživetja.

IV. PRIPOMBE ZAINTERESIRANIH STRANI

4.1 O ODLOČBI O ZAČETKU FORMALNEGA POSTOPKA PREISKAVE IZ LETA 2002

4.1.1 Pripombe družbe Corsica Ferries (CFF)

- (134) Družba CFF, ki izpodbija trditev, da je družba SNCM podjetje v težavah v smislu smernic ⁽⁸⁶⁾, se sprašuje o sposobnosti družbe SNCM, da postane donosna na nesubvencioniranih linijah. Ugotavlja še, da se v nasprotju z navedbami iz načrta prestrukturiranja ⁽⁸⁷⁾ še vedno opravljajo povezave z Livornom.
- (135) Kar zadeva zmanjšanje stroškov, družba CFF obžaluje, da nima dostopa do posebnih delov načrta prestrukturiranja, v zvezi s katerimi so njeni predstavniki izrekli kritike ⁽⁸⁸⁾.

⁽⁸⁴⁾ Odločba Komisije z dne 17. julija 2002, *Société Française de Production*, C(2002) 2593 final (UL C 71, 25.3.2003, str. 3).

⁽⁸⁵⁾ Glede na neodvisno tržno študijo, ki jo je v zvezi s tem poslala Francija, ima družba CFF zdaj skoraj 60-odstotni delež trga potnikov, medtem ko je družba SNCM prešla z 82-odstotnega tržnega deleža leta 2000 na 33-odstotni tržni delež leta 2005 in doživela veliko rast na trgu tovarov, na katerem je družba SNCM zaradi svojega deleža v družbi CMN še vedno glavni prevoznik.

⁽⁸⁶⁾ CFF opozarja, da se s pogodbo o prenosu pooblastil javne službe družbi dodeli javna pomoč v višini povprečno 64,3 milijona EUR na leto, kar skupaj znaša v petih letih 321,5 milijona EUR. Po njenem mnenju se s členom 5 pogodbe o prenosu pooblastil javne službe družbi SNCM zagotavlja denarni tok v višini 72,8 milijona EUR. Poudarja še, da se od 40,6 milijona EUR izgub, ki jih je leta 2001 evidentirala družba SNCM, 15 milijonov EUR nanaša na amortizacijo v zvezi z visokohitrostno ladjo *Liamone*.

⁽⁸⁷⁾ V odločbi o začetku postopka je bilo navedeno, da je v načrtu za prestrukturiranje med drugim predvideno „zaprtje linije Bastia–Livorno z namensko opremo“.

⁽⁸⁸⁾ Kritika družbe CFF se nanaša na naslednje točke: odsotnost dejanskega zmanjšanja števila zaposlenih, odsotnost prodaje deležev družbe SNCM za prestrukturiranje, neupoštevanje dobičkov od ladij.

- (136) Družba CFF meni, da je izračun francoskih organov, ki je privedel do zneska v višini 76 milijonov EUR, popolnoma fiktiven ⁽⁸⁹⁾, razmerje lastnega kapitala do finančnih dolgov v višini 79 %, ki so ga določili francoski organi, pa se ji zdi pretirano ⁽⁹⁰⁾. V zvezi z deleži družbe SNCM družba CFF ugotavlja, da nekatere izmed hčerinskih družb niso pomembne za dejavnosti pomorske družbe ⁽⁹¹⁾.
- (137) Družba CFF sklepa, da načrtovana pomoč vodi v neupoštevanje uredbe o kabotaži in nesmiselnost javnega razpisa za povezave iz Marseilla na Korziko. Poudarja, da načrtovana pomoč ne sme omogočiti agresivnejše komercialne ponudbe družbe SNCM. Predlaga, naj se pomoč za prestrukturiranje dodeli šele leta 2007 in samo v primeru neuspeha družbe SNCM na javnem razpisu leta 2006, kar je edini scenarij, po katerem bi družba resnično zašla v težave.

4.1.2 Pripombe družbe STIM

- (138) Družba STIM, glavna delničarka družbe CMN, trdi, da bi bilo treba deleže, ki jih ima družba SNCM v družbi CMN, analizirati kot popolnoma finančna sredstva. Po mnenju družbe STIM sta družbi CMN in SNCM neodvisni in si konkurirata na linijah, ki niso linije z odhodom iz Marseilla, čeprav sta sopogodbenci na podlagi pogodbe o prenosu pooblastil javne službe.
- (139) V dopisu je navedeno, da si bo STIM prizadevala, da „odkupi vse deleže ali del deležev družbe SNCM v družbi CMN, a najraje celotni delež“, katerega vrednost ocenjuje na od 15 do 17 milijonov EUR, če bi Komisija pod pogoji, ki bi jih lahko določila v svoji končni odločbi, menila, da „je taka prodaja potrebna za zagotovitev ustrezne uravnoteženosti načrta prestrukturiranja“.

4.1.3 Pripombe predstavnikov regionalnih in lokalnih organov

- (140) Župan Marseilla, predsednik generalnega sveta Bouches-du-Rhône in predsednik regionalnega sveta Provence-Alpes-Côte d'Azur so poudarili gospodarski pomen družbe SNCM za regionalno gospodarstvo.
- (141) Predsednik regionalnega sveta Provence-Alpes-Côte d'Azur je dodal, da se zdi, da so pogoji za to, da načrt prestrukturiranja družbe SNCM zagotovi sposobnost preživetja podjetja, izpolnjeni.
- (142) Predsednik izvršnega sveta skupščine Korzike je predstavil posvetovanja skupščine z dne 18. decembra 2002, med katerimi je skupščina izdala „ugodno mnenje“ za načrt dokapitalizacije družbe SNCM.

4.1.4 Pripombe prometnega urada Korzike

- (143) Prometni urad Korzike ugotavlja, da bi izginotje družbe SNCM „nemudoma povzročilo veliko zmanjšanje storitev“, saj je družba zdaj edina, ki je zmožna izpolniti zahteve iz pogodbe glede prevoza potnikov. Poleg tega opozarja, da je družba SNCM pomembna za gospodarstvo Korzike.

4.2 O ODLOČBI IZ LETA 2006 O RAZŠIRITVI POSTOPKA

4.2.1 Pripombe družbe Corsica Ferries (CFF)

- (144) Družba CFF poudarja obseg zadevnih zneskov, njihovo nesorazmernost glede na promet družbe SNCM in dejstvo, da so bili družbi SNCM izplačani, preden je Komisija odločila o opredelitvi pomoči na podlagi člena 87(1) Pogodbe ES.
- (145) Komisijo opozarja, da ima podpora francoske države družbi SNCM strateški pomen za razvoj družbe CFF. Ti nepooblaščen ukrepi družbi SNCM omogočajo izvajanje zelo agresivne tarifne politike na linijah, na katerih CFF deluje že deset let in v zvezi s katerimi se prvič od svoje ustanovitve srečuje z izgubo tržnega deleža.

⁽⁸⁹⁾ Trdi, da znesek v višini 76 milijonov EUR ustreza 500 milijonom francoskih frankov (FRF), ki bi jih družba morala izgubiti pri svoji subvenciji za ozemeljsko kontinuiteto za novo obdobje 2002–2006.

⁽⁹⁰⁾ V primerjavi z razmerji, ki jih je sama ugotovila na podlagi raziskave vzorčne skupine desetih pomorskih družb. Ta razmerja se gibljejo med 23,69 % (za Moby Lines), 49,7 % za CMN in 55,09 % (za Grimaldi).

⁽⁹¹⁾ CFF navaja 50-odstotni delež v pomorski družbi Sud-Cargos, 13-odstotni delež v podjetju Amadeus, ki je specializirano za sisteme rezervacij zračnega prevoza, delež v družbi CMN in nepremičninsko premoženje družbe CGTH.

- (146) CFF v zvezi s konkurenčnim razpisnim postopkom za prodajo družbe meni, da ni bil popolnoma pregleden, ker izbrano podjetje BCP nima več operativnega nadzora nad družbo SNCM, saj ga je predala skupini VT. Poleg tega zaradi spremembe finančnih pogojev v korist kupcev družba CFF dvomi o načelu enake obravnave vlagateljev, ki bi moralo prevladovati v celotnem postopku.
- (147) CFF v zvezi z negativno prodajno ceno 158 milijonov EUR dvomi, da se je v zadevnem primeru uporabilo merilo preudarnega vlagatelja v tržnem gospodarstvu. Prvič, CFF se sprašuje, ali je mogoče šteti, da je država zadevni postopek izvedla vzporedno s pomembnim in sočasnim posredovanjem zasebnih subjektov v primerljivih razmerah, medtem ko je dokapitalizirala družbo pred skupno dokapitalizacijo delničarjev in novim načrtom prestrukturiranja. Drugič, CFF meni, da bi preudaren vlagatelj zaradi resnih finančnih razmer v družbi SNCM posredoval prej, da bi preprečil izgubo vrednosti svoje naložbe ⁽⁹²⁾.
- (148) CFF meni, da je sklicevanje na zadevo *ABX Logistics* brezpredmetno. Poleg tega, da okoliščin navedene zadeve ni mogoče prenesti na obravnavani primer, CFF izpostavlja pomemben prispevek upravičenca pomoči v navedeni zadevi, ki se očitno ni pojavil v primeru družbe SNCM. Meni še, da se v odločbi Komisije iz leta 2006 niso upoštevali stroški v zvezi s tveganjem sodnih postopkov zaradi likvidacije zadevnega podjetja. V zvezi s tem trdi, da v zadevnem primeru ni mogoče uporabiti nacionalne sodne prakse, na katero se sklicuje Francija pri utemeljitvi stroškov, povezanih z likvidacijo SNCM. Po mnenju družbe CFF se kasacijsko sodišče v zadevi *Mines et produits chimiques de Salsignes* nikjer ne sklicuje na neposredno odgovornost države delničarke v primeru likvidacije podjetja, v katerem ima delež, ampak izpostavlja možnost tožbe za plačilo dolgovanih plač in dolgov za socialno varnost, vložene zoper industrijsko in komercialno javno podjetje, ter nezmožnost, da se njeni vodje izognejo svojim obveznostim s sklicevanjem na posredovanje javnih organov.
- (149) CFF v zvezi z neuporabnostjo sodne prakse, ki jo je uporabilo pritožbeno sodišče v Rouenu v zadevi *Aspocomp*, v zadevnem primeru trdi, da je predmet navedene sodbe, ki se nanaša na odredbo, da mora matična družba zaposlenim v hčerinski družbi zaradi „neupoštevanja sporazuma“ izplačati socialne prejemke, ki jo je ustanoviteljica potrdila, povsem drugačen od dejstev v primeru SNCM. Zato ne obstaja zanesljivo tveganje, da bi bila družba CGMF ali država obsojena na plačilo odpravnin v primeru prisilne likvidacije. Poleg tega CFF dvomi o oceni drugih socialnih stroškov, ker se zdi, da se razlikujejo glede na strokovnjake, ki so bili pozvani, naj jih ocenijo.
- (150) CFF meni, da lahko uporaba sodne prakse Skupnosti v zadevah *Gröditzer* in *Hytasa* v obravnavanem primeru privede samo do ugotovitve, da država ni ravnala kot zasebni vlagatelj, kolikor je bil v skladu z navedeno sodno prakso kapitalski vložek države povezan s prodajo 75 % njenega deleža v družbi SNCM, pri čemer so se sorazmerno zmanjšale možnosti za dobiček.
- (151) Končno, CFF meni, da bi bilo treba pri primerjavi stroškov likvidacije in stroškov dokapitalizacije upoštevati vrednost sredstev, ki se v obeh primerih prenese na kupca. CFF meni, da je vrednost prodanih sredstev med 640 milijonov EUR in 755 milijonov EUR ⁽⁹³⁾, prodajna vrednost ladjevja, ki jo je uporabila družba SNCM, pa je po mnenju CFF iz avgusta 2006 med 644 milijonov EUR in 664 milijonov EUR.
- (152) Kar zadeva opredelitev ukrepov po dokapitalizaciji iz leta 2002 kot pomoči za prestrukturiranje, CFF meni, da čeprav SNCM v obdobju pred prvo dokapitalizacijo v višini 142,5 milijona EUR izpolnjuje pogoje podjetja v težavah iz smernic iz leta 2004, ta opredelitev postane zelo sporna za obdobje pred drugim povečanjem kapitala za 8,75 milijona EUR, ker je bil kapital podjetja obnove.

⁽⁹²⁾ CFF v zvezi s tem opozarja, da se je v drugi polovici leta 2005 začel nujni postopek pred trgovinskim sodiščem v Marseillu in da bi bilo mogoče že jeseni leta 2005 predvideti prostovoljno likvidacijo zaradi izgub, ki so bile leta 2005 ocenjene na 30 milijonov EUR.

⁽⁹³⁾ CFF v zvezi s tem meni, da bi se morala dejanska vrednost ladij, kot jo je navedla družba SNCM, ko je predložila svojo ponudbo v okviru prenosa pooblastil javne službe, upoštevati pri oceni sredstev SNCM iz poročil Oddo-Hastings in CGMF.

- (153) CFF v zvezi s sposobnostjo preživetja družbe poudarja, da je prodaja družbe SNCM samo delna in ni nepreklicna glede na razvezne klavzule, dogovorjene s kupci. Navedeni dejavniki pomembno vplivajo na negotovost glede volje in sposobnosti kupcev, da zagotovijo okrevanje družbe SNCM in možnosti dolgoročne sposobnosti preživetja podjetja. CFF še navaja, da v nasprotju z zahtevami smernic iz leta 2004 francoski organi niso predvideli opustitve dejavnosti, ki so tudi po prestrukturiranju strukturno deficitne⁽⁹⁴⁾. Poleg tega je CFF skeptična glede načrta znižanja stroškov, medtem ko naj bi se ladje družbe SNCM povečalo⁽⁹⁵⁾, in glede načrta zmanjšanja števila zaposlenih, zlasti glede na neuspeh socialnega načrta iz leta 2002.
- (154) CFF dvomi, da je nova pomoč omejena na najnižjo raven, in sicer zaradi nejasnosti glede tega, kaj zajemajo socialni stroški, in zaradi vsebine zapisnika seje družbe SNCM z dne 28. aprila 2006, po katerem naj bi se del navedene pomoči uporabil za kritje izgub iz poslovanja družbe v letih 2006 in 2007. CFF še meni, da kupci družbe SNCM ne prispevajo pomembno k prestrukturiranju podjetja.
- (155) Da bi se preprečilo neupravičeno izkrivljanje konkurence, CFF meni, da je treba obnoviti in natančno določiti izravnalne ukrepe, naložene družbi SNCM leta 2003, ter dodati nove, ki se nanašajo na zmanjšanje prisotnosti družbe SNCM na trgu⁽⁹⁶⁾. CFF še meni, da del ukrepov, naloženih družbi SNCM z odločbo iz leta 2003, ni bil upoštevan. Družba SNCM je v nasprotju s členom 2 odločbe Komisije iz leta 2003 kupila nove ladje. Poleg tega v nasprotju s členom 3 odločbe Komisije ni prodala svojega deleža v družbi CCM. Nazadnje, SNCM od leta 2003 izvaja agresivno tarifno politiko z nižjimi cenami, kot jih uporablja CFF, kar je v nasprotju s členom 4 odločbe (do 30 % cenejše vozovnice za enake ali podobne storitve).
- (156) CFF v zvezi z naravo druge dokapitalizacije v znesku 8,75 milijona EUR meni, da mora biti poleg sočasnosti javne in zasebne naložbe zasebno posredovanje pomembno in opravljeno pod primerljivimi pogoji, da bi bilo posredovanje države veljavno. Navedena pogoja v obravnavanem primeru nista izpolnjena. Prvič, delež kupcev, ki je tesno povezan s prvim povečanjem kapitala za 142,5 milijona EUR, ni pomemben. Drugič, posredovanje kupcev ni bilo opravljeno pod pogoji, primerljivimi s pogoji države, zlasti zaradi razveznih klavzul in pričakovane donosnosti manjšinskega deleža družbe CGMF.
- (157) CFF v zvezi s socialnimi ukrepi v višini 38,5 milijona EUR izpodbija opredelitev navedenega zneska kot pomoči za osebe. Čeprav je res, da ta znesek koristi neposredno zaposlenim družbe SNCM, CFF poudarja, da bi ta ukrep lahko ustvaril posredne pozitivne učinke za družbo SNCM, zlasti v smislu umiritve odnosov med delodajalci in delojemalci.

4.2.2 Pripombe družbe STIM

4.2.2.1 O ukrepih po dokapitalizaciji iz leta 2002

- (158) Družba STIM v zvezi z negativno prodajno ceno 158 milijonov EUR meni, da ta cena ni tržna cena, ki izhaja iz odprtega in nediskriminacijskega konkurenčnega razpisnega postopka, saj je dokapitalizacija potekala pod drugačnimi pogoji, kot jim mora običajno slediti zasebni vlagatelj. STIM meni, da bi revalorizirana neto sredstva v najslabšem primeru omogočala likvidacijo brez stroškov za državo ali celo dobiček pri likvidaciji, da je prodajna cena smešno nizka v primerjavi z vrednostjo podjetja (ki jo družba STIM ocenjuje na 350 milijonov EUR) in da je pomoč nesorazmerna glede na potrebe podjetja.
- (159) Družba STIM Komisijo opozarja tudi na pretiranost razvezne klavzule v zvezi s prodajo zasebnemu sektorju.
- (160) Nazadnje, STIM izpodbija utemeljitev negativne prodajne cene na podlagi predpostavke, da bo likvidacija potekala v težkih socialnih razmerah, kar se zdi nerealno.

⁽⁹⁴⁾ Po navedbah družbe CFF Francija poudarja poglavitno naravo vseh povezav z Nico, ohranitev ladjevja na sedanji ravni in domnevno strateško naravo deleža družbe SNCM v skupini CMN.

⁽⁹⁵⁾ S pridobitvijo ladje *Superfast X* 1. januarja 2007.

⁽⁹⁶⁾ CFF predlaga, naj se zmogljivosti, ki so na voljo na vsakem od konkurenčnih trgov (Nica, Tunizija in Alžirija), omejijo na ravni iz leta 2005, naj se ne odpre nobena nova linija in naj se povezava Marseille–Korzika preoblikuje v povezavo za mešani tovor, da se znižajo stroški.

- (161) STIM v zvezi z drugo dokapitalizacijo za 8,75 milijona EUR meni, da navedeni kapitalski vložek ni v skladu z načelom zasebnega vlagatelja v tržnem gospodarstvu glede na nezadostnost jamstev za donosnost naložbe. STIM izpodbija trditve, ki se nanaša na sočasnost zasebne in javne naložbe ter s katero se želi dokazati, da ta vložek ni državna pomoč. Če je dokazana, je taka sočasnost samo kazalnik in sama po sebi ne more biti merilo opredelitve ⁽⁹⁷⁾. Nazadnje, STIM navaja, da navedeni vložek pomeni jamstvo francoske vlade kupcem, da je družba SNCM dejansko dobila prenos pooblastil javne službe za povezave s Korziko.
- (162) Družba STIM v zvezi s pomočjo za osebe v višini 38,5 milijona EUR meni, da je namen tega zneska dejansko zagotoviti sredstva družbi SNCM, da bi izpolnila nekatere poglobitve vidike sanacijskega načrta, predloženega Komisiji, ki niso bili uresničeni, zlasti zmanjšanje števila zaposlenih.

4.2.2.2 O združljivosti s smernicami iz leta 2004

- (163) Družba STIM meni, da pomoč, ki jo je prejela družba SNCM, ni omejena na najnižjo raven. Prispevek družbe SNCM in kupcev k načrtu prestrukturiranja je nezadosten glede na pogoje, določene v smernicah iz leta 2004, poleg tega ni dokazano, da je bil položaj SNCM tako izreden, da bi upravičeval nižji lastni prispevek. STIM še opozarja na nesorazmernost pomoči, dodeljene leta 2006, saj je družbi SNCM omogočila oblikovanje rezerv za kritje prihodnjih izgub. Nazadnje, dejstvo, da SNCM ni predvidela prodaje sredstev, ki niso bistvenega pomena za preživetje podjetja, je v nasprotju z zahtevami iz smernic iz leta 2004.
- (164) Družba STIM meni, da so bili zneski izplačani v nasprotju z načelom „enkrat in zadnjič“ iz smernic iz leta 2004. Poslabšanja finančnega položaja podjetja in delavskih sporov ni mogoče analizirati kot izredne in nepredvidljive okoliščine, za katere upravičeno podjetje ni odgovorno.
- (165) Zato STIM zahteva dodatna nadomestila v višini polovice zagotovljene pomoči, tj. 98,25 milijona EUR, s prodajo dodatne ladje ter neposrednih in posrednih deležev družbe SNCM v družbi CMN. V zvezi s tem navaja, da navedeni deleži niso strateški v smislu smernic iz leta 2004 o pomoči za prestrukturiranje, saj niso bistvenega pomena za preživetje podjetja niti niso neodtujljiva sredstva.
- (166) Družba STIM še trdi, da domnevnih sinergij med družbama SNCM in CMN ni, saj SNCM nima vloge pri vodenju in razvoju CMN. Nazadnje, poudarja, da delničarski sporazum, ki povezuje podjetji, od 15. marca 2006 ne velja več, saj ga je na ta datum družba CMN odpovedala, kot je ugotovilo pritožbeno sodišče v Parizu.

4.2.3 Priporombe družbe SNCM

- (167) Družba SNCM je Komisiji poslala dokument, v katerem je povzela svoj gospodarski in konkurenčni položaj, ter pravni nasvet z oceno tveganja, da bodo sodišča v primeru likvidacijskih postopkov državno posredovanje označila kot dejansko vodenje družbe v obdobju pred privatizacijo.
- (168) Odvetniška pisarna Baker & McKenzie, s katero se je posvetovala SNCM, je sklenila, da na podlagi statuten podjetja ter spremnih dopisov, govorov in zapisnikov, država [...] (*) odločbe ⁽⁹⁸⁾ [...] (*) organi ⁽⁹⁹⁾, [...] * uprave družb ⁽¹⁰⁰⁾. V poročilu je navedeno tudi, da [...] (*) SNCM ⁽¹⁰¹⁾. Nazadnje, navedeno poročilo se sklicuje na dejstvo, da [...] (*) SNCM.
- (169) Na podlagi tega strokovnjak družbe SNCM ugotavlja, da je zelo verjetno, da bi trgovinsko sodišče v Marseillu ugotovilo, da je francoska država dejanska upraviteljica.
- (170) Poleg tega so glede na ugotovitve, ki jih med drugim vsebujejo poročila Računskega sodišča, napake pri upravljanju, za katere je odgovorna francoska država, dejanska upraviteljica družbe SNCM, prispevale k ugotovljenemu primanjkljaju sredstev SNCM. Poročilo med drugim vsebuje ostre kritike glede naslednjih napak pri upravljanju: izbire [...] (*) komercialen. Izguba, nastala zaradi slabega vodenja, je znašala [...] (*).

⁽⁹⁷⁾ Združeni zadevi C-328/99 in C-399/00, *Italija in SIM 2 Multimedia SpA proti Komisiji*, Recueil 2003, str. I-4035.

⁽⁹⁸⁾ Med dejstvi, na katerih temelji navedeno poročilo, se zdi, da uprava družbe SNCM [...] (*) svoja pooblastila za predhodna dovoljenja.

⁽⁹⁹⁾ Poročilo se na podlagi poročila Računskega sodišča med drugim sklicuje na dejstvo, da je država odločila [...] (*) lahko o tem razpravljajo.

⁽¹⁰⁰⁾ Med dejstvi, na katerih temelji navedeno poročilo, se zdi, da država [...] (*) industrijski projekt.

⁽¹⁰¹⁾ Država na primer [...] (*) upravitelji družbe SNCM.

- (171) Po mnenju strokovnjaka družbe SNCM v teh okoliščinah ni nobenega dvoma, da bi država v primeru tožbe za poravnavo dolgov morala zaradi velike vloge, ki jo je imela pri upravljanju družbe SNCM, očitnih napak pri upravljanju in obsega svojih finančnih sredstev kriti celotni primanjkljaj ali del primanjkljaja.
- (172) Strokovnjak družbe SNCM na podlagi zadevne sodne prakse sklepa, da bi država v primeru likvidacije SNCM zagotovo morala plačati vse dolgovane plače in dolgove iz socialne varnosti družbe SNCM. Na podlagi tega bi bila država kot delničarka spoznana za odgovorno za delež, ocenjen na 85–100 % ugotovljenega primanjkljaja sredstev (tj. med 316,6 milijona EUR in 385,7 milijona EUR). Zato je država ravnala kot preudaren vlagatelj, ko je odločila, da se družba SNCM privatizira, pri čemer je pred tem okrepila njen kapital za 158 milijonov EUR.

V. STALIŠČA FRANCIJE GLEDE PRIPOMB ZAINTERESIRANIH STRANI

5.1 STALIŠČA FRANCIJE GLEDE PRIPOMB ZAINTERESIRANIH STRANI V ZVEZI Z ODLOČITVIJO IZ LETA 2002 O ZAČETKU FORMALNEGA POSTOPKA PREISKAVE

5.1.1 O pripombah družbe CFF

- (173) Francoski organi so navedli, da so nekateri podatki, ki jih je v zvezi s storitvami družbe SNCM predložila družba CFF, netočni.
- (174) Država v nasprotju s trditvami CFF meni, da je bil načrt prestrukturiranja izdelan tako, da se v najkrajšem možnem času zagotovi okrevanje družbe SNCM ter ustvarijo ustrezni pogoji za zagotovitev srednjeročne in dolgoročne sposobnosti preživetja družbe. Francoski organi navajajo, da je bil pomemben del programa znižanja stroškov že izveden. Število ladij se je zmanjšalo, program prodaje sredstev pa poteka v skladu z industrijskim načrtom. Povezave so bile prerazporejene, akcijski načrt za zmanjšanje vmesne potrošnje pa daje prve rezultate. Nazadnje, postopno se izvajajo ukrepi za zaposlovanje iz industrijskega načrta. Poleg tega je družba SNCM leta 2001 določila 21,3 milijona EUR za financiranje ukrepov prestrukturiranja in zlasti načrta ohranitve delovnih mest.
- (175) Francoski organi v zvezi z določitvijo zneska pomoči potrjujejo, da je razmerje med lastnim kapitalom in dolgom v višini 0,79 dejansko značilno za bilance večine pomorskih družb, razen v izjemnih primerih. Francoski organi menijo, da je razmerje 0,497, ki ga je leta 2001 predložila družba CFF za družbo CMN, nepravilno, saj ne upošteva likvidnih sredstev v bilanci. Popravljen razmerje družbe CMN je 0,557. Po mnenju francoskih organov je ta raven v vsakem primeru nezadostna za družbo CMN, kar dokazujejo težave z denarnim tokom, s katerimi se je družba CMN srečala leta 2002. Družba CMN si je dejansko morala izposoditi 8 milijonov EUR od družbe STIM za financiranje gotovinskega primanjkljaja, ki ga njene banke niso krile.

5.1.2 O pripombah družbe STIM

- (176) Francoski organi trdijo, da deleža družbe SNCM v kapitalu družbe CNM ni mogoče razlagati kot popolnoma finančna sredstva, kot naj bi trdila družba STIM. Francija zagovarja stališče, da so deleži družbe SNCM v družbi CMN strateško zelo pomembni. Po njenem mnenju njihova prodaja ne bi bila samo gospodarsko nesmiselna, ampak bi bila tudi velika strateška napaka.

5.1.3 O pripombah predstavnikov regionalnih in lokalnih organov

- (177) Čeprav se Francija na splošno strinja z vsebino dopisa predsednika regije Provence-Alpes-Côte d'Azur, vseeno navaja, da v nasprotju s trditvijo iz točke 2 navedenega dopisa ⁽¹⁰²⁾ ponudba glede povezave med celinsko Francijo in Korziko ni „preobsežna glede na povpraševanje“ ter da je cenovna politika družbe SNCM v skladu z zavezami, ki jih je sprejela, da ne bo pobudnica cenovne vojne in narekovala cen.

5.2 O PRIPOMBAH ZAINTERESIRANIH STRANI GLEDE ODLOČBE IZ LETA 2006

- (178) Francija na splošno opaža, da so številne pripombe družb STIM in CFF enake pripombam, ki sta jih navedeni družbi predložili Komisiji leta 2003. Zlasti navaja, da so bile pripombe družbe CFF predložene Splošnemu sodišču v okviru tožbe za razveljavitev odločbe Komisije z dne 9. julija 2003 ter da sta jih Komisija in Splošno sodišče večinoma zavrnila.

⁽¹⁰²⁾ Regionalni svet Provence-Alpes-Côte d'Azur je v svojem dopisu z dne 9. januarja 2003 navedel tržno študijo, ki je bila Komisiji poslana v zvezi z obvestilom, katerega kopijo je očitno imel, pri čemer je poudaril naslednjo ugotovitev: „Ponudba [glede povezave med Korziko in francosko celino] je preobsežna glede na povpraševanje. Povprečni faktor zasedenosti ladij je od 20 % pozimi do 50 % poleti.“

5.2.1 O predčasni izvedbi ukrepov iz prvega načrta prestrukturiranja in njegovih sprememb

- (179) Francoski organi na splošno pripombo v zvezi s tem, da naj bi država predčasno izvedla ukrepe, ki bi jih bilo mogoče označiti za pomoč, odgovarjajo, da izvedbo upravičuje posebnost postopka, to je razveljavitev odločbe Komisije o odobritvi pomoči z dne 9. julija 2003, ki je bila opravljena leta 2005, in ne namera francoskih organov po neupoštevanju lastnih obveznosti, izhajajočih iz Pogodbe ES. Francija namreč navaja, da je v skladu z načelom lojalnega sodelovanja med državami članicami in Komisijo to vedno obveščala o razvoju zadeve in o raznih ukrepih, sprejetih od januarja 2005.
- (180) Francoski organi v zvezi z navedenimi nedavnimi ukrepi menijo, da se člen 88(3) ES zanje v končni fazi ne uporablja, saj nobeden izmed njih ne pomeni pomoči, zato tudi ni obveznosti, da se njihovo izvajanje ustavi.

5.2.2 O ukrepih po dokapitalizaciji iz leta 2002

- (181) Francija v zvezi s postopkom prodaje trdi, da je od začetku določala standardna merila za izbiro, ki so temeljila predvsem na ceni, ponujeni za vrednost delnic družbe SNCM, in, podredno, na drugih merilih (industrijskem načrtu, podjetniškem načrtu itd.), vključno z zneskom, ki so ga bili kandidati pripravljeni vložiti v podjetje v okviru dokapitalizacije. Francija odločno izpodbija trditev tretjih strani, da postopek ponudbe za prodajo ni bil pregleden, in opozarja, da je v obravnavanem primeru država celo preseгла svoje že tako stroge in omejevalne zakonske in regulativne obveznosti, določene v primeru prodaje javnih deležev. Kot navaja, so dogodki po ponudbi podjetja BCP, da kupi 100 % delnic družbe SNCM, potekali v zelo težkih finančnih in podjetniških okoliščinah ter da pridružitve podjetja VT ponudbi podjetja BCP ni spremenila poslovnih in finančnih pogojev postopka (razen razdelitve kapitala).
- (182) Francoski organi v zvezi z negativno ceno 158 milijonov EUR ugotavljajo, da je bila družba SNCM glede na svoj finančni položaj na dan 30. septembra 2005 prodana po tržni ceni in da je bila navedena prodaja ekonomsko ugodnejša od likvidacije. V zvezi s tem pojasnjujejo, da se uporaba merila zasebnega vlagatelja za primer prodaje podjetja blizu likvidacije ne sme šteti kot iskanje „donosnosti javnega posredovanja“, ampak kot preprečitev večjih izgub, ki bi jih utrpel delničar v primeru dražje likvidacije.
- (183) Francija v zvezi s plačano ceno izpodbija trditve, da je bila družba SNCM prodana po ceni, ki ni ustrezala njeni dejanski vrednosti. Izpodbija zlasti ocenjeno vrednost podjetja na skoraj 350 milijonov EUR, ki jo je predložila družba STIM, saj upošteva samo bilančne postavke, ki višajo vrednost na podlagi knjigovodskega lastniškega kapitala (pospešene davčne amortizacije, preostali dobiček od ladij itd.), ne da bi upoštevala obveznosti, ki zmanjšujejo vrednost. Navedena popolnoma računovodska metoda izračuna ne izraža gospodarske realnosti pomorske družbe, kot je SNCM, ki ima v bilanci stanja sredstva visoke vrednosti, a tudi omejeno donosnost in velike zunajbilančne obveznosti.
- (184) Francoski organi zavračajo tudi trditev družbe CFF, da so podcenili tržno vrednost ladjevja družbe SNCM, ki po mnenju CFF znaša med 406,5 milijona EUR in 426,5 milijona EUR. Francoski organi trdijo, da se ladje, ki jih je CFF upoštevala v svojem izračunu, ne ujemajo z ladjami, ki jih je SNCM imela v lasti 30. septembra 2005. Pri odsotnosti popustov, uporabljenih za tržno vrednost ladij, se ne upoštevajo okoliščine, v katerih bi potekala morebitna prisilna likvidacija navedenih sredstev, in nazadnje, datum, uporabljen za izračun navedene tržne vrednosti, to je avgust 2006, ni datum morebitne likvidacije družbe SNCM, na katerega se je treba sklicevati, saj je ta datum 30. september 2005. Francija še navaja, da bi bila negativna cena, če bi uporabili izračun, ki ga predlaga družba CFF, trikrat nižja kot likvidacijska vrednost sredstev, zahtevana s sodno prakso *Gröditzer*, kar bi bilo torej ugodnejše od scenarijev, ki so jih Komisiji predstavili francoski organi.
- (185) Glede trditve družbe CFF, s katero izpodbija uporabo sodne prakse *Gröditzer*, pri čemer se sklicuje na dejstvo, da je bil kapitalski vložek države v družbo SNCM povezan s prodajo 75 % njenega deleža, s čimer so se sorazmerno zmanjšale možnosti za donos, francoski organi opozarjajo, da se negativna prodajna cena 158 milijonov EUR dejansko ujema s prodajo celotnega kapitala družbe SNCM, tej pa sledi nova naložba države v višini 25 %, ki prinaša donos v višini [...] (*) % na leto. V skladu s tem Francija meni, da je donosnost naložbe še naprej zagotovljena na podlagi njenega 25-odstotnega deleža v družbi, ki zagotavlja zelo velik donos.

- (186) Francija izpodbija tudi trditev družbe CFF o neuporabnosti pristopa iz zadeve ABX v obravnavanem primeru, pri čemer se opira zlasti na analizo dejanskih stroškov likvidacije družbe SNCM in tveganje, da bi bilo mogoče državo šteti za odgovorno za obveznosti podjetja na podlagi tožbe za poravnavo dolgov, kot je določeno s francoskimi postopki zaradi insolventnosti in potrjeno z nacionalno sodno prakso (sodba pritožbenega sodišča v Rouenu z dne 22. marca 2005). Čeprav francoski organi menijo, da njihovega ravnanja v vlogi upravitelja družbe SNCM v takšni tožbi ne bi bilo mogoče opisati kot „slabo upravljanje“, vztrajajo, da obstaja zelo veliko tveganje, da bi nacionalno sodišče zaradi ohlapnih meril za ugotavljanje slabega upravljanja v smislu člena L-651-2 trgovinskega zakonika in v skladu z zgoraj navedeno sodno prakso, ki jo je mogoče uporabiti v obravnavanem primeru, odločilo proti državi v zvezi s primanjkljajem sredstev družbe SNCM.
- (187) Francija v zvezi z dokapitalizacijo v znesku 8,75 milijona EUR navaja, da v nasprotju s trditvami družb CFF in STIM, ta kapitalski vložek ne pomeni državne pomoči zaradi sočasnosti navedene naložbe, podobnosti pogojev za vpis vložka ter nadpovprečno visokega donosa, ki ga je država dobila prek družbe CGMF.
- (188) Francoski organi trdijo zlasti, da obstoj razveznih klavzul ne povzroča dvomov glede načela enake obravnave vlagateljev, saj so bile klavzule določene v zvezi s prodajo stoddotnega deleža SNCM, in ne v zvezi z dokapitalizacijo v višini 35 milijonov EUR, ki ji je sledila.
- (189) Francija še trdi, da je njena naložba precej manjša od naložbe kupcev, saj je treba to (v višini 26,25 milijona EUR) primerjati samo z zneskom 8,75 milijona EUR. Prvo dokapitalizacijo v znesku 142,5 milijona EUR bi bilo treba preučiti samo v okviru primerjave s ceno likvidacije.
- (190) Nazadnje, Francija izpodbija trditev družbe STIM, da navedeni vložek pomeni jamstvo zasebnim kupcem, da je družba SNCM dejansko dobila prenos pooblastil javne službe za povezave s Korziko. Francoski organi trdijo, da je povečanje kapitala preudarno in neodvisno od uspešnosti podjetja ter da dodelitev prenosa pooblastil javne službe družbi SNCM ne zagotavlja izboljšanja pričakovanega donosa te naložbe.
- (191) Francija v zvezi s socialnimi ukrepi v višini 38,5 milijona EUR ponavlja trditev, da navedeni ukrepi pomenijo pomoč osebam in da njihovega plačila od države ni mogoče obravnavati, kot da podjetju zagotavlja posredno prednost, saj navedeni ukrepi dopolnjujejo zakonske in pogodbene obveznosti družbe SNCM. Poudarja še, da navedeni ukrepi ne dovoljujejo odhoda zaposlenih, za katere bi ob odsotnosti ukrepov še naprej bila odgovorna družba SNCM.
- (192) Francoski organi v nasprotju s trditvijo družbe CFF poudarjajo, da znesek v višini 38,5 milijona EUR ne ustreza uresnitvi zmanjšanja števila zaposlenih v skladu s socialnim načrtom iz leta 2003, saj je bilo navedeno zmanjšanje kljub zamudi že izvedeno. Novi socialni načrt torej dopolnjuje prve socialne ukrepe iz leta 2003.

5.2.3 O združljivosti s smernicami

- (193) Francija meni, da je treba glede na navedeno oceniti znesek v višini 15,81 milijona EUR.
- (194) Francoski organi v nasprotju s trditvami družbe CFF menijo, da glede na točko 11 smernic iz leta 2004 družba SNCM s prvo dokapitalizacijo, ki ji je sicer omogočila obnovitev lastnega kapitala, ni izgubila narave podjetja v težavah, kolikor je bil cilj navedene dokapitalizacije zagotoviti nadaljevanje dejavnosti družbe.
- (195) Francija zavrača trditve družbe CFF, da ji ni bilo treba zagotoviti finančne injekcije družbi SNCM, ker bi se ta lahko zatekla k bančnemu kreditu. Francoski organi v zvezi s tem navajajo, da so banke 24. avgusta 2005 zavrnile odobritev novih kreditnih linij za družbo SNCM in da sta bili zato edini mogoči alternativni privatizacija ali likvidacija podjetja.
- (196) Francija izpodbija trditve družb CFF in STIM v zvezi z neuspehom načrta prestrukturiranja iz leta 2002, ki je bil kljub zamudi izveden in je leta 2005 omogočil dosego ciljev. Ker se je gospodarski in finančni položaj družbe SNCM poslabšal zaradi zunanjih dejavnikov, je bilo treba podaljšati trajanje načrta, sporočenega leta 2002, in uvesti nove ukrepe.

- (197) Francija meni, da ima družba SNCM dobre možnosti za okrevanje in da bodo ukrepi, ki jih načrtujejo novi delničarji, zlasti izvedba socialnega načrta, ponovna vzpostavitev povezav in obnova nekaterih ladij, omogočili obnovo sposobnosti preživetja podjetja. Francija v zvezi s tem ugotavlja, da prenos pooblastil javne službe pomeni pglavitni element strategije podjetja in njegove sposobnosti preživetja zaradi prihodkov, ki jih zagotavlja (približno [50–70] (*) % prometa družbe SNCM), ter ob upoštevanju stopnje stalnih stroškov in težav pri prerazporeditvi šestih ladij, ki se uporabljajo na povezavah Marseille–Korzika.
- (198) Francija v zvezi z omejitvijo pomoči na najnižjo raven meni, da je stroške prestrukturiranja, potrebne za zagotovitev njegove izvedbe, omejila na najnižjo vsoto. Francoski organi navajajo, da je podjetje samo prispevalo dovolj k načrtu prestrukturiranja iz lastnih virov na podlagi prodaje sredstev v višini 30,2 milijona EUR, kot je Komisija priznala v svoji odločbi iz leta 2003. Ob upoštevanju drugih prodaj za 12,2 milijona EUR, ki jih je opravila družba SNCM, skupni znesek lastnega prispevka podjetja znaša 42,38 milijona EUR. Francija meni, da je navedeni znesek veliko višji od zneska lastnih prispevkov, potrebnega za odobritev pomoči za prestrukturiranje, ki v končni fazi znaša 15,81 milijona EUR, saj preostali ukrepi niso državna pomoč.

5.2.4 O pogojih, določenih z odločbo Komisije iz leta 2003, in morebitnih novih izravnalnih ukrepih

- (199) Francoski organi v nasprotju s trditvami družb STIM in CFF trdijo, da so izpolnili vse pogoje, določene z odločbo iz leta 2003, ki so jih morali upoštevati do konca leta 2006, zlasti ohranitev ladjevja, sestavljenega iz enajstih ladij, in uporabo cen, nižjih od cen konkurentov.
- (200) Francija dejansko meni, da je treba v okviru nove končne odločbe raven izravnalnih ukrepov, ki se bodo uporabili za družbo SNCM, prilagoditi, ker znesek pomoči za prestrukturiranje odslej znaša 15,81 milijona EUR namesto 69,3 milijona EUR.
- (201) Francija v zvezi s tem izpodbija pripombe družbe STIM glede možnosti, da Komisija družbi SNCM kot izravnalni ukrep naloži prodajo njenega deleža v družbi CMN. Francija izpodbija trditev družbe STIM, da je v smernicah iz leta 2004 izražen dvom glede opredelitve strateških sredstev iz smernic iz leta 1999.
- (202) Francoski organi v zvezi z ukrepi, ki jih je navedla družba CFF in katerih cilj je zmanjšati vlogo družbe SNCM na trgu, opozarjajo, da na zadevnih trgih (Francija – Korzika in Magreb) ni presežne zmogljivosti in da bi preoblikovanje linij za povezave s Korziko v okviru prenosa pooblastil javne službe in zunaj njega ogrozilo sposobnost preživetja podjetja, kot je ugotovila tudi Komisija v svoji odločbi iz leta 2003 (uvodna izjava 87).
- (203) Francoski organi v zvezi s trditvijo družbe CFF, da izvedba zgoraj opisanih ukrepov v korist družbe SNCM vključuje resno tveganje izločitve družbe CFF, glavne konkurentke družbe SNCM na trgu povezav med celinsko Francijo in Korziko, navajajo, da je glede na sedanjo strukturo trga, na katerem CFF prevladuje, ohranitev konkurenčne strukture odvisna od odobritve načrta prestrukturiranja družbe SNCM in njene vloge na zadevnem trgu.

VI. ANALIZA UKREPOV

6.1 OBSTOJ POMOČI V SMISLU ČLENA 107(1) PDEU

- (204) Člen 107(1) PDEU določa: „Razen če ta pogodba ne določa drugače, je vsaka pomoč, ki jo dodeli država članica, ali kakršna koli vrsta pomoči iz državnih sredstev, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco z dajanjem prednosti posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga, nezdružljiva z notranjim trgov, kolikor prizadene trgovino med državami članicami.“
- (205) Za opredelitev nacionalnega ukrepa kot državne pomoči v smislu člena 107(1) PDEU morajo biti izpolnjeni naslednji kumulativni pogoji: (1) zadevni ukrep zagotavlja selektivno gospodarsko prednost, (2) navedena prednost se financira iz državnih sredstev, (3) navedena prednost izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco in, nazadnje, (4) navedena prednost vpliva na trgovino med državami članicami ⁽¹⁰³⁾.

⁽¹⁰³⁾ Glej na primer sodbo Sodišča z dne 10. januarja 2006 v zadevi C-222/04, *Ministero dell'Economia e delle Finanze proti Cassa di Risparmio di Firenze*, ZOdl. 2006, str. I-289, točka 129.

- (206) Komisija ugotavlja, da je družba SNCM prejela državna sredstva v skupnem znesku 274,54 milijona EUR ⁽¹⁰⁴⁾ prek družbe CGMF, ki je v stoddostni lasti države.
- (207) Ker družba SNCM deluje v sektorju pomorskega prevoza, ki je odprt konkurenci v Evropi, lahko morebitna gospodarska prednost, ki jo je bila deležna, izkrivi konkurenco in vpliva na trgovino med državami članicami.
- (208) Dejstvo, da je bil trg kabotaže z otoki Sredozemlja do 1. januarja 1999 začasno izvzet iz uporabe Uredbe (EGS) št. 3577/92, ne pomeni, da se lahko a priori izključi, da so lahko subvencije, dodeljene za opravljanje kabotažnih povezav z otoki Sredozemlja na podlagi prenosa pooblastil javne službe, vplivale na trgovino med državami članicami in izkrivljale konkurenco.
- (209) Tudi če subvencije, dodeljene za opravljanje kabotažnih povezav, ne bi mogle vplivati na trgovino med državami članicami ali izkrivljati konkurenco pred 1. januarjem 1999, se je položaj po navedenem datumu spremenil, saj so dejavnosti kabotaže v skladu z Uredbo (ES) št. 3577/92 od tedaj bile na voljo vsem prevoznikom v Evropski uniji. Poleg tega bi bilo treba poudariti, da družba SNCM ne izvaja samo kabotažnega prevoza, ampak opravlja tudi dejavnosti na mednarodnem trgu pomorskega prometa, ki je bil liberaliziran z Uredbo Sveta (EGS) št. 4055/86 ⁽¹⁰⁵⁾.
- (210) V skladu s tem Komisija meni, da so v obravnavanem primeru zadnja tri merila iz člena 107(1) PDEU, navedena v uvodni izjavi 205 tega sklepa, izpolnjena. Zato mora za vsak ukrep preučiti obstoj selektivne gospodarske prednosti v skladu s sodbo Splošnega sodišča z dne 11. septembra 2012.

6.1.1 Ustrezno obdobje, uporabljeno za namen ocene

- (211) Komisija mora v skladu s sodno prakso Splošnega sodišča ⁽¹⁰⁶⁾ po razveljavitvi ene izmed lastnih odločb svojo novo presojo opraviti samo na podlagi informacij, ki jih je imela na voljo na datum sprejetja razveljavljene odločbe, v obravnavanem primeru je to 8. julija 2008.
- (212) Dogodki po 8. juliju 2008 se zato ne smejo upoštevati. Morebitne spremembe, ki so se zgodile na trgu ali v zvezi s položajem upravičenca do pomoči, je treba izključiti iz analize. Komisija tudi ne upošteva obdobja izvajanja načrta prestrukturiranja po juliju 2008 ⁽¹⁰⁷⁾.
- (213) Komisija tudi ni dolžna znova začeti preiskave zadeve ali je dopolniti z novim tehničnim znanjem in izkušnjami ⁽¹⁰⁸⁾. Razglasitev ničnosti akta, ki pomeni konec večfaznega upravnega postopka, ne povzroči nujno ničnosti celotnega postopka. Če je, tako kot v obravnavanem primeru, analiza Komisije kljub preiskovalnim ukrepom, ki omogočajo izčrpno analizo združljivosti pomoči, nepopolna in tako povzroči nezakonitost odločbe, je mogoče postopek za nadomestitev navedene odločbe nadaljevati na navedeni točki in na podlagi nove analize že izvedenih preiskovalnih ukrepov ⁽¹⁰⁹⁾.
- (214) Ker mora nova analiza Komisije temeljiti izključno na informacijah, ki jih je imela na voljo julija 2008 in v zvezi s katerimi so se francoski organi in družba SNCM že opredelili, se z njimi ni treba znova posvetovati ⁽¹¹⁰⁾. Nazadnje, pravica tretjih zadevnih strani, da predložijo svoje pripombe ⁽¹¹¹⁾, je bila zagotovljena z objavo odločbe o začetku postopka v Uradnem listu, nobena določba Uredbe (ES) št. 659/1999 pa ne določa, da jim je treba navedeno možnost dati znova, če se izvirni načrt prestrukturiranja spremeni med postopkom preiskave ⁽¹¹²⁾.

⁽¹⁰⁴⁾ Ta znesek ustreza dodatnemu kapitalskemu vložku v višini 15,81 milijona EUR, ki je bil sporočen leta 2002, znesku prenosa pooblastil javne službe, tj. 53,48 milijona EUR, in trem novim ukrepom, ki so jih izvedli francoski organi leta 2006, in sicer prodaji 100 % družbe SNCM po negativni ceni 158 milijonov EUR, povečanju kapitala za 8,75 milijona EUR, ki ga je vpisala družba CGMF, in predplačilu na tekoči račun v znesku 38,5 milijona EUR v korist zaposlenih družbe SNCM.

⁽¹⁰⁵⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 4055/86 z dne 22. decembra 1986 o uporabi načela svobode opravljanja storitev v pomorskem prometu med državami članicami ter med državami članicami in tretjimi državami (UL L 378, 31.12.1986, str. 1).

⁽¹⁰⁶⁾ *Alitalia proti Komisiji*, glej opombo 40 zgoraj.

⁽¹⁰⁷⁾ *Alitalia proti Komisiji*, navedeno zgoraj, točka 137.

⁽¹⁰⁸⁾ *Alitalia proti Komisiji*, navedeno zgoraj, točki 144 in 159.

⁽¹⁰⁹⁾ *Alitalia proti Komisiji*, navedeno zgoraj, točke 99–101 in 142.

⁽¹¹⁰⁾ *Alitalia proti Komisiji*, navedeno zgoraj, točka 174.

⁽¹¹¹⁾ Glej opombo 29.

⁽¹¹²⁾ Glej opombo 110.

- (215) Ta sklep zato temelji izključno na informacijah, ki so bile na voljo 8. julija 2008. Vendar bo Komisija v alternativnem primeru dokazala, da svojih sklepov ne bi spremenila, če bi se upoštevalo obvestilo francoskih organov z dne 16. maja 2013 v zvezi z dejstvi, upoštevanimi pred 8. julijem 2008, in informacije, ki jih je družba SNCM predložila 27. avgusta 2013.

6.1.2 Prodaja družbe SNCM po negativni ceni 158 milijonov EUR

- (216) Komisija mora v obravnavanem primeru preučiti, ali kapitalski vložek države v višini 158 milijonov EUR pred prodajo družbe SNCM zasebnim kupcem, to je, v končni fazi, „negativna prodajna cena“ podjetja v popolnoma enakem znesku, ne vsebuje elementov državne pomoči.
- (217) Odprt, pregleden in nediskriminacijski javni postopek izbire, po koncu katerega država proda podjetje po predhodni dokapitalizaciji (v znesku, višjem od prodajne cene), ne pomeni nujno izključitve prisotnosti pomoči, ki bi lahko koristila privatiziranemu podjetju in njegovemu kupcu ⁽¹¹³⁾.
- (218) Da bi ugotovila, ali je kapitalski vložek države podjetju zagotovil gospodarsko prednost, Komisija načeloma uporabi načelo „zasebnega vlagatelja v tržnem gospodarstvu“ (v nadaljnjem besedilu: načelo zasebnega vlagatelja), če upravičenec ni odgovoren za povračilo drugih oblik državne pomoči in če je vložek predmet analize, pri kateri se upošteva navedeno načelo. Načelo zasebnega vlagatelja je izraz načela enake obravnave javnih in zasebnih sektorjev v skladu s členom 345 PDEU. V skladu z navedenim načelom kapitala, ki ga podjetju neposredno ali posredno zagotovi država v okoliščinah, ki izražajo običajne tržne razmere, ni mogoče opredeliti kot državno pomoč ⁽¹¹⁴⁾.
- (219) V ta namen lahko Komisija med drugim preuči, ali je tisti, ki je zagotovil sredstva, ravnal kot zasebni vlagatelj, ki sledi splošni ali sektorski strukturni politiki in ga vodijo dolgoročne možnosti pozitivnega donosa vloženega kapitala. Veljavnost tega pristopa so v številnih zadevah ⁽¹¹⁵⁾ priznala sodišča Evropske unije.
- (220) V skladu z ustaljeno sodno prakso kapitalski vložek javnega vlagatelja brez kakršne koli možnosti dobička, niti na dolgi rok, pomeni državno pomoč ⁽¹¹⁶⁾.
- (221) Sodišča Evropske unije so tudi odločila, da si zasebni vlagatelj, ki sledi splošni ali sektorski strukturni politiki in ga vodijo možnosti donosnosti na dolgi rok, ne more razumno dovoliti, da po več letih stalnih izgub zagotovi kapitalski vložek, ki je z ekonomskega stališča ne samo dražji od prodaje sredstev, ampak tudi povezan s prodajo podjetja, ki dejansko izključuje vse možnosti dobička, tudi na dolgi rok ⁽¹¹⁷⁾.
- (222) Sodišče je zlasti v svoji sodbi v zadevi *Gröditzer* odločilo, da je treba za to, da se ugotovi, ali privatizacija podjetja za negativno prodajno ceno vključuje elemente državne pomoči, „presoditi, ali bi bilo mogoče v podobnih okoliščinah prepričati zasebnega vlagatelja, čigar razsežnost je mogoče primerjati z razsežnostjo organov, ki upravljajo javni sektor, da zagotovi kapitalske vloške enakih velikosti v zvezi s prodajo navedenega podjetja ali pa bi se vlagatelj odločil za likvidacijski postopek“ ⁽¹¹⁸⁾.
- (223) Glede na navedeno mora Komisija za to, da določi, ali zadevni ukrep pomeni pomoč, „preučiti, ali je rešitev, ki jo je izbrala država, absolutno in v primerjavi s katero koli drugo rešitvijo, vključno z neposredovanjem, najcenejša, kar bi, če bi to držalo, privedlo do ugotovitve, da je država ravnala kot zasebni vlagatelj“ ⁽¹¹⁹⁾.

⁽¹¹³⁾ Zadeva C-334/99, *Komisija proti Nemčiji*, Recueil 2003, str. I-1139, točka 142.

⁽¹¹⁴⁾ Sporočilo Komisije državam članicam: uporaba členov 92 in 93 Pogodbe EGS ter člena 5 Direktive Komisije 80/723/EGS za javna podjetja v proizvodnem sektorju (UL C 307, 13.11.1993, str. 3, točka 11). Čeprav to sporočilo obravnava proizvodni sektor, se lahko načelo enako uporabi za vse druge sektorje.

⁽¹¹⁵⁾ Glej zlasti združeni zadevi T-228/99 in T-233/99, *Westdeutsche Landesbank Girozentrale proti Komisiji*, Recueil 2003, str. II-435.

⁽¹¹⁶⁾ Združene zadeve T-129/95, T-2/96 in T-97/96, *Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH in Lech-Stahlwerke GmbH proti Evropski komisiji*, Recueil 1999, str. II-17, točka 116.

⁽¹¹⁷⁾ Glej opombo 80.

⁽¹¹⁸⁾ Glej opombo 113.

⁽¹¹⁹⁾ Odločba Komisije 98/204/ES z dne 30. julija 1997 o pogojni odobritvi pomoči, ki jih je Francija dodelila skupini GAN (UL L 78, 16.3.1998, str. 6).

- (224) Z drugimi besedami, Komisija mora preveriti, ali je odločitev, da se zagotovi tako velik kapitalski vložek, dejansko cenejša od likvidacije.

6.1.2.1 O oceni stroškov likvidacije

(a) O upoštevanju učinka dodatnih odpravnin

- (225) Francoski organi v zvezi s količinsko opredelitvijo stroškov likvidacije za delničarja menijo, da velike skupine podjetij dandanes ne morejo zanemariti socialnih posledic svojih odločitev, da zaprejo obrate ali likvidirajo hčerinske družbe. V skladu s tem običajno izvajajo socialne načrte, ki lahko vključujejo ukrepe za prekvalificiranje osebja, pomoč pri iskanju nove zaposlitve, odpravnine in ukrepe za lokalni razvoj, ki presegajo zahteve iz zakonskih določb in kolektivnih pogodb.
- (226) Francoski organi v zvezi s tem menijo, da je treba na podlagi socialnega načrta iz leta 2005, ki temelji na socialnem načrtu iz leta 2002, uporabiti razpon od [90 000–100 000] (*) do [120 000–130 000] na zaposlenega, kar skupaj znaša med [200–210] (*) milijonov EUR in [250–260] (*) milijonov EUR. Francoski organi poudarjajo, da je pri spodnjem pragu navedenega razpona upoštevano, da so stroški referenčnega socialnega načrta narasli zaradi velikega deleža zaposlenih, ki se bližajo upokojitveni starosti in odhajajo pod posebej ugodnimi pogoji. Poleg tega so upoštevane tudi okoliščine (likvidacija družbe in odpuščanje celotnega osebja), ki nikakor niso primerljive z zmanjšanjem števila zaposlenih, ki podjetju omogoča nadaljevanje dejavnosti, kar je predpostavka, na kateri temelji referenčni socialni načrt.
- (227) Nazadnje, francoski organi menijo, da prenos nadzora nad družbo SNCM za negativno prodajno ceno 158 milijonov EUR tudi na podlagi shematske analize, ki jo je določilo Splošno sodišče s svojo sodbo z dne 15. septembra 2012, ne vključuje elementov državne pomoči. Trdijo, da ima Komisija na voljo vse potrebne informacije, da se odzove na kritiko Sodišča.
- (228) Komisija se s tem ne strinja.
- (229) V skladu s sodbo Splošnega sodišča ⁽¹²⁰⁾ lahko izplačilo dodatnih odpravnin načeloma glede na okoliščine primera pomeni legitimno in primerno prakso, s ciljem spodbujanja mirnega socialnega dialoga in ohranitve ugleda družbe ali skupine družb. V skladu z načelom enakega obravnavanja zasebnega in javnega sektorja imajo države članice tako možnost izplačevanja dodatnih odpravnin v primeru likvidacije javnega podjetja, čeprav njihove obveznosti načeloma ne smejo presegati zakonskega in pogodbenega minimuma. Vendar Sodišče navaja, da „prevzem dodatnih stroškov zaradi legitimnih perečih vprašanj ne sme slediti izključno socialnemu oziroma političnemu cilju, saj bi se sicer prestopil okvir preizkusa zasebnega vlagatelja [...] Če ni nobene – niti dolgoročne – gospodarske racionalnosti, je treba upoštevanje stroškov, ki presegajo stroge zakonske in pogodbene obveznosti, šteti za državno pomoč v smislu člena 87(1) ES“ ⁽¹²¹⁾.
- (230) Sodišče v zvezi s trditvijo francoskih organov o varstvu ugleda države meni, da „varstvo ugleda države članice kot globalnega vlagatelja v tržnem gospodarstvu ne sme pomeniti – če ne gre za posebne okoliščine in brez posebno prepričljive obrazložitve – zadostne upravičitve za izkaz dolgoročne gospodarske racionalnosti prevzema dodatnih stroškov, kakršni so dodatne odpravnine“ ⁽¹²²⁾. V tej zadevi ni takšnih posebnih okoliščin.
- (231) Komisija ugotavlja, da francoski organi po začetku postopka niso opredelili gospodarskih dejavnosti francoske države, zlasti na geografski in sektorski ravni. Opraviti je treba analizo dolgoročne ekonomske utemeljitve zadevnih ukrepov, čeprav so francoski organi v svojem dopisu z dne 16. maja 2013 nazadnje le navedli, da bi bilo treba ukrepe države primerjati z ukrepi holdinga z raznovrstno dejavnostjo, ki si prizadeva zagotoviti čim večje dobičke in zaščititi svoj ugled kot globalno podjetje, zlasti kar zadeva kadrovsko vodenje.
- (232) Komisija v zvezi z ugledom družbe CGMF navaja, da razen družbe SNCM ni imela drugih sredstev v sektorju pomorskega prevoza. Zato tega argumenta zanj ni mogoče uporabiti.

⁽¹²⁰⁾ *Corsica Ferries France SAS proti Komisiji*, navedeno v opombi 39, točke 81–83.

⁽¹²¹⁾ Točka 84 zgoraj navedene sodbe.

⁽¹²²⁾ Točka 85 zgoraj navedene sodbe.

- (233) Francoski organi so v zvezi z ugledom države kot delničarke trdili, da je v podjetjih pod državnim nadzorom veliko tveganje socialnih nemirov, ki lahko prizadenejo ne samo navedena podjetja, ki so v bližini obratov družbe SNCM, ampak vse sektorje, zlasti prometni sektor. Komisija meni, da francoski organi niso dokazali, da obstaja resnično tveganje širitve na vsa javna podjetja, in da niso dokazali, da je plačilo dodatnih nadomestil prispevalo k preprečitvi nadaljnjih stavk. Nazadnje, Komisija meni, da trditev države, da je bilo plačilo dodatnih nadomestil izvršeno le zaradi socialnih razlogov, ne zadostuje za izključitev prisotnosti državne pomoči.
- (234) Komisija še meni, da francoski organi niso predložili dovolj objektivnih in preverljivih podatkov, ki bi lahko pokazali, da je izplačilo dodatnih odpravnin v podobnih okoliščinah ustaljena praksa med zasebnimi podjetniki. Komisija navaja, da preprosto sklicivanje na omejeno število socialnih načrtov ni dovolj, da se dokaže obstoj ustrezno ustaljene prakse v primerih, ki so primerljivi obravnavanemu, da se sheme za presežne delavce, na katere se sklicujejo francoski organi, nanašajo na načrte prestrukturiranja in ne na načrte likvidacije ter da se veliko število teh nanaša na sektorje, ki na prvi pogled nimajo nič skupnega s prometno infrastrukturo (npr. kozmetična industrija (Yves Saint-Laurent Haute couture), živilskopredelovalna industrija (Danone) in industrija elektronike (Hewlett Packard)). Poleg tega tabela, ki so jo predložili francoski organi v dopisu z dne 16. maja 2013 in ki vsebuje seznam socialnih načrtov, podrobno predstavlja šest načrtov, ki so se začeli izvajati po privatizaciji družbe SNCM in zato ne morejo utemeljiti upoštevanja dodatnih odpravnin.
- (235) Družba SNCM je v dopisu z dne 27. avgusta 2013 predložila nov seznam petih socialnih načrtov. Komisija meni, da ta seznam ne dokazuje, da je izplačilo dodatnih odpravnin v podobnih okoliščinah ustaljena praksa med zasebnimi podjetniki. Komisija navaja, da se dva od petih zadevnih načrtov nanašata na družbo SNCM, eden izmed njiju pa je predmet tega sklepa. Teh dveh načrtov ni mogoče uporabiti za objektivne primerjave zaradi dveh razlogov: prvič, pretekle prakse družbe SNCM na tem področju ne pomenijo zadostne osnove za utemeljitev ustaljenega značaja prakse in, drugič, socialni načrt iz leta 2002 se nanaša na obdobje, ko je bila SNCM še pod javnim nadzorom, medtem ko je Splošno sodišče kot merilo za primerjavo določilo zasebna podjetja, ki opravljajo dejavnosti na istem področju. Glede na to Komisija navaja, da socialnega načrta za pristanišče Marseille ni mogoče upoštevati, ker je bilo leta 2004 v javni lasti in ne zasebni. Poleg tega Komisija v zvezi z zadnjima navedenima socialnima načrtoma, to sta socialna načrta za Air Lib in Eurostar, ugotavlja, da sta to načrta za prestrukturiranje, in ne za likvidacijo. Nazadnje, Komisija ugotavlja, da je povprečna dodatna odpravnina, predvidena v teh dveh načrtih, za več kot 50 % nižja od povprečne dodatne odpravnine, ki jo je plačala družba SNCM.
- (236) Končno, Komisija navaja, da francoski organi niso dokazali, da je bilo ravnanje francoske države motivirano z razumno verjetnostjo, da bo s preprečitvijo zaostritve socialnih nemirov v družbi imela posredno materialno korist, čeprav dolgoročno, glede na to, da bi družba propadla v primeru likvidacije. Ni dovolj dokazov, ki bi podprli domnevo, da so zaposleni v drugih javnih podjetjih prejeli višja izplačila. To stališče hkrati podpira dejstvo, da tudi z vidika globalnega vlagatelja, kot predpostavljajo francoski organi, velja, da bo izplačilo zelo visokih odpravnin zaposlenim v podjetju verjetno otežilo vsako prihodnje prestrukturiranje drugih podjetij, ki so v lasti zadevnega vlagatelja. Francoski organi tudi niso količinsko opredelili pomembne narave morebitnih socialnih stroškov, na katere se sklicujejo pri utemeljitvi odobritve dodatnih odpravnin.
- (237) Francoski organi so trdili, da bi bil postopek likvidacije daljši in morebiti bolj tvegan za državo delničarko kot prodaja družbe SNCM po negativni ceni. Komisija ugotavlja, da francoski organi niso zagotovili dokazov za to tveganje niti niso pojasnili, zakaj bi zasebni delničar upošteval trajanje likvidacijskega postopka. Zadeve *Frucona Košice* ⁽¹²³⁾, na katero se sklicujejo francoski organi, ni mogoče prenesti na obravnavani primer, saj se nanaša na merilo zasebnega upnika. Trajanje likvidacijskega postopka je pomembno pri ugotavljanju, ali si je država kot upnica družbe Frucona Košice zagotovila čim večjo izterjavo svojih dolgov s tem, ko je privolila v takojšnje delno vračilo, ali pa bi bilo bolje, da bi počakala na izid likvidacije podjetja. V obravnavanem primeru so okoliščine drugačne, saj je država delničarka družbe SNCM, in ne zasebna upnica. Glede na to, da v primeru likvidacije družbe SNCM očitno ne bi bilo na voljo dovolj sredstev, da bi se pokrile vse obveznosti, država ne bi mogla izterjati svojega vložka. Trajanje likvidacijskega postopka zato ni pomembno v obravnavanem primeru.
- (238) Francoski organi torej niso utemeljili, zakaj je država v vlogi zasebnega vlagatelja v okviru likvidacije prevzela stroške teh dodatnih odpravnin.

⁽¹²³⁾ Zadeva C-73/11 P, *Frucona Košice proti Evropski komisiji*.

(239) Na tej stopnji analize mora Komisija določiti likvidacijsko vrednost družbe SNCM brez dodatnih odpravnin.

(b) O likvidacijski vrednosti družbe SNCM

(240) V skladu z metodo čiste vrednosti premoženja se primanjkljaj sredstev ugotovi, ko ekonomska vrednost dejanskih sredstev (na splošno višja od neto knjigovodske vrednosti) ne pokrije ekonomske vrednosti dejanskih dolgov.

(241) Da bi ugotovila primanjkljaj sredstev v obravnavanem primeru, je Komisija ob pomoči svojega strokovnjaka ⁽¹²⁴⁾ potrdila, kot je pojasnjeno zgoraj, da na dan 30. septembra 2005 vrednost sredstev družbe SNCM ni zadostovala za poplačilo prednostnih in neprednostnih upnikov.

(242) Komisija meni, da se metoda ocene čiste vrednosti premoženja pogosto uporablja za podjetja iz sektorja pomorskega prometa. Poleg tega meni, da je zadevna metoda še posebej ustrezna za primer družbe SNCM, saj je edina alternativa prodaji, ki jo ima referenčni delničar, likvidacija družbe.

(243) Kar zadeva druge metode ocen, zlasti metodo „sedanje vrednosti prostih denarnih tokov“, Komisija meni, da navedena metoda v obravnavanem primeru ni uporabna, ker se z njo oceni družba, ki redno posluje, kar ne bi držalo za družbo SNCM v primeru njene likvidacije.

(244) Komisija je kot referenčni datum za oceno družbe SNCM izbrala 30. september 2005, saj je bila na navedeni datum sprejeta odločitev glede izbire med sprejetjem ponudbe za prevzem ali likvidacijo družbe, odločitev o izbiri družbe BCP pa je bila sprejeta 27. septembra 2005.

(i) O vrednosti sredstev družbe SNCM

(245) Komisija navaja zlasti, da je delničar družbe SNCM v sodelovanju z družbo Ernst & Young izračunal stroške likvidacije podjetja (glej zgoraj navedeno poročilo CGMF) na dan 30. septembra 2005, pri čemer sta dopolnilno strokovno mnenje izdali družba Oddo Corporate Finance in odvetniška pisarna Paul Hastings. Komisija navaja, da so bila v zgoraj navedenem poročilu Oddo-Hastings sredstva družbe SNCM ovrednotena na 190,3 milijona EUR.

(246) Kar zadeva vrednotenje ladjevja v lasti družbe ⁽¹²⁵⁾, je specializirani posrednik BRS bruto tržno vrednost ladij družbe SNCM na dan 30. septembra 2005 ocenil na 224 milijonov EUR, v poročilu Oddo pa je bila vrednost ladjevja ocenjena na 150,7 milijona EUR po popustu ⁽¹²⁶⁾, posredniški proviziji ⁽¹²⁷⁾ in ob upoštevanju pravne negotovosti ⁽¹²⁸⁾.

Tabela 3

Scenariji vrednotenja sredstev družbe SNCM na dan 30. septembra 2005

	Vrednost sredstev v poročilu Oddo (v milijonih EUR)	Vrednost sredstev strokovnjaka Komisije (v milijonih EUR)
Neopredmetena sredstva	—	—
Opredmetena sredstva		
Ladjevje v lasti družbe	150,7	151,7

⁽¹²⁴⁾ Komisija je po javnem razpisu sklenila pogodbo z neodvisnim strokovnjakom Moorom Stephensenom iz podjetja Chartered Accountants, ki je svoje zadnje poročilo izdalo 25. januarja 2008.

⁽¹²⁵⁾ Ladjevje vključuje naslednjih sedem ladij: *Corse, Ile de Beauté, Méditerranée, Napoléon Bonaparte, Paglia Orba, Monte d'Oro* in *Monte Cino*.

⁽¹²⁶⁾ Navedeni popust v višini 52,2 milijona EUR (tj. povprečno 25–30 % bruto tržne vrednosti) temelji med drugim na posebni naravi ladij družbe SNCM (te so prilagojene storitvam, ki jih opravlja podjetje), stanju ladij in okoliščinah prodaje celotnega ladjevja (zlasti na šibkem položaju prodajalca). Vrednotenje BRS temelji predvsem na predpostavki o prodaji ladij, ki so povsem sodobne, dobro vzdrževane in v dobrem stanju, pod običajnimi tržnimi pogoji.

⁽¹²⁷⁾ Ocenjena na 4,6 milijona EUR.

⁽¹²⁸⁾ Pravna negotovost je posledica verjetnosti, da bo moral likvidacijski upravitelj zelo hitro prodati ladje, in prenasičenosti trga zaradi njegove omejene absorpcijske sposobnosti.

	Vrednost sredstev v poročilu Oddo (v milijonih EUR)	Vrednost sredstev strokovnjaka Komisije (v milijonih EUR)
Zgradbe ⁽¹⁾	11,2	11,2
Naložbe ⁽²⁾	32,7	38,3
Osnovna sredstva	194,6	201,2
Zaloge	—	—
Predujmi in predplačila	—	—
Terjatve	0,8	0,8
Druge terjatve ⁽³⁾	9,4	9,4
Čisti finančni tok	– 14,5	—
Aktivne časovne razmejitve	—	—
Druga sredstva	– 4,3	10,20
Sredstva skupaj	190,3	211,4

Vira: Poročilo Oddo-Hastings in poročilo strokovnjaka Komisije.

⁽¹⁾ Francoski organi v zvezi z zgradbami (vključno s sedežem družbe SNCM) poudarjajo, da predložena likvidacijska vrednost temelji na oceni nepremičninskega strokovnjaka, opravljeni novembra 2003, ki je bila pozneje zvišana za 20 % ob upoštevanju inflacije.

⁽²⁾ Naložbe se nanašajo predvsem na lastniške vrednostne papirje, ki jih ima družba SNCM v družbah Sudcargos, Aliso, CGTH, CMN in Ferrytour.

⁽³⁾ Ta postavka se nanaša predvsem na terjatve do države, vključno z nadomestilom iz naslova obveznosti javne službe iz septembra 2005 in povračilom prispevkov delodajalcev za socialno varnost, ki ga je združenje Assedic opravilo za poslovno leto 2004.

- (247) Glede na zgornjo tabelo Komisija sklepa, da je ladjevje očitno glavni element pri vrednotenju podjetja. V zvezi s tem je strokovnjak Komisije po izvedbi primerjalne analize, kadar je to bilo mogoče, sklenil, da so bili popust, uporabljen za bruto tržno vrednost ladij, in previdnostni ukrepi v zvezi s pravno negotovostjo logični. Na podlagi tega je sklenil, da ni nobene utemeljitve za zavrnitev vrednosti ladjevja, kot jo je ocenila francoska vlada.
- (248) Komisija v zvezi s popustom meni, da je njegova stopnja skladna s popusti, ki se uporabljajo pri prodajah ladij v primeru prisilne likvidacije. Strokovnjak je za primer navedel družbo Régie des Transports Maritimes (nacionalno belgijsko družbo, ki opravlja storitve na liniji Ostende–Ramsgate), ki je leta 1997 prodala dva trajekta s popustom, ocenjenim med 35–45 %. Nedavno je družba Festival Cruises prodala tri križarke s povprečnim popustom v višini 20 %. Popusti, uporabljeni v podobnih primerih, so torej na ravni popustov, ki so jih francoski organi uporabili v obravnavanem primeru.
- (249) V zvezi s pravno negotovostjo Komisija meni, da ker na trgu ni bilo nobene primerljive transakcije, so trditve, s katerimi se upravičuje uporaba pravne negotovosti, utemeljene glede na omejen trg za ladje določenega tipa, zasnovane za dokaj posebno uporabo.
- (250) Komisija še navaja, da je njen neodvisni strokovnjak popravil vrednost naložb navzgor, zlasti vrednost deleža družbe SNCM v družbi CMN (z 21,8 milijona EUR na 28 milijonov EUR). Ob upoštevanju ponudbe skupine Steff-TEF, da odkupi ta delež za 35,2 milijona EUR, o čemer je bila Komisija obveščena v okviru obravnavane preiskave, Komisija meni, da je ocenjena vrednost deleža družbe SNCM v družbi CMN v višini 28 milijonov EUR razumna v okviru likvidacije družbe.
- (251) Strokovnjak Komisije ni izrazil posebnega nasprotovanja v zvezi z vrednotenjem ostalih sredstev. Vendar ni sprejel postavke „čisti finančni tok“, ker je ta v primanjkljaju. Komisija zato meni, da je treba to postavko uvrstiti med obveznosti družbe SNCM.

- (252) Po ocenah Komisije je bila vrednost sredstev družbe SNCM na dan 30. septembra 2005 211,4 milijona EUR, ob upoštevanju raznih prilagoditev.
- (ii) O vrednotenju obveznosti družbe SNCM
- (253) Komisija ugotavlja, da je znesek prednostnih dolgov po ocenah francoskih organov 153,8 milijona EUR, znesek neprednostnih dolgov pa 170,9 milijona EUR (brez dodatnih odpravnin).
- (254) Kar zadeva zlasti socialne obveznosti, so francoski organi stroške socialnega načrta iz kolektivne pogodbe ocenili na [70–80] (*) milijonov EUR. Stroški, povezani z navedenim načrtom, so bili določeni na individualni podlagi ob upoštevanju vrste pogodbe (pogodba za nedoločen čas ali pogodba za določen čas), veljavnih statutov in kolektivnih pogodb (posadka, pisarniško osebje in častniki), delovne dobe, položaja in plače. Ta znesek vključuje nadomestila namesto odpovednega roka ([20–30] (*) milijonov EUR), nadomestila za plačani dopust po odpovedi ([0–10] (*) milijonov EUR), pogodbene odpravnine ([30–40] (*) milijonov EUR) in prispevek Delalande ([0–10] milijonov EUR) ⁽¹²⁹⁾.
- (255) Po ocenah francoskih organov so stroški socialnega načrta, ki ni določen s kolektivno pogodbo, [30–40] (*) milijonov EUR. Ta načrt združuje vse spremne ukrepe, povezane z zakonskimi in regulativnimi obveznostmi glede odpuščanja ⁽¹³⁰⁾, ter posredne stroške socialnega načrta iz kolektivne pogodbe ⁽¹³¹⁾.
- (256) Stroški prekinitve glavnih pogodb o poslovanju se nanašajo predvsem na unovčenje bančnega jamstva v znesku 7,4 milijona EUR, položenega kot jamstvo, da bo družba SNCM ustrezno izvajala svoje obveznosti javne službe, ki se mu prišteje kazen, določena v navedeni pogodbi, v višini 2 % referenčnega finančnega nadomestila v vrednosti 63 milijonov EUR za leto 2005, to je približno 1,2 milijona EUR v primeru neizpolnitve obveznosti pooblaščenca.
- (257) Francoski organi v zvezi z neto obveznostmi, povezanimi s prodajo ladij v zakupu ⁽¹³²⁾, poudarjajo, da je specializirani posrednik BRS na podlagi nekaterih predpostavk ⁽¹³³⁾ ovrednotil neto prihodek od prodaje na 144,8 milijona EUR na dan 30. septembra 2005 po popustu, posredniški proviziji in finančnih stroških prevoza. Ker prihranki od davčnih in bančnih dolgov znašajo 193,5 milijona EUR, neporavnani preostanek bančnih dolgov v zvezi z ladjami v zakupu znaša 48,7 milijona EUR.

Tabela 4

Scenariji za vrednotenje obveznosti družbe SNCM na dan 30. septembra 2005

	Vrednost obveznosti v poročilu Oddo (v milijonih EUR)	Vrednost obveznosti strokovnjaka Komisije (v milijonih EUR)
Dolg, ki se plačuje prednostno in vključuje:		
socialne in davčne dolgove	[20–30]*	[20–30]*
finančne dolgove, zajamčene s sredstvi ⁽¹⁾	15,9	15,9
Stroški socialnega načrta iz kolektivne pogodbe	[70–80]*	[70–80]*
Stroški zdravstvenega zavarovanja upokojencev ⁽²⁾	10,2	10,2

⁽¹²⁹⁾ To je obveznost, ki je bila uvedena s členom L.321-13 delovnega zakonika in ki določa, da mora delodajalec izplačati odpravnino delavcem, starim nad 50 let, ki postanejo presežni.

⁽¹³⁰⁾ Stroški ukrepov za ustvarjanje novih delovnih mest ([0–10]* milijonov EUR), stroški pogodb o prerazporeditvi ([10–20]* milijonov EUR), stroški enote za podporo in pomoč pri prerazporeditvi, imenovani „mobilnost“ ([0–10]* milijonov EUR).

⁽¹³¹⁾ Stroški odpuščanja osebja s pogodbo z družbo SNCM, napotenega v povezane družbe, in osebja likvidiranih hčerinskih družb ([0–5]* milijona EUR) ter stroški sodnih postopkov, povezanih s kršitvijo pogodb o zaposlitvi ter zahtevami za spremembo pogodbe o zaposlitvi ([0–10]* milijonov EUR).

⁽¹³²⁾ Družba SNCM je 30. septembra 2005 upravljala tri ladje v zakupu: visokohitrostno ladjo *Liamone* (ki je bila v lasti gospodarskega interesnega združenja (GIZ) Véronique Bail), *Danielle Casanova* (GIZ Joliette Bail) in *Pascal Paoli* (GIZ Castellane Bail).

⁽¹³³⁾ Predpostavke, na katerih temelji vrednotenje, so:

- družba SNCM konča svoje pogodbe o zakupu z možnostjo nakupa 30. septembra 2005, kar pomeni, da se ladje vrnejo zadevnim lastnikom (GIZ) in se ne plačuje zakupnina,
- možnosti nakupa ni mogoče uveljaviti,
- bančni upniki GIZ 30. septembra 2005 izvedejo prodajo ladij, čisti prihodki od prodaje ladij se namenijo najprej za poravnavo bančnih in davčnih dolgov.

	Vrednost obveznosti v poročilu Oddo (v milijonih EUR)	Vrednost obveznosti strokovnjaka Komisije (v milijonih EUR)
<i>Stroški likvidacijskega postopka</i>	4,7	4,7
<i>Vmesne izgube iz poslovanja ⁽³⁾</i>	26,5	26,5
<i>Plačila prednostnim upnikom</i>	153,8	153,8
<i>Nezavarovani dolgovi ⁽⁴⁾</i>	69,7	84,2
<i>Stroški socialnega načrta, ki ni določen s kolektivno pogodbo</i>	[30–40]*	[30–40]*
<i>Stroški prekinitve glavnih pogodb o poslovanju</i>	[10–20]*	[10–20]*
<i>Dodatni stroški, povezani s prodajo ladij v zakupu</i>	48,7	48,7
<i>Plačila nezavarovanim upnikom</i>	170,9	181,1

Viri: Poročilo Oddo-Hastings in poročilo strokovnjaka Komisije.

(1) Ladij *Napoléon Bonaparte* in *Paglia Orba* pomenita jamstvo za znesek posojil na področju ladijskega prometa, s katerimi sta se financirali.

(2) Ta postavka izhaja iz prakse, pri kateri se družba SNCM obvezuje, da bo prevzela del stroškov dodatnega zdravstvenega zavarovanja v korist svojih upokojencev.

(3) Do konca likvidacije. Pri vmesnih izgubah se za osnovo uporablja izplačilo plač v enem mesecu. Poleg tega vključujejo stroške razgradnje ladij v lasti družbe, ki niso odšteti od vrednosti sredstev. Ti stroški ustrezajo stroškom mirovanja ladij ob obali v pričakovanju njihove prodaje.

(4) Nezavarovani dolgovi so razčlenjeni na naslednji način: rezervacije za tveganja in stroške (3,3 milijona EUR), razporejeni dolgovi/deleži (0,1 milijona EUR), poslovni dobavitelji (28,6 milijona EUR), splošno zastopstvo (23 milijonov EUR), dolgovi skupine in pridruženih podjetij (7,8 milijona EUR), pasivne časovne razmejitve (6,9 milijona EUR).

- (258) Komisija ugotavlja, da socialne obveznosti tvorijo večino obveznosti družbe SNCM. Kar zadeva prednostne socialne obveznosti, tj. stroške socialnega načrta, je strokovnjak Komisije preveril formule za izračun vseh sestavnih delov načrta na podlagi raziskav in ni odkril nobenih anomalij ali napak. Glede na to Komisija meni, da je znesek v višini [70–80] (*) milijonov EUR, ki so ga predložili francoski organi za socialni načrt iz kolektivne pogodbe, razumen.
- (259) Komisija v zvezi z vmesnimi izgubami iz poslovanja meni, da je ocena preudarna glede na zakonodajo, zlasti člen L.622-10 francoskega trgovinskega zakonika (Code du commerce) in člen 119-2 odloka št. 85-1388 z dne 27. decembra 1985, na podlagi katerih lahko pristojno trgovinsko sodišče odloči, da mora SNCM nadaljevati svoje poslovanje še dva meseca, kar se lahko na zahtevo organa, pristojnega za pregon, obnovi na podlagi obveznosti javne službe.
- (260) Strokovnjak Komisije ni izrazil posebnega nasprotovanja v zvezi z nezavarovanimi dolgovi. Vendar je povečal znesek postavke „čisti finančni tok“ s prvotnih 14,5 milijona EUR na 69,7 milijona EUR. Komisija meni, da je popravljena številka skladna s spremembami pri vrednotenju sredstev družbe SNCM.
- (261) Strokovnjak Komisije v zvezi s stroški socialnega načrta, ki ni določen s kolektivno pogodbo (brez upoštevanja dodatnih odpravnin), meni, da je treba oceno stroškov sodnih postopkov zmanjšati z [0–10] (*) milijonov EUR, kolikor so navedli francoski organi, na [0–5] (*) milijona EUR. Čeprav je Komisija v zvezi s tem prepričana, da bi sindikalne organizacije zahtevale spremembo pogodb za določen čas v pogodbe za nedoločen čas ⁽¹³⁴⁾, vseeno meni, da bi morala številka temeljiti samo na zaposlenih s pogodbo za nedoločen čas, katerih položaj je očitno negotov (takšnih pogodb je 150). Glede na bruto mesečno plačo v višini [2 000–2 500] (*) EUR ter nadomestilo v višini devetih mesečnih plač za prvih [100–120] (*) pogodb za nedoločen čas in šestih mesečnih plač za naslednjih [50–70] (*) pogodb, je ta znesek [0–10] (*) milijonov EUR.

⁽¹³⁴⁾ Glede na to, da je družba SNCM obsežno in redno uporabljala pogodbe za nedoločen čas.

(262) Glede neto obveznosti, povezanih s prodajo ladij v zakupu, Komisija meni, da so predpostavke, na katerih temelji izračun, upravičene, predvsem zaradi tega, ker GIZ pretirano slonijo na pogodbenih formalnostih, kar omejuje kakršno koli nadomestitev družbe SNCM s tretjo stranko in davčne ugodnosti pogojuje z upravljanjem ladij pod francosko zastavo. Poleg tega ni razloga za uporabo pravne negotovosti v povezavi z ladjami v zakupu, saj so jih prodale banke upnice GIZ. Po mnenju Komisije je v teh okoliščinah razumno, da se upoštevajo finančni stroški prevoza, nastali med 30. septembrom 2005 in datumom dejanske prodaje ladje.

(263) Glede na navedeno Komisija meni, da so prednostne obveznosti družbe SNCM na dan 30. septembra 2005 znašale 153,8 milijona EUR, neprednostne pa 181,1 milijona EUR.

(iii) O ugotovitvi primanjkljaja sredstev

(264) Glede na navedeno Komisija meni, da je bila vrednost sredstev družbe SNCM na dan 30. septembra 2005 (tj. 211,4 milijona EUR) premajhna, da bi se poravnali dolgovi do prednostnih upnikov (153,8 milijona EUR) in neprednostnih upnikov (181,1 milijona EUR), ki so skupaj znašali 334,9 milijona EUR. Primanjkljaj sredstev zato znaša približno 123,5 milijona EUR.

(c) O upoštevanju tožbe za poravnavo dolgov

(265) Komisija je preučila tudi trditev francoskih organov, da bi lahko bila država kot večinska delničarka v primeru likvidacije podjetja pozvana k poravnavi dolgov (glej spodaj). Ena izmed zainteresiranih strani (družba CFF) je izpodbijala uporabo nacionalne sodne prakse, na katero so se v obravnavanem primeru sklicevali francoski organi. Družba CFF v zvezi s sodno prakso pritožbenega sodišča v Rouenu v zadevi *Aspocom Group Oyj* meni, da je sodišče finski matični družbi naložilo plačilo nadomestila zaposlenim v svoji likvidirani francoski hčerinski družbi, ker je bilo to nadomestilo določeno v socialnem načrtu na podlagi sporazuma na ravni podjetja, ki ga je potrdila matična družba. Nadomestilo na koncu ni bilo izplačano.

(266) Francoski organi menijo, da so na dan 30. septembra 2005 skupni dejanski stroška države kot delničarke preko družbe CGMF znašali med 312,1 milijona EUR in 361 milijonov EUR. Pri tej oceni se upošteva zlasti tveganje, da bi morala država poravnati dolgove, če bi jo sodišče spoznalo za dejanskega upravitelja družbe SNCM, in tveganje, da bi bilo državi naloženo izplačilo dodatnih odpravnin odpuščnemu osebju. Francoski organi menijo, da je treba navedeni tveganji upoštevati pri izračunu dejanskih stroškov morebitne likvidacije družbe SNCM.

(267) Ugotoviti je treba oceno skupnih stroškov, ki bi jih v primeru prisilne likvidacije družbe SNCM verjetno morala prevzeti Francija kot delničarka, da se ugotovi, ali bi dobro obveščeni vlagatelj ob upoštevanju tveganja, da bo moral prevzeti te stroške, in glede na zneske, vključene v zadevni primer, raje prodal svojo hčerinsko družbo neposredno po negativni ceni 158 milijonov EUR, namesto da bi sprejel navedeno tveganje.

(268) V skladu s francoskim pravom je likvidacijski upravitelj družbe v likvidacijskem postopku pooblaščen, da vloži tožbo za odškodnino, imenovano „tožba za poravnavo dolgov“, zoper nekdanje upravitelje družbe v primeru odpovedi sanacijskega načrta ali stečaja ali prisilne likvidacije⁽¹³⁵⁾.

(269) Tožba za poravnavo dolgov se vloži zoper nekdanje upravitelje plačilno nesposobnega podjetja zaradi potrebe po obnovitvi premoženja družbe, kar je ena izmed nalog likvidacijskega upravitelja.

(270) Tako so francoski organi v več dopisih Komisiji trdili, da je predpostavka, da bo nacionalno sodišče državi naložilo poravnavo dolgov podjetja, ki ga vodi, več kot verjeten scenarij in da jo je treba upoštevati pri izračunu dejanskih stroškov morebitne likvidacije družbe SNCM.

⁽¹³⁵⁾ Zakon št. 85-98 z dne 25. januarja 1985 o stečaju in prisilni likvidaciji podjetij, kodificiran v trgovinskem zakoniku v členu L. 620-1 in naslednjih; zakon št. 2005-845 z dne 26. julija 2005 o ohranitvi, stečaju in likvidaciji podjetij, kodificiran v členih od 620-1 do 670-8 trgovinskega zakonika.

- (271) Družba SNCM je v svojem dopisu z dne 28. februarja 2008 predložila poročilo družbe Baker & McKenzie, v katerem so ocenjene posledice tožbe za poravnavo dolgov, vložene zoper francosko državo. V navedenem poročilu je ugotovljeno, da bi trgovinsko sodišče, ki bi obravnavalo to zadevo, zelo verjetno ugotovilo odgovornost države v zvezi s tem in ji naložilo plačilo vseh socialnih dolgov družbe SNCM.
- (272) Zadevna zakonodaja določa, da se lahko socialni dolgovi družbe v likvidaciji prenesejo v breme njenih nekdanjih pravnih ali dejanskih upraviteljev, če so izpolnjeni vsi štirje pogoji.
- (i) Spoznanje države kot pravnega ali dejanskega upravitelja podjetja v prisilni likvidaciji
- (273) Poročilo družbe Baker & McKenzie, ki ga je predložila družba SNCM, je Komisiji zagotovilo analizo, na podlagi katere je bilo ugotovljeno, da [...] (*). Navedeno strokovno poročilo v skladu z zadevno sodno prakso⁽¹³⁶⁾ dokazuje, da je država večkrat [...] (*). V poročilu je navedeno zlasti, da je država sprejela [...] (*) odločitve. Poleg tega se zdi, da so vodstveni organi [...] (*) podjetje. Nazadnje, država [...] (*).
- (274) Komisija navaja, da francoski organi v dopisu z dne 28. marca 2008 niso izrazili nobenih zadržkov [...] (*). Francoski organi v svojem dopisu z dne 20. novembra 2006 sami navajajo, da je sodišče [...] (*) podjetje.
- (275) Vendar Komisija meni, da izjava francoskih organov z dne 20. novembra 2006 v zvezi s postopkom, povezanim z državno pomočjo, sama po sebi ne more zadostovati, da se v skladu s pravnim standardom dokaže, da bi sodišče spoznalo nacionalne organe kot dejanske upravitelje podjetja, deležnega zadevnih ukrepov, ali zlasti stopnja verjetnosti take možnosti.
- (276) Zlasti v zvezi z obravnavanimi odločitvami še zdaleč ni dokazano, da končna odločitev države pomembno odstopa od prakse, ki jo država upošteva pri upravljanju svojih deležev. Tudi poročilo družbe Baker & McKenzie poudarja, da se vedno znova ponavljajo nesoglasja glede zaželenega obsega državne intervencije pri upravljanju svojih deležev, in navaja pomembno vlogo, ki jo na splošno ima [...] (*).
- (277) Primeri domače sodne prakse, ki jih navajata država in družba SNCM, niso neposredno uporabni v zadevnih okoliščinah. Glavni navedeni primeri se nanašajo na lokalne organe, sodba z dne 6. februarja 2001 v zadevi BRGM pa se nanaša na javno industrijsko in komercialno ustanovo.
- (278) Ne glede na to še zdaleč ni dokazano, da bi bila država kot javni organ spoznana za dejanskega upravitelja.
- (ii) Obstoje ali več napak pri upravljanju, ki jih je storila država kot dejanski upravitelj podjetja v prisilni likvidaciji
- (279) V zadevnem primeru Komisija ugotavlja, da strokovno poročilo družbe SNCM na podlagi neizčrpnega seznama dejanskih elementov navaja niz dejavnikov, ki dokazujejo, da je država [...] (*) storila napake pri upravljanju.
- (280) Navedeno je zlasti, da je francoska država storila napake v zvezi z naložbami, povezanimi z [...] (*) SNCM. Država naj bi storila tudi številne napake pri upravljanju v zvezi z zmogljivostjo [...] (*) SNCM.
- (281) Francoski organi so v svojem dopisu z dne 30. aprila 2007 tveganje, da bo država morala plačati odškodnino, ocenili kot zelo visoko ob upoštevanju meril za opredelitev napak pri upravljanju v smislu člena L. 651-2 trgovinskega zakonika.
- (282) Tudi glede tega Komisija meni, da ta izjava z dne 30. aprila 2007 v zvezi s postopkom, povezanim z državno pomočjo, sama po sebi ne more zadostovati, da se v skladu s pravnim standardom dokaže, da bi sodišče odločilo, da so nacionalni organi storili domnevne napake, ali zlasti stopnja verjetnosti take možnosti. To še posebej velja, ker francoski organi zanikajo obstoj napak pri upravljanju, ki pa so nujni pogoj za to, da se lahko vložijo tožbe za poravnavo dolgov.

⁽¹³⁶⁾ V skladu s francosko sodno prakso mora dejanski upravitelj redno izvajati pozitivne ukrepe vodstvenega značaja.

- (283) Tako kot francoski organi se tudi družba SNCM močno zanaša na zelo stare vodstvene odločitve. Zato se poročilo družbe Baker & McKenzie osredotoča na [...] (*), izvedene do leta 2000. Sklicuje se tudi na poročila Računskega sodišča za poslovna leta 1993–1999. Glavne napake pri upravljanju naj bi bile storjene približno sredi devetdesetih let. Upniki družbe SNCM so bili obveščeni o teh vodstvenih praksah, ko so podaljšali kredit. Torej je bilo tveganje, povezano s takšnim načinom vodenja, vsaj implicitno sprejeto. Nič ne kaže na to, da je lahko država v takšnih razmerah spoznana za odgovorno za poravnavo dolgov.
- (284) Poleg tega je mogoče te domnevne napake pri upravljanju pojasniti s političnimi odločitvami, ki so jih sprejeli javni organi, nobenih dokazov pa ni, da je mogoče te politične odločitve opredeliti kot napake pri upravljanju v smislu sodne prakse v zvezi s poravnavo dolgov.
- (285) Nazadnje, poročilo družbe Baker & McKenzie je premalo verodostojno, zlasti v zvezi s trditvami, da je bilo mogoče položaj družbe SNCM pripisati zunanjim komunikacijskim napakam, ki jih je država naredila v zvezi z navedenim položajem. Na podlagi poročila je razvidno samo, da je država omenila razmere, ki so že bile javno znane. Zato ravnanje države nima nič skupnega z napakami pri upravljanju.
- (iii) Ugotovitev primanjkljaja sredstev
- (286) Komisija v zvezi z obravnavanim primerom navaja, da je v poročilu Oddo-Hastings naveden primanjkljaj sredstev v višini 134,4 milijona EUR na dan 30. septembra 2005, ki je bil izračunan kot razlika med vrednostjo sredstev družbe SNCM (190,3 milijona EUR) in vrednostjo obveznosti podjetja (prednostni dolгови, ocenjeni na 153,8 milijona EUR, in neprednostni dolгови, ocenjeni na 170,9 milijona EUR).
- (287) Pred tem je Komisija ocenila primanjkljaj sredstev družbe SNCM na dan 30. septembra 2005 na 123,5 milijona EUR (glej uvodno izjavo 264).
- (iv) Obstoj vzročne zveze med napakami pri upravljanju in ugotovljenim primanjkljajem sredstev
- (288) Po mnenju francoskih organov je lahko upravitelj pravne osebe v skladu s členom L.624-3 trgovinskega zakonika spoznan za odgovornega, tudi če je njegova napaka pri upravljanju samo eden izmed razlogov za primanjkljaj sredstev, pri čemer mu je lahko naloženo plačilo dela ali vseh socialnih dolgov, tudi če so njegove napake pri upravljanju povzročile samo del navedenih dolgov (¹³⁷). Po mnenju francoskih organov bi francoska država morala prevzeti delež, ocenjen na 85–100 % ugotovljenega primanjkljaja sredstev, tj. med 114,3 milijona EUR in 134,4 milijona EUR.
- (289) Za to analizo ni nobene osnove. Če so domnevne napake pri upravljanju temeljile na odločitvah, sprejetih sredi devetdesetih let, ki so nemudoma povzročile dodatne stroške za družbo SNCM, je zelo težko pripisati težavo primanjkljaju sredstev leta 2005, zlasti ker se je med datumoma veliko zgodilo.
- (290) Poleg tega, če se zdi, da ni samodejne povezave med zneskom nadomestil, dodeljenim za poravnavo dolgov, in zneskom, za katerega so se povečale obveznosti zaradi napak upraviteljev (če so ugotovljene), to pomeni tudi, da lahko sodišča določijo nižji znesek, ki ga mora plačati upravitelj, kot je ugotovljeni primanjkljaj sredstev (¹³⁸).
- (291) V nasprotju z mnenjem francoskih organov (in družbe SNCM) nič ne kaže na to, da bi sodišča, ki bi obravnavala zadevo, štela zadevne odločitve za dovolj resne, da bi javnim organom naložila poravnavo velikega dela dolgov. Glede na preiskovane domneve so bile odločitve sprejete zaradi protekcionizma v okviru politike (poleg tega jih je večina bila sprejetih deset let prej), medtem ko so bile bolj nedavne odločitve sprejete, da zaposlenim ne bi bilo treba povečati produktivnosti ali v okviru prizadevanj za izboljšanje odnosov med delodajalci in delojemalci.

(¹³⁷) Sodba kasacijskega sodišča z dne 30. novembra 1993, št. 91-20.554, Bull.civ. IV, št. 440, str. 319.

(¹³⁸) Glej strani 46–48 poročila družbe Baker & McKenzie.

(v) Morebitno plačilo dodatnih odpravnin v primeru prisilne likvidacije družbe SNCM

- (292) Glede na zadevno sodno prakso⁽¹³⁹⁾ bi po mnenju francoskih organov sodišče francoski državi poleg poravnave dolgov zagotovo naložilo tudi plačilo dodatnih odpravnin (med [200–210] (*) milijonov EUR in [250–260] (*) milijonov EUR). Francoski organi menijo, da dejanski stroški, ki bi jih morala kriti država kot delničarka, znašajo približno med 212,1 milijona EUR in 361 milijonov EUR.
- (293) Francoski organi opozarjajo, da so francoska sodišča v nedavnih sodbah dejanskemu ali pravnemu upravitelju naložile, da poleg dolgov prevzame tudi dodatne odpravnine, izračunane na podlagi socialnega načrta, ki ga je podjetje izdelalo pred likvidacijo.
- (294) Francoski organi navajajo zlasti, da je v zadevi *Aspocomp* francoska družba *Aspocomp SAS*, ki je hčerinska družba v 99-odstotni lasti finske družbe *Aspocomp Group Oy*, 18. januarja 2002 podpisala podjetniški sporazum, v katerem so bili opisani pogoji nadomestila na podlagi socialnega načrta v zvezi z 210 od skupaj 550 zaposlenih. V tem sporazumu so bili opisani zlasti znesek nadomestnih in dodatnih odškodnin ter pomoči za prostovoljni odhod. Vendar se je po spremembi strategije skupine matična družba *Aspocomp Group Oy* 21. februarja 2002 odločila, da ne bo več financirala svoje hčerinske družbe *Aspocomp SAS*, pri čemer je bila ta prisiljena v prostovoljno likvidacijo. Navedena odločitev je hčerinski družbi preprečila izpolnitev obveznosti iz podjetniškega sporazuma in jo prisilila v odpustitev vseh njenih preostalih zaposlenih.
- (295) V tem okviru je bila s sodbo pritožbenega sodišča v Rouenu potrjena sodba delovnega sodišča v Evreuxu, družbi *Aspocomp Group Oy*, ki je nadzirala 99 % svoje hčerinske družbe, pa je bilo naloženo, naj izplača: (i) zaposlenim, na katere se nanaša podjetniški sporazum, vse nadomestne in dodatne odškodnine, določene v navedenem sporazumu, ter odškodnine za odpust brez upravičenega in utemeljenega vzroka in (ii) zaposlenim, odpuščenim v okviru prostovoljne likvidacije družbe *Aspocomp*, enakovredne odškodnine, ker je matična družba s tem, ko ni izpolnila sprejetih obveznosti, ravnala nepošteno in krivdno ter brez potrebne skrbnosti.
- (296) Francija se za podporo svojim trditvam sklicuje tudi na sodbo gospodarskega senata kasacijskega sodišča z dne 19. aprila 2005⁽¹⁴⁰⁾, vendar Komisija ni ugotovila nobenih ključnih elementov navedene sodbe, ki bi se lahko uporabili v obravnavanem primeru. Edina pomembna ugotovitev kasacijskega sodišča je, da pritožbeno sodišče ni določilo ustreznih pravnih razlogov, da bi odpravilo nejasnost glede lastništva med matično družbo in njeno hčerinsko družbo. Ne glede na to Komisija ugotavlja, da dejstva v zadevi *Aspocomp* niso primerljiva z dejstvi v obravnavanem primeru. V obravnavanem primeru je družba CGMF izpolnila svoje obveznosti glede dodatnih odpravnin.
- (297) Opozoriti je treba, da se zdi, da je po mnenju družbe SNCM in francoskih organov dejstvo, da socialni načrt [...] (*) pomembno. Izjemno dvomljivo je, da je mogoče [...] (*) šteti za napako pri upravljanju, na podlagi katere bi lahko bila država spoznana za odgovorno v odnosu do zaposlenih [...] (*). Tudi če bi [...] (*) država bila spoznana za odgovorno v odnosu do zaposlenih in bi jim morala izplačati nadomestila⁽¹⁴¹⁾, kar je malo verjetno, bi podelitev takšne pravice sama po sebi pomenila prednost, zagotovljeno družbi SNCM, in torej državno pomoč na podlagi razlogov, podobnih tistim, ki so določeni spodaj v zvezi s pomočjo osebam v skupnem znesku 38,5 milijona EUR, saj je bilo s tem ukrepom mogoče nekoliko izboljšati odnose med delodajalci in delojemalci v podjetju.

(vi) Sklepi o upoštevanju tožbe za poravnavo dolgov

- (298) Ustrezna stopnja verjetnosti, da bi nacionalno sodišče francoskim organom naložilo plačilo odškodnin za poravnavo dolgov, ni bila dokazana v skladu z zahtevanim pravnim standardom, prav tako pa ni bilo dokazano, da bi zneski, ki bi jih bilo treba plačati, presegali negativno ceno, po kateri je bila družba SNCM prodana.

⁽¹³⁹⁾ Glej med drugim dve sodbi pritožbenega sodišča v Rouenu z dne 22. marca 2005, in sicer sodbo št. RG 04/02549 *Aspocomp Group Oy* in sodbo št. RG 01/02667-04/02675.

⁽¹⁴⁰⁾ Cass. com., 19. april 2005, *Métaleurop*.

⁽¹⁴¹⁾ Ali da se je v tem primeru zavezala, da bo zagotovila nadomestila v primeru prihodnje izgube zaposlitve.

- (299) Upoštevat je treba tudi, da so bila ravnanja države ob predpostavki, da je dejansko storila napake pri upravljanju, namenjena varovanju nacionalnih industrij in storitev, vključno z družbo SNCM in njenimi zaposlenimi, zlasti s preprečitvijo nastanka razmerij, ki bi lahko izzvale socialne nemire. Tudi če je mogoče v nekaterih okoliščinah javne organe, vključno z državo, šteti za dejanske upravitelje podjetja, nič ne kaže, da je mogoče uporabiti tožbo za poravnavo dolgov za pridobivanje vpogleda v odločitve države o politiki, zlasti v takšnih okoliščinah. Okoliščine v zadevi *Aspocomp* so tako povsem drugačne, saj se takšna vprašanja v navedeni zadevi niso obravnavala.
- (300) Komisija ne glede na to meni, da francoski organi zdaj ne morejo uporabiti preteklih političnih odločitev, da bi upravičili javno intervencijo, katere namen je bil popraviti učinke navedenih preteklih odločitev. Po mnenju Komisije je treba oba primera intervencije, torej preteklo vmešavanje in poznejšo javno intervencijo, obravnavati kot kumulativno izkrivljanje konkurence. Sprejetje odgovornosti države za poravnavo dolgov bi bilo enako, kot če bi se državi omogočilo, da prizna napake pri upravljanju podjetja, zato da lahko zagotovi finančni prispevek, ne da bi bil ta opredeljen kot državna pomoč, pri čemer bi povzročila novo izkrivljanje konkurence. Tako bi država dejansko „uporabila“ svoje lastne napake pri upravljanju kot utemeljitev za dodelitev dodatnega finančnega prispevka v nasprotju s splošnim načelom „*nemo auditur propriam turpitudinem allegans*“⁽¹⁴²⁾.
- (301) Povsem nesmiselno bi bilo predstaviti državo hkrati kot rešitelja in krivca, torej kot „slabega upravitelja“ (ob predpostavki, da je to dokazano), ki ukrepa, da reši podjetje, ki ga je slabo upravljal. Napake pri upravljanju niso skladne z običajnim ravnanjem preudarnega zasebnega vlagatelja v tržnem gospodarstvu. Skladno s tem velja, da mehanizmi reševanja za popravilo takšnih napak prav tako ne pomenijo običajnega ravnanja.
- (302) Sprejetje teorije, ki jo zagovarjajo francoski organi in družba SNCM, bi državi omogočilo, da podjetjem zagotovi jamstva z zavestnim „delanjem napak pri upravljanju“. Z vidika discipline na področju pomoči je to nesprejemljivo.
- (303) V tem primeru bi ravnanje, ki bi v skladu s teorijo družbe SNCM in francoskih organov povzročilo uveljavljanje odgovornosti države, dejansko veljalo samo za ukrepe države kot javnega organa, in ne kot delničarke. Glede na to, da preudaren zasebni vlagatelj ne bi sprejemal odločitev na podlagi teh političnih in javnih vprašanj, je tveganje, da bi moral poravnati dolgove, nastale zaradi takšnih odločitev, nepomembno v okviru preizkusa „preudarnega zasebnega vlagatelja v tržnem gospodarstvu“⁽¹⁴³⁾.
- (304) Francoski organi poudarjajo, da je bila Komisija v svoji odločbi ABX z dne 7. decembra 2005 pripravljena upoštevati, da „v nekaterih izjemnih primerih nekatere nacionalne zakonodaje predvidevajo možnost, da se tretje osebe obrnejo proti delničarjem likvidirane družbe, zlasti če se lahko te delničarje šteje kot [črtano v izvirnem besedilu] in/ali da so zagrešili napake pri upravljanju“⁽¹⁴⁴⁾.
- (305) Vendar Komisija poudarja, da je treba pojem pomoči oceniti objektivno, in navaja, da je bilo v odločbi o začetku postopka v navedenem primeru določeno, da „tudi v malo verjetnem primeru, da bi bili vsi ti pogoji, ki jih določa nacionalno pravo za določitev odgovornosti [...] izpolnjeni, se s tem še ne bi izključila prisotnost državne pomoči v okviru ukrepov v korist hčerinske družbe“⁽¹⁴⁵⁾.
- (306) Komisija v obravnavanem primeru meni, da francoski organi niso zadostno odpravili dvomov Komisije o trditvi, da je bil delničar družbe SNCM dokaj zanesljivo izpostavljen uveljavljanju odgovornosti.
- (307) Glede na te okoliščine in zavrnitev upoštevanja dodatnih odpravnin (glej uvodno izjavo 225 in naslednje) Komisija sklepa, da likvidacija družbe SNCM državi ne bi povzročila nobenih stroškov. Komisija meni, da državi kot delničarki ni mogoče naložiti plačila stroškov likvidacije, saj je izpostavljenost delničarjev povezana z njihovimi kapitalskimi vložki v podjetje.

⁽¹⁴²⁾ Odločba 98/204/ES, točka 3.3.

⁽¹⁴³⁾ Glej na primer sodbo Sodišča z dne 28. januarja 2003 v zadevi C-334/99, *Nemčija proti Komisiji* (zadeva *Gröditzer*), Recueil 2003, str. I-1139, točke 133–141, in sodbo Splošnega sodišča z dne 28. februarja 2012 v združenih zadevah T-268/08 in T-281/08, *Land Burgenland in drugi proti Komisiji*, še neobjavljena, točke 152–159.

⁽¹⁴⁴⁾ Uvodna izjava 208 odločbe.

⁽¹⁴⁵⁾ UL C 142, 11.6.2005, str. 2, točka 63.

6.1.2.2 Sklep

- (308) Komisija meni, da bi zasebni vlagatelj dal prednost cenejši rešitvi, torej likvidaciji družbe SNCM. Zato sklepa, da negativna prodajna cena v višini 158 milijonov EUR pomeni državno pomoč.

6.1.3 Kapitalski vložek družbe CGMF v višini 8,75 milijona EUR

- (309) Francoski organi v svojih pripombah, predloženih Komisiji po odločbi o začetku postopka, navajajo, da je bila dokapitalizacija v višini 8,75 milijona EUR, ki jo je zagotovila država, izvedena sočasno s kapitalskimi injekcijami zasebnih vlagateljev in da je država prevzela manjšinski delež, večino sredstev pa je zagotovil trg. Poleg tega menijo, da stopnja donosa vložka države, to je [...] (*) % na leto, pomeni ustrezno dolgoročno donosnost vloženega kapitala za zasebnega vlagatelja. V svojem dopisu z dne 16. maja 2013 navajajo še, da se tveganja, povezana z razvezno klavzulo, ublažijo z možnostjo odkupa, ki jo imajo na voljo zasebni delničarji.
- (310) Vložek države je zdaj treba primerjati s prispevkom zasebnih vlagateljev, tj. 26,25 milijona EUR. Vložek države znaša 158 milijonov EUR (glej oddelek 6.1.2), pri čemer je treba prišteti še 38,5 milijona EUR za pomoč osebam in 15,81 milijona EUR, izplačanega v okviru načrta iz leta 2002 (glej oddelka 6.1.4 in 6.1.5).
- (311) Vsi ukrepi iz leta 2006 so določeni v memorandumu o soglasju, v okviru katerega so vse strani (družbe CGMF, BCP in VT) soglašale s kapitalskim vložkom v znesku 158 milijonov EUR, predplačilom na tekoči račun v znesku 38,5 milijona EUR in povečanjem kapitala za 8,75 milijona EUR. Ti trije ukrepi tvorijo en ukrep za privatizacijo družbe SNCM. Kot navaja Splošno sodišče v odstavku 125 sodbe z dne 11. septembra 2012, „[ta] kapitalski vložek [8,75 milijona EUR] namreč poteka v okviru globalnega protokola o odprodaji, do katerega pride na podlagi posebnih pogajanj, v katerih so vložki kupcev zamena za velike zaveze – v različnih oblikah – francoske države“. Zadevni trije ukrepi se zato obravnavajo kot svezjenj, to kapitalsko injekcijo, ki jo je država zagotovila družbi SNCM, pa je treba primerjati z vložkom zasebnih vlagateljev, da se preuči pomen intervencije.
- (312) Glede na navedeno Komisija sklepa, da prispevka zasebnih delničarjev, to je 10,6 % skupnega prispevka, ni mogoče šteti za pomembnega.
- (313) Kot je navedeno v uvodni izjavi 311, zadevni trije ukrepi tvorijo en ukrep za privatizacijo. Komisija zato meni, da je treba javni in zasebni kapitalski vložek opredeliti kot sočasna.
- (314) Komisija v zvezi z merilom prispevkov, zagotovljenih pod primerljivimi pogoji, navaja, da sta zainteresirani strani, to je družbi CFF in STIM, izrazili dvome o pomembnem značaju zasebne intervencije, zlasti o obstoju primerljivih pogojev med javno naložbo in zasebnimi vlagatelji, glede na vlogo razvezne klavzule.
- (315) Komisija meni, da okoliščine tega povečanja kapitala dokazujejo, da se zasebni in javni vlagatelji niso srečali z istimi tveganji. Vloga razvezne klavzule in pogoji, povezani z njo, dovolj jasno kažejo, da izid v smislu tveganja ne bi bil enak za zasebne vlagatelje in javnega vlagatelja, če bi bili izpolnjeni pogoji iz klavzule. Zasebni vlagatelji imajo v skladu z memorandumom o soglasju možnost, da v primeru negativne odločitve Komisije, Splošnega sodišča ali Sodišča umaknejo in izterjajo svojo naložbo ali zavrnejo obnovitev prenosa pooblastil javne službe. Ta zadnji del razvezne klavzule je še posebej škodljiv za državo, saj se nanaša na temeljno dejavnost družbe SNCM. Družba SNCM je prvotni prevoznik na povezavi med Korziko in celinsko Francijo. Na splošno se dve tretjini njenih dejavnosti izvajata med Marseillem in Korziko na podlagi prenosa pooblastil javne službe. Razvezna klavzula tako varuje zasebne vlagatelje pred poslovnim tveganjem, povezanim z večino dejavnosti družbe SNCM. Temu tveganju je izpostavljena samo država.
- (316) Na podlagi sklicevanja na navedeno razvezno klavzulo bi nastala obveznost družbe SNCM, da povrne vse kapitalske vložke kupcev tem zasebnim vlagateljem. Družba CGMF bi tako znova imela v lasti 100 % kapitala družbe SNCM v trenutku, ko je tveganje likvidacije in posledične izgube pomembnega dela javne naložbe precej večje.

- (317) V primeru stečaja ali likvidacije družbe SNCM se družba CGMF ne bi mogla sklicevati na obljubo zasebnih delničarjev o nakupu. To potrjuje, da se v primeru težav ni mogoče sklicevati na to možnost, zato je tveganju v bistvu izpostavljena družba CGMF in prek nje država. Komisija zato meni, da te obljube o nakupu ni mogoče obravnavati kot zamene za razvezno klavzulo.
- (318) Poleg tega Komisija ne more sprejeti trditve francoskih organov, da je memorandum o soglasju vseboval več jamstev za varovanje naložbe države. Obveznosti, naložene kupcem, ne pomenijo dodatnih tveganj ali omejitev za kupce, ki bi jih postavile v položaj, primerljiv s položajem družbe CGMF. Njihov izključni namen je preprečiti zasebnim kupcem, da bi v obdobju, v katerem se lahko sklicujejo na razvezno klavzulo, uvedli kakršne koli zakonodajne spremembe družbe SNCM, ter zagotoviti, da bodo izvedli samo ukrepe, ki so potrebni za izvedbo poslovnega in socialnega načrta.
- (319) Kot poudarja Splošno sodišče v svoji sodbi z dne 11. septembra 2012, analiza pričakovanega donosa sama po sebi ne utemeljuje sklepa, da je država opravila naložbo pod tržnimi pogoji, saj tveganje ni pravično razdeljeno med javne in zasebne delničarje.
- (320) Tudi če pogoj za „naložbe, opravljene pod enakimi pogoji“ (*pari passu*) ni izpolnjen, je lahko ukrep še vedno skladen z načelom zasebnega vlagatelja v tržnem gospodarstvu. V takih primerih je treba dokazati, da je država ravnala enako, kot bi v podobnem položaju ravnal preudarni zasebni vlagatelj, na primer z izvedbo predhodne analize donosnosti naložbe. Vendar francoski organi niso predložili dokazov o takšni predhodni analizi. V svojih pripombah so samo naknadno preučili, da bi fiksna stopnja donosa v višini [...] (*) % ustrezala zasebnemu vlagatelju na podlagi primerjave s stopnjo donosa OAT (*Obligation Assimilable du Trésor*), ki jo je izdala država in katere stopnja donosa je bila takrat med 3,72 % in 3,95 %. Vendar niso predložili analize, ki bi pokazala, da bi bila 10-odstotna stopnja sprejemljiva za zasebnega vlagatelja glede na tveganja, ki jim je bila izpostavljena država, npr. tveganja v zvezi s klavzulo o prenehanju in tveganja v zvezi s položajem podjetja.
- (321) Stopnja v višini [...] (*) % velja samo za kapitalski vložek v znesku 8,75 milijona EUR, vendar bi bilo treba pri analizi upoštevati celotni vložek države, ki je bil sprejet na podlagi memoranduma. Glede na to, da negativna prodajna cena v višini 158 milijonov EUR in predplačilo na tekoči račun v znesku 38,5 milijona EUR nista povezana z donosom, bi bila stopnja donosa celotne naložbe, ki jo je država zagotovila družbi SNCM, v času privatizacije leta 2006 precej nižja od stopnje donosa OAT. Glede na tveganja ta stopnja ne bi bila sprejemljiva za zasebnega vlagatelja v tržnem gospodarstvu.
- (322) Glede na navedeno Komisija meni, da merila, določena s sodno prakso za takojšnjo izključitev narave pomoči zadevnega ukrepa, niso izpolnjena. Zato meni, da kapitalski vložek države v višini 8,75 milijona EUR zagotavlja prednost družbi SNCM, ker je bil navedeni vložek zagotovljen vzporedno z vložkom zasebnega kapitala pod pogoji, ki niso primerljivi v smislu sodne prakse Unije. Zato zadevni ukrep pomeni državno pomoč v smislu člena 107(1) PDEU.

6.1.4 Ukrepi pomoči za osebe (38,5 milijona EUR)

- (323) Francoski organi menijo, da ta sredstva pomenijo pomoč osebam, ki podjetju ne koristi in zato ni državna pomoč. Kot zainteresirani strani sta družbi CFF in STIM izpodbijali opredelitev tega ukrepa kot pomoči osebam, ker sta menili, da bi ukrep lahko zagotovil posredne pozitivne učinke družbi SNCM.
- (324) Po mnenju Komisije dejstvo, da so neposredni upravičenci pomoči osebam zaposleni, ne zadostuje za to, da se dokaže odsotnost pomoči v korist njihovega delodajalca. Splošno sodišče je odločilo, da „to, da so neposredni upravičenci pomoči za osebe zaposleni, ne more zadoščati za izkaz neobstoja pomoči v korist njihovega delodajalca“ ⁽¹⁴⁶⁾.

⁽¹⁴⁶⁾ Točka 137 sodbe z dne 11. septembra 2012.

- (325) Kot navaja Splošno sodišče v točki 138 sodbe z dne 11. septembra 2012, je za „preučitev, ali te pomoči za osebe pomenijo pomoč v smislu člena 87(1) ES, [...] treba torej ugotoviti, ali družba SNCM prejema posredno gospodarsko prednost, ki ji omogoča, da ji ni treba nositi stroškov, ki bi morali običajno bremeniti njena lastna finančna sredstva, in torej preprečuje, da bi tržne sile povzročile svoje običajne posledice“.
- (326) Komisija še ugotavlja, da ta ukrep v skladu z memorandumom o soglasju pomeni zavezo države do zasebnih partnerjev o financiranju „dela stroškov morebitnih prostovoljnih odhodov ali prekinitvev pogodb o zaposlitvi (ne glede na njihovo naravo), ki bi nastali poleg kakršnih koli zneskov, ki jih mora delodajalec plačati“. Kot ugotavlja Splošno sodišče v točki 145 sodbe z dne 11. septembra 2012, vključitev teh pomoči za osebe v sporazum o prodaji kaže na to, da te pomoči ustvarjajo prednost. Strani so se lahko k temu zatekle, ker so lahko od tega pridobile neko korist.
- (327) Ta pomoč zato lahko družbi SNCM zagotovi gospodarsko prednost, saj ji ni treba nositi vseh stroškov, povezanih z morebitnimi prihodnjimi odhodi nekaterih zaposlenih. Če država podjetje razbremeni teh stroškov, to dejansko pomeni, da mu je bila zagotovljena prednost. Komisija poudarja, da so ti dopolnilni socialni ukrepi namenjeni za olajševanje izvajanja načrtov glede odpuščanja, potrebnih za doseganje ciljev podjetja, in da niso zakonsko predpisani. V tem primeru pogosti delavski spori v družbi SNCM kažejo, da izvedba socialnega načrta v podjetju skoraj zagotavlja pojav stavk in drugih delavskih sporov. Nobenega dvoma ni, da ti dodatni socialni ukrepi pomenijo prednost za družbo SNCM.
- (328) Komisija zato meni, da ta ukrep pomeni pomoč v smislu člena 107(1) PDEU.

6.1.5 Preostanek v višini 15,81 milijona EUR, dodeljen kot pomoč za prestrukturiranje leta 2002

- (329) Ukrepi iz leta 2006 močno povečajo znesek pomoči za prestrukturiranje v višini 69,29 milijona EUR, ki je bil preučen v okviru načrta iz leta 2002, in se lahko obravnavajo kot sprememba načrta prestrukturiranja in njegovih stroškov. Ko je bila privatizacija predvidena, je bil načrt prestrukturiranja še v fazi priprave. Vendar družba SNCM ni dosegla obnove sposobnosti preživetja. Splošno sodišče je v zvezi s tem poudarilo, „da je odločba iz leta 2006 jasna glede dejstva, da morajo biti elementi pomoči za prestrukturiranje, če so prisotni v načrtu za leto 2006, analizirani skupaj s pomočjo za prestrukturiranje iz načrta za leto 2002 [...]“⁽¹⁴⁷⁾. Splošno sodišče poudarja, da je bila za to analizo uporabljena „dobra podlaga“. Znesek v višini 69,29 milijona EUR obsega 66 milijonov EUR, dodeljenih leta 2002 kot prvi obrok načrta za prestrukturiranje, in 3,29 milijona EUR pomoči, dodeljene kot drugi obrok leta 2005.
- (330) Od tega zneska pomoči, dodeljenega v okviru načrta prestrukturiranja iz leta 2002, se 53,4 milijona EUR v resnici nanaša na prenos pooblastil javne službe. Ker je Splošno sodišče s svojo sodbo z dne 11. septembra 2012 potrdilo zakonitost te pomoči, mora Komisija skupaj preučiti združljivost dejanske pomoči za prestrukturiranje, tj. znesek v višini 15,81 milijona EUR, dodeljen med prestrukturiranjem leta 2002, in združljivost vseh ukrepov iz leta 2006 v smislu smernic iz leta 2004.

6.2 PREUČITEV ZDRUŽLJIVOSTI POMOČI ZA PRESTRUKTURIRANJE, IZPLAČANE LETA 2002 IN 2006

6.2.1 Upošteevane smernice

- (331) Komisija ugotavlja, da je bil načrt prestrukturiranja iz leta 2002 preučen v smislu smernic iz leta 1999. Navaja še, da so novi ukrepi iz leta 2006 vključili načrt iz leta 2002 po datumu začetka veljavnosti novih smernic iz leta 2004 in da so bili izvedeni, preden jih je Komisija potrdila.
- (332) V skladu s prehodnimi pravili iz smernic iz leta 2004⁽¹⁴⁸⁾ je treba v zvezi s pomočjo uporabiti te smernice, če je pomoč nezakonita in je bil del pomoči dodeljen po začetku njihove veljavnosti.
- (333) Ker ukrepi iz leta 2006 pomenijo pomoč, jih je treba obravnavati kot sestavni del ukrepov prestrukturiranja, ki so se začeli izvajati leta 2002, in analizirati vzporedno. Združljivost celotne pomoči bo zato analizirana v okviru smernic iz leta 2004.

⁽¹⁴⁷⁾ Točka 150 sodbe z dne 11. septembra 2012.

⁽¹⁴⁸⁾ Točke 102–104 smernic iz leta 2004.

6.2.2 „Podjetje v težavah“

- (334) Da bi bilo podjetje upravičeno do pomoči za prestrukturiranje, mora izpolnjevati pogoje za podjetje v težavah v smislu smernic.
- (335) V obravnavanem primeru Komisija navaja, da je izpolnjevanje tega pogoja ugotovila v svoji odločbi z dne 17. julija 2002 o pomoči za reševanje za družbo SNCM⁽¹⁴⁹⁾ in v svoji odločbi z dne 19. avgusta 2002 o začetku formalnega postopka preiskave v zvezi z načrtom dokapitalizacije na podlagi letnih računovodskih izkazov družbe SNCM za leto 2001.
- (336) Za namene tega sklepa je Komisija s preučitvijo letnih računovodskih izkazov družbe SNCM za leto 2002 preverila, ali je družba izpolnila navedeni pogoj. Kapital družbe (brez predpisanih rezervacij)⁽¹⁵⁰⁾ je bil še vedno negativen: –26,5 milijona EUR leta 2002 v primerjavi z –30,7 milijona EUR leta 2001. Navedena raven kaže na izgubo več kot polovice osnovnega kapitala podjetja, več kot četrtina katerega je bila izgubljena v 12 mesecih po obvestilu, s čimer je izpolnjen pogoj iz točke 5(a) smernic.
- (337) Komisija poleg navedenega gibanja osnovnega kapitala ugotavlja še, da:
- so se med letoma 2001 in 2002 izgube pred obdavčitvijo povečale z –5,1 milijona EUR leta 2001 na –5,8 milijona EUR leta 2002, pri čemer so se neto izgube leta 2002 zmanjšale samo zaradi prodaje nekaterih ladij,
 - se je denarni tok družbe SNCM zmanjšal z 39,2 milijona EUR na koncu leta 2001 na 35,7 milijona EUR na koncu leta 2002,
 - se je neto finančni dolg brez upoštevanja zakupov povečal s 135,8 milijona EUR leta 2000 na 144,8 milijona EUR leta 2002,
 - so se finančne dajatve (obresti in podobne dajatve) povečale s 7 milijonov EUR leta 2000 na 9,503 milijona EUR leta 2002.
- (338) Francoski organi so poleg tega Komisiji potrdili, da banke družbi odslej zavračajo posojilo denarja zaradi njene zadolženosti, čeprav je SNCM kot jamstvo predlagala svoje najnovejše ladje, ki niso obremenjene s hipoteko ali predmet drugih podobnih služnosti.
- (339) Pogodba o prenosu pooblastil javne službe ni spremenila te analize. Čeprav je ta pogodba skupaj z uspehom načrta prestrukturiranja družbi SNCM nedvomno omogočila doseg pozitivnih rezultatov poslovanja, je kljub temu mogoče pričakovati, da bo podjetje zaradi hudega pomanjkanja lastnih sredstev, čedalje večje zadolženosti in stroškov operativnih ukrepov iz načrta prestrukturiranja v nekem času prenehalo poslovati.
- (340) Ker je obdobje prestrukturiranja trajalo od leta 2002 do leta 2006, je treba preveriti, ali je družba SNCM izpolnjevala navedeni pogoj v navedenem obdobju in zlasti v času, ko je bila sprejeta odločitev o zagotovitvi novih javnih sredstev.
- (341) V odločbi iz leta 2003 je navedeno, da je družba SNCM izpolnila ta pogoj v poslovnih letih 2001 in 2002⁽¹⁵¹⁾.
- (342) Zdaj je treba preveriti, ali je družba SNCM še naprej izpolnjevala pogoj v poslovnih letih 2003–2005, to je v zadnjih popolnih računovodskih letih pred izvedbo novih ukrepov iz leta 2006 v zvezi s privatizacijo družbe SNCM.

⁽¹⁴⁹⁾ Glej opombo 5.

⁽¹⁵⁰⁾ Predpisane rezervacije so stroški, vključeni v računovodske izkaze v skladu s francoskimi davčnimi pravili.

⁽¹⁵¹⁾ Točke 209–297.

- (343) Kot je navedeno v uvodni izjavi 73 in naslednjih, se je položaj družbe SNCM zelo poslabšal med letoma 2004 in 2005. Dobički družbe pred obdavčitvijo so bili leta 2004 –32,6 milijona EUR, leta 2005 pa –25,8 milijona EUR. Neto dobiček je bil leta 2004 –29,7 milijona EUR, leta 2005 pa –28,8 milijona EUR. Lastniški kapital delničarjev se je leta 2005 (–1,7 milijona EUR) v primerjavi z letom 2004 zmanjšal za 25,5 milijona EUR. Pri tem se je izgubila več kot polovica osnovnega kapitala družbe, več kot četrtina od navedenega kapitala pa v 12 mesecih pred tem, zato je bilo merilo iz točke 10(a) smernic iz leta 2004 izpolnjeno.
- (344) Glede na navedeno Komisija meni, da se družba SNCM lahko šteje za podjetje v težavah v smislu smernic iz leta 2004.

6.2.2.1 Lastni prispevek

- (345) V skladu s točko 43 smernic morata biti „[k]oličina in intenzivnost pomoči [...] omejeni na najnižjo vsoto stroškov, potrebnih za prestrukturiranje, ob upoštevanju obstoječih finančnih virov podjetja, njegovih delničarjev ali poslovne skupine, v katero podjetje spada. Pri takšni oceni se upošteva kakršna koli predhodno dodeljena pomoč za reševanje. Upravičenci do pomoči bodo morali prispevati pomemben delež k načrtu za prestrukturiranje iz lastnih virov, tudi prodajo sredstev, ki niso bistvenega pomena za preživetje podjetja, ali iz zunanjega financiranja pri tržnih pogojih. Takšen prispevek kaže, da trgi verjamejo, da lahko podjetje znova postane sposobno preživeti. Takšen prispevek mora biti realen, tj. dejanski, izključevati mora vse pričakovane prihodnje dobičke, kot je denarni tok, in mora biti čim višji“.
- (346) V točki 44 smernic je določeno, da „Komisija običajno šteje za ustrezne naslednje prispevke k prestrukturiranju: vsaj 25 % v primeru majhnih podjetij, in vsaj 40 % v primeru srednjih podjetij in vsaj 50 % za velika podjetja. V izjemnih okoliščinah in v primerih posebnih težav, ki jih mora država članica dokazati, lahko Komisija sprejme nižji prispevek“.
- (347) V točki 7 smernic je navedeno tudi, da „je primerno ponovno še jasneje poudariti načelo, da mora biti ta [pomemben prispevek upravičenca k prestrukturiranju] realen in v njem ne sme biti všteta nobena pomoč. Prispevek upravičenca ima dvojni namen: po eni strani pokaže zaupanje trgov (lastnikov, upnikov) v to, da lahko podjetje v primernem časovnem obdobju obnovi sposobnost preživetja. Po drugi strani pa zagotavlja, da se pomoč za prestrukturiranje omeji na najnižjo vsoto, ki je potrebna za obnovo sposobnosti preživetja in se hkrati omejujev izkrivljanja konkurence“.
- (348) Tudi sodna praksa poudarja, da mora lastni prispevek kazati, da trgi verjamejo, da lahko podjetje obnovi sposobnost preživetja⁽¹⁵²⁾. Komisija poudarja, da je ta zahteva še posebej pomembna v zvezi z družbo SNCM glede na položaj družbe od leta 2002. Komisija opozarja, da prvi ukrepi prestrukturiranja iz leta 2002 niso zagotovili zelenih ciljev. Nekateri med njimi niso bili upoštevani ali doseženi (glej uvodno izjavo 351). Ker družba SNCM ni mogla v celoti izvesti prvih ukrepov prestrukturiranja, se je njen gospodarski in finančni položaj od leta 2004 še naprej poslabševal (glej uvodne izjave 73–75).
- (349) Stroški prestrukturiranja so leta 2002 znašali 46 milijonov EUR. Komisija v zvezi z ukrepi iz leta 2006 meni, da se je znesek stroškov prestrukturiranja ujema z zneskom pomoči⁽¹⁵³⁾, tj. 202,5 milijona EUR, plus kapitalski vložek zasebnih partnerjev v višini 26,25 milijona EUR, kar skupaj znaša 274,8 milijona EUR. Lastni prispevek obsega 42,385 milijona EUR od prodaje neto sredstev in povečanje kapitala za 26,25 milijona EUR, ki so ga zagotovili zasebni partnerji, kar skupaj znaša 68,635 milijona EUR. Tako je ob upoštevanju novih ukrepov iz leta 2006 lastni prispevek pomenil 25-odstotni delež, medtem ko je v smernicah določeno, da mora biti ta delež najmanj 50-odstoten. Komisija navaja, da se francoski organi niso sklicevali na izjemne okoliščine in posebne težave, kar bi Komisiji omogočilo, da sprejme manjši prispevek. Ne glede na to Komisija meni, da v obravnavanem primeru ni bilo izjemnih okoliščin, ki bi upravičile zmanjšanje stopnje lastnega prispevka v skladu z zahtevami smernic iz leta 2004.
- (350) Komisija zato meni, da je lastni prispevek družbe SCNM k prestrukturiranju še vedno nezadosten glede na določbe iz smernic.

⁽¹⁵²⁾ Glej sodbo Splošnega sodišča z dne 7. decembra 2010 v zadevi T-11/07, *Frucona Košice proti Komisiji*, še neobjavljeno, točki 244 in 245.

⁽¹⁵³⁾ Ukrepi iz leta 2006 so se nanašali na privatizacijo družbe SNCM.

6.2.2.2 Obnova dolgoročne sposobnosti preživetja

(351) Komisija je v svoji odločbi o začetku postopka izrazila dvome o dolgoročni sposobnosti preživetja družbe SNCM, zlasti glede na to, da:

- družba SNCM ni načrtovala prenehanja vseh deficitnih dejavnosti,
- je bil uspeh načrta prestrukturiranja tesno povezan z dodelitvijo prenosa pooblastil javne službe na povezavi Marseille–Korzika za obdobje od 1. januarja 2007 do 31. decembra 2012,
- napovedana zmanjšanja števila članov posadke iz načrta iz leta 2002 niso bila upoštevana, poleg tega ni bilo doseženo povečanje produktivnosti za 10 %,
- ukinitve 400 delovnih mest v ekvivalentu polnega delovnega časa in ukrepi za produktivnost, predvideni v načrtu iz leta 2006, niso bili zadostni zaradi spodrseljavev v zvezi z načrtom iz leta 2002.

(352) Francoski organi so odgovorili, da bosta sprememba delničarjev in izvedba treh ukrepov iz načrta privatizacije družbi SNCM omogočili, da razvije svojo dejavnost na dobri podlagi, in da deficitna narava nekaterih delov poslovne dejavnosti zato ni nepreklicna.

(353) Komisija ugotavlja, da ukrepov iz načrta prestrukturiranja iz leta 2002 ni bilo mogoče izvesti in da je to povzročilo pomembno poslabšanje rezultatov podjetja v letih 2004 in 2005. Povečanje prometa za 20 milijonov EUR in povečanje nadomestila za opravljanje javne službe za 9 milijonov EUR leta 2006 nista zadostovali za obnovitev dobička iz poslovanja, saj so se stroški goriva in stroški poslovanja zvišali bolj, kot je bilo pričakovano. Strokovnjak Komisije je navedel, da so izvedbo poslovnega načrta kupcev zelo ovirali številni incidenti ⁽¹⁵⁴⁾, in sklenil, da bodo kumulativne izgube verjetno veliko večje, kot je bilo prvotno predvideno za leto 2007.

(354) Zato Komisija meni, da odgovori francoskih organov niso odpravili vseh njenih dvomov. Povezovanje obnove sposobnosti preživetja z dodelitvijo prenosa pooblastil javne službe za obdobje 2007–2013 in izvedbo treh ukrepov iz načrta privatizacije, ki niso bili potrjeni kot zakoniti in združljivi z notranjim trgom, se zdi tvegano. Za verodostojnost dolgoročnega načrta za obnovo sposobnosti preživetja podjetja je treba vsaj zagotoviti, da so temeljne predpostavke realne. Vendar je uspeh načrta v tem primeru skoraj v celoti odvisen od dveh domnevnih dogodkov, nad katerima družba SNCM nima nobenega nadzora. Glede na takratni finančni položaj družbe SNCM Komisija dvomi tudi o zmožnosti družbe, da bi financirala potrebno obnovitev nekaterih svojih ladij. Vendar francoski organi to obnovitev predstavljajo kot dejavnik, ki jim omogoča, da dosežejo svoj cilj, tj. obnovitev sposobnosti preživetja.

(355) Komisija zato meni, da pogoj v zvezi z obnovo dolgoročne sposobnosti preživetja, ki ga določajo smernice, ni izpolnjen.

6.2.2.3 Izogibanje neupravičenemu izkrivljanju konkurence (izravnalni ukrepi)

(356) V razveljavljeni odločbi iz leta 2008 so navedeni štirje izravnalni ukrepi:

- zaprtje hčerinske družbe Corsica Marittima (82 000 potnikov leta 2000), ki je skrbela za povezave med Italijo in Korziko, in torej umik skupine SNCM s trga te povezave,
- skoraj popolni umik družbe SNCM iz povezav med Toulonom in Korziko, s trga, ki je leta 2002 zajemal kar 460 000 potnikov,

⁽¹⁵⁴⁾ Glej poročilo Stephensa, raziskava prestrukturiranja pomorske družbe SNCM, str. 85, odstavek 3: izvedba prenosa pooblastil javne službe julija 2007 namesto januarja; številni spori z družbo CFF.

— omejitev skupnega števila razpoložljivih mest in števila povratnih voženj, ki jih vsako leto od leta 2003 opravi družba SNCM, zlasti med Nico in Korziko,

— prodaja štirih ladij.

(357) Komisija opozarja, da so francoski organi predlagali te ukrepe v zvezi s pomočjo v znesku 15,81 milijona EUR, torej s pomočjo za prestrukturiranje, dodeljeno leta 2002.

(358) Na podlagi razveljavitve odločbe iz leta 2008 s sodbo z dne 11. septembra 2012 je skupni znesek pomoči zdaj več kot 210 milijonov EUR. Komisija meni, da njeni dvomi niso bili odpravljeni zaradi naslednjih razlogov.

(359) Komisija v zvezi s prodajo štirih ladij v okviru ukrepov prestrukturiranja iz leta 2002 ugotavlja, da so se te prodaje deloma izravnale z dostavo ladje *Danielle Casanova* junija 2002 ter ladij za kombinirani prevoz *Paglia Orba* in *Pascal Paoli* leta 2003.

(360) V zvezi z zaprtjem hčerinske družbe Corsica Marittima je v točki 40 smernic med drugim navedeno, da „[o]dpis dolgov in opustitev deficitnih dejavnosti, ki bi ju bilo treba v vsakem primeru izvesti zato, da se obnovi sposobnost podjetja za preživetje, ne štejeta za zmanjševanje zmogljivosti ali prisotnosti na trgu z namenom ocenitve izravnalnih ukrepov“. Zato se zaprtje hčerinske družbe Corsica Marittima, ki je ustvarjala izgubo od ustanovitve leta 1990, ne more obravnavati kot izravnalni ukrep, ampak kot ukrep za obnovo dolgoročne sposobnosti preživetja.

(361) Enako sklepanje velja za povezavo med Korziko in Nico. Komisija navaja, da ima družba SNCM manjšinski tržni delež, pri čemer ima družba Corsica Ferries 70-odstotni tržni delež ⁽¹⁵⁵⁾. Glede na poročilo Stephensa obstaja veliko povpraševanje po prevozih iz Nice, zlasti med poletjem. Tudi zunaj poletne sezone obstaja povpraševanje po teh prevozih. Kljub temu je ta linija med letoma 2004 in 2007 ustvarjala izgubo. Zato tega ukrepa ni mogoče obravnavati kot izravnalni ukrep, ampak kot ukrep za obnovo dolgoročne sposobnosti preživetja.

(362) Komisija še navaja, da se je potniški promet na povezavi med Korziko in pristaniščem Toulon zelo povečal, in sicer z manj kot 200 000 potnikov na leto na več kot en milijon med letoma 1999 in 2007 ⁽¹⁵⁶⁾. Zato bi se lahko skoraj popolni umik družbe SNCM iz te povezave lahko obravnaval kot izravnalni ukrep. Vendar Komisija ugotavlja, da je povezava Toulon–Korzika najmanj pomembna za družbo SNCM v smislu števila potnikov.

(363) Ne glede na to Komisija meni, da tudi opredelitev tega ukrepa kot izravnalnega ukrepa še zdaleč ne bi zadostovala. V točki 40 smernic je navedeno, da morajo ukrepi „biti sorazmerni z izkrivljajočimi učinki pomoči [...]“. Kot je navedeno v uvodnih izjavah 341 in 342, Komisija navaja, da so francoski organi predlagali te ukrepe v zvezi s pomočjo v znesku 15,81 milijona EUR, ki je ustrezal pomoči za prestrukturiranje, dodeljeni leta 2002. Glede na to, da skupni znesek pomoči zdaj znaša približno 218 milijonov EUR, Komisija meni, da predlagani ukrepi niso zadostni v primerjavi z izkrivljanjem konkurence, nastalim zaradi dodelitve te pomoči.

(364) Komisija zato sklepa, da njeni dvomi glede opredelitve teh ukrepov kot izravnalne ukrepe ali ukrepe za obnovo sposobnosti preživetja niso bili odpravljeni. Ne glede na to predlagani ukrepi še zdaleč niso zadostni.

(365) Francoski organi so opozorili na tveganje, da bi družba CFF dobila monopol, če bi družba SNCM izginila. Komisija meni, da francoski organi niso ustrezno dokazali obstoja in pomena tega tveganja. Trg prevoza potnikov in tovora med celinsko Francijo in Korziko je odprt in konkurenčen trg za vse prevoznike, ki opravljajo dejavnosti v Sredozemlju. Za ta trg je značilna tudi odsotnost ovir za vstop. Ne glede na to položaj družbe Corsica Ferries ne more utemeljiti izkrivljanja konkurence na podlagi izpodbijanih ukrepov.

⁽¹⁵⁵⁾ Glej poročilo Stephensa, raziskava prestrukturiranja pomorske družbe SNCM, str. 96.

⁽¹⁵⁶⁾ Glej francoski organ za konkurenco (Autorité de la Concurrence), Mnenje št. 12-A-05 z dne 17. februarja 2012, točki 124 in 125.

(366) Glede na navedeno Komisija sklepa, da predlagani ukrepi ne izpolnjujejo meril iz točk 38–42 smernic.

VII. SKLEP

7.1 NEZDRUŽLJIVOST IN VRAČILO KAPITALSKEGA VLOŽKA, KI SO GA FRANCOSKI ORGANI SPOROČILI LETA 2002, TER TREH NOVIH UKREPOV, KI SO JIH FRANCOSKI ORGANI IZVEDLI LETA 2006

- (367) Kapitalski vložek v višini 15,81 milijona EUR, ki so ga francoski organi sporočili leta 2002, ter trije novi ukrepi, ki so jih francoski organi izvedli leta 2006, tj. prodaja 75-odstotnega deleža družbe SNCM po negativni ceni 158 milijonov EUR, povečanje kapitala za 8,75 milijona EUR, ki ga je vpisala družba CGMF, in gotovinsko predplačilo v višini 38,5 milijona EUR v korist zaposlenim družbe SCNM, pomenijo pomoč v smislu člena 107(1) PDEU. Ta pomoč ni združljiva z notranjim trgov.
- (368) Komisija opozarja, da mora upravičenec v skladu s členom 14(1) Uredbe (ES) št. 659/1999 vrniti vse nezakonite pomoči, ki niso združljive z notranjim trgov.
- (369) Za namen takšnega vračila morajo francoski organi k znesku pomoči prišteti še obresti, ki se plačajo za obdobje od datuma, ko je zadevna pomoč dana na voljo podjetju, do datuma vračila ⁽¹⁵⁷⁾ v skladu s poglavjem V Uredbe Komisije (ES) št. 794/2004 ⁽¹⁵⁸⁾.

7.2 NEZDRUŽLJIVOST IN VRAČILO POMOČI ZA REŠEVANJE

- (370) Če ukrepi, opredeljeni v obvestilu kot pomoč za prestrukturiranje, ne izpolnjujejo pogojev za združljivost, določenih v smernicah, se morajo posledice te nezdržljivosti nanašati na pomoč za reševanje, ki so jo francoski organi dodelili družbi SNCM in je predmet odločbe Komisije z dne 17. julija 2002, ter začeti postopek vračila.
- (371) Francoski organi so 19. novembra 2002 Komisij poslali kopijo sporazumov o gotovinskem predplačilu, sklenjenih med družbama SNCM in CGMF, ter dokazilo o vračilu predplačila družbe CGMF družbi SNCM z dvema bančnima nakaziloma z dne 13. maja in 14. junija 2002 –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Kapitalski vložek v višini 15,81 milijona EUR ter trije novi ukrepi, ki so jih francoski organi izvedli leta 2006, tj. prodaja 75-odstotnega deleža družbe SNCM po negativni ceni 158 milijonov EUR, povečanje kapitala za 8,75 milijona EUR, ki ga je vpisala družba CGMF, ter gotovinsko predplačilo v višini 38,5 milijona EUR v korist zaposlenim družbe SCNM, ki ga je zagotovila Francija v korist družbe SNCM v nasprotju s členom 108(3) PDEU, pomenijo nezakonito državno pomoč, ki ni združljiva z notranjim trgov.

Člen 2

1. Francija od upravičenca izterja pomoč iz člena 1.
2. Za zneske, ki jih je treba vrniti, začnejo teči zamudne obresti od dneva, ko so bili dani na voljo upravičencu, do dneva njihovega vračila.
3. Obresti se izračunajo na podlagi obrestnoobrestnega računa v skladu s poglavjem V Uredbe (ES) št. 794/2004 in Uredbe Komisije (ES) št. 271/2008 ⁽¹⁵⁹⁾ o spremembi Uredbe (ES) št. 794/2004.

⁽¹⁵⁷⁾ Glej člen 14(2) Uredbe (ES) št. 659/1999.

⁽¹⁵⁸⁾ Uredba Komisije (ES) št. 794/2004 z dne 21. aprila 2004 o izvajanju Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL L 140, 30.4.2004, str. 1).

⁽¹⁵⁹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 271/2008 z dne 30. januarja 2008 o spremembi Uredbe (ES) št. 794/2004 o izvajanju Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL L 82, 25.3.2008, str. 1).

Člen 3

1. Vračilo pomoči iz člena 1 se izvede takoj in učinkovito.
2. Francija zagotovi, da se ta sklep izvrši v štirih mesecih od datuma, ko je bila o njem uradno obveščena.

Člen 4

1. V dveh mesecih po uradnem obvestilu o tem sklepu Francija pošlje Komisiji naslednje informacije:
 - (a) skupni znesek (glavnica in obresti), ki ga mora vrniti prejemnik pomoči;
 - (b) podroben opis že sprejetih in načrtovanih ukrepov za uskladitev s tem sklepom,
 - (c) dokumente, ki dokazujejo, da je upravičencu bilo naloženo vračilo pomoči.
2. Francija redno obvešča Komisijo o napredku glede nacionalnih ukrepov, sprejetih za izvajanje tega sklepa do celotne izterjave pomoči iz člena 1. Na zahtevo Komisije takoj predloži vse informacije o že sprejetih in načrtovanih ukrepih za uskladitev s tem sklepom. Predloži tudi podrobne podatke o zneskih pomoči in obrestih, ki so bili od upravičenca že izterjani.

Člen 5

Ta sklep je naslovljen na Francosko republiko.

V Bruslju, 20. novembra 2013

Za Komisijo
Joaquín ALMUNIA
Podpredsednik

PRILOGA

INFORMACIJE O PREJETIH ZNESKIH POMOČI IN ZNESKIH, KI JIH JE ŠE TREBA VRNITI OZIROMA SO ŽE BILI VRNjeni

Identiteta upravičenca	Skupni znesek pomoči, prejete v okviru sheme (*)	Skupni znesek pomoči, ki ga je treba vrniti (*) (glavnica)	Skupni znesek že vrnjene pomoči (*)	
			Glavnica	Obresti

(*) V milijonih nacionalne valute.